

Dziennik Urzędowy

L 268

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 59

1 października 2016

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1749 z dnia 17 czerwca 2016 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyjątkiem jej postanowień objętych zakresem części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1750 z dnia 17 czerwca 2016 r. dotycząca zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, w odniesieniu do postanowień Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz definicją przestępstw 6
- Protokół w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi 10
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1751 z dnia 20 września 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek 38
- Protokół zmieniający do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek 40

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/1752 z dnia 30 września 2016 r. dotyczące wykonania art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 77
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1753 z dnia 30 września 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 80

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1754 z dnia 29 września 2016 r. zmieniająca decyzję (UE) 2015/1601 ustanawiającą środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji 82
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1755 z dnia 30 września 2016 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 85
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2016/1756 z dnia 28 września 2016 r. określająca stanowisko Unii Europejskiej w odniesieniu do decyzji podmiotów zarządzających na mocy Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotyczącej zmiany specyfikacji wyświetlaczy zawartej w załączniku C do Umowy ⁽¹⁾ 90
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1757 z dnia 29 września 2016 r. w sprawie utworzenia Konsorcjum na rzecz Europejskiej Infrastruktury Badawczej – Europejskie Multidyscyplinarne Obserwatorium Dna Morskiego i Słupa Wody (EMSO ERIC) (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 5542) ⁽¹⁾ 113

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1749

z dnia 17 czerwca 2016 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyjątkiem jej postanowień objętych zakresem części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33, 113, 114 i 207 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi, uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zawarcie Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2004/513/WE ⁽¹⁾.
- (2) Zgodnie z decyzjami Rady 2013/744/UE ⁽²⁾ i 2013/745/UE ⁽³⁾ Protokół w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu (zwany dalej „Protokołem”) został podpisany w dniu 20 grudnia 2013 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w terminie późniejszym.
- (3) Protokół stanowi znaczący wkład w międzynarodowe starania zmierzające do eliminowania wszelkich form nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi, a co za tym idzie – zwalczania unikania podatków i cel oraz ograniczenia podaży wyrobów tytoniowych zgodnie z art. 15 Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu. Protokół przyczynia się również do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego wyrobów tytoniowych, zapewniając jednocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2004/513/WE z dnia 2 czerwca 2004 r. w sprawie zawarcia Ramowej Konwencji Antytytoniowej Światowej Organizacji Zdrowia (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 8).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/744/UE z dnia 9 grudnia 2013 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, w odniesieniu do postanowień Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicją przestępstw i współpracą policyjną. (Dz.U. L 333 z 12.12.2013, s. 73).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/745/UE z dnia 9 grudnia 2013 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyłączeniem postanowień tego Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicją przestępstw i współpracą policyjną (Dz.U. L 333 z 12.12.2013, s. 75).

- (4) Unia ma wyłączną kompetencję w odniesieniu do szeregu postanowień Protokołu wchodzących w zakres wspólnej polityki handlowej Unii lub w dziedzinach, w których Unia ustanowiła wspólne przepisy⁽¹⁾. Protokół może mieć wpływ na takie wspólne przepisy lub zmienić ich zakres. Należy zatem zatwierdzić protokół w imieniu Unii w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii jedynie w zakresie, w jakim Protokół może wpłynąć na te wspólne przepisy lub zmienić ich zakres.
- (5) W wyniku zawarcia Protokołu Unia nie będzie wykonywała kompetencji dzielonych, państwa członkowskie zachowują zatem swoje kompetencje w dziedzinach objętych Protokołem, które nie mają wpływu na wspólne przepisy ani nie zmieniają ich zakresu.
- (6) Art. 14, 16, 26, 29 i 30 Protokołu dotyczą współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych i definicji przestępstw, a zatem objęte są zakresem części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W odniesieniu do tych postanowień, równoległe do niniejszej decyzji, zostanie przyjęta decyzja Rady (UE) 2016/1750⁽²⁾.
- (7) Protokół powinien zostać zatwierdzony w odniesieniu do kwestii, które wchodzą w zakres kompetencji Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Protokół w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyjątkiem jej postanowień objętych zakresem części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 14, 16, 26, 29 i 30.

Tekst Protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia w imieniu Unii:

- a) dokumentu przewidzianego w art. 44 ust. 1 Protokołu;
- b) deklaracji w sprawie kompetencji zawartej w załączniku do niniejszej decyzji, zgodnie z art. 44 ust. 3 Protokołu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1); dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15); rozporządzenie (UE) nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1); dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12); dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1750 z 17 czerwca 2016 r. dotycząca zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, w odniesieniu do postanowień Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz definicją przestępstw (zob. s. 6 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJA W SPRAWIE KOMPETENCJI ZŁOŻONA PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ W ODNIESIENIU DO KWESTII OBJĘTYCH PROTOKOŁEM W SPRAWIE ELIMINOWANIA NIELEGALNEGO OBROTU WYROBAMI TYTONIOWYMI**(ZGODNIE Z ART. 44 PROTOKOŁU)**

Unia Europejska (UE) składa, zgodnie z art. 44 Protokołu w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu (zwanego dalej „Protokołem FCTC”), następującą deklarację w sprawie kompetencji określającą kategorie i dziedziny polityki, co do których państwa członkowskie UE powierzyły UE kompetencje w dziedzinach objętych Protokołem FCTC.

1. Zasady ogólne

Kategorie i dziedziny kompetencji Unii określono w art. 2–6 TFUE. Jeżeli Traktaty przyznają UE wyłączną kompetencję w określonej dziedzinie, jedynie UE może stanowić prawo oraz przyjmować akty prawnie wiążące, natomiast państwa członkowskie mogą to czynić wyłącznie z upoważnienia UE lub w celu wykonania aktów UE. Jeżeli Traktaty przyznają UE w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z państwami członkowskimi, UE i państwa członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim UE nie wykonała swojej kompetencji. Państwa członkowskie ponownie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim UE postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji.

Jedynie UE jest uprawniona do zawierania umów międzynarodowych w odniesieniu do dziedzin polityki wymienionych w art. 3 ust. 1 TFUE. W przypadku dziedzin polityki wymienionych w art. 4 ust. 2 TFUE UE i jej państwa członkowskie dzielą kompetencje, ale jedynie UE jest uprawniona do działania, kiedy planowane działanie jest niezbędne do umożliwienia Unii wykonywania jej wewnętrznych kompetencji lub w zakresie, w jakim postanowienia umów mogą wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres w rozumieniu art. 3 ust. 2 TFUE; w przeciwnym przypadku (tj. gdy warunki określone w art. 3 ust. 2 TFUE nie są spełnione) państwa członkowskie mogą wykonywać swoje kompetencje w tych dziedzinach polityki.

Kompetencje nieprzyznane UE na mocy Traktatów należą do państw członkowskich UE.

UE będzie należycie informować o wszelkich istotnych zmianach w zakresie swoich kompetencji, zgodnie z art. 44 Protokołu, przy czym nie będzie to stanowić warunku wykonywania posiadanych przez nią kompetencji w sprawach objętych Protokołem FCTC.

2. Wyłączne kompetencje UE

- 2.1. UE ma wyłączną kompetencję w odniesieniu do tych kwestii objętych Protokołem FCTC, które wchodzą w zakres wspólnej polityki handlowej UE (art. 207 TFUE).
- 2.2. UE ma ponadto wyłączną kompetencję w odniesieniu do tych kwestii objętych Protokołem FCTC, które wchodzą w zakres współpracy celnej (art. 33 TFUE), harmonizacji ustawodawstw w dziedzinie rynku wewnętrznego (art. 113 i 114 TFUE), współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (art. 82 TFUE) oraz definicji przestępstw (art. 83 TFUE) jedynie w takim zakresie, w jakim akt unijny zawiera wspólne przepisy, na które mogą mieć wpływ postanowienia Protokołu FCTC lub których zakres może zostać zmieniony postanowieniami Protokołu FCTC.

Poniższy wykaz aktów unijnych przedstawia zakres, w jakim Unia sprawuje swoją wewnętrzną kompetencję w tych dziedzinach zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zakres wyłącznej kompetencji Unii wynikający z tych aktów należy oceniać na podstawie szczegółowych przepisów każdego aktu; w szczególności dotyczy to zakresu, w jakim akty te ustanawiają wspólne przepisy, na które mogą mieć wpływ postanowienia Protokołu FCTC lub akt przyjęty w ramach jego wykonania lub których zakres może zostać zmieniony postanowieniami Protokołu FCTC lub takiego aktu.

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1),

- dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15),
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1),
- dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12),
- dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24),
- decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1),
- akt Rady z dnia 26 lipca 1995 r. ustalający Konwencję w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 48).

3. Kompetencje państw członkowskich

W przypadku pozostałych kwestii objętych Protokołem FCTC niewymienionych w pkt 2.1 i 2.2, w odniesieniu do których UE nie ma wyłącznych kompetencji, kompetencje posiadają państwa członkowskie.

DECYZJA RADY (UE) 2016/1750**z dnia 17 czerwca 2016 r.**

dotycząca zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, w odniesieniu do postanowień Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz definicją przestępstw

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 oraz art. 83 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zawarcie Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu (FCTC) zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2004/513/WE⁽¹⁾.
- (2) Zgodnie z decyzjami Rady 2013/744/UE⁽²⁾ i 2013/745/UE⁽³⁾ Protokół w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu (zwany dalej „Protokołem”) został podpisany w dniu 20 grudnia 2013 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w terminie późniejszym.
- (3) Protokół stanowi znaczący wkład w międzynarodowe starania zmierzające do wyeliminowania wszelkich form nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi, a co za tym idzie – walki z unikaniem podatków i ceł oraz ograniczenia podaży wyrobów tytoniowych zgodnie z art. 15 Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu. Protokół przyczynia się również do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego wyrobów tytoniowych, zapewniając jednocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego.
- (4) Protokół obejmuje obszary związane ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicją przestępstw i współpracą policyjną. W zakresie, w jakim art. 14, 16, 19, 23, 26, 27, 29 i 30 Protokołu mogą być wdrażane środkami należącymi do tych obszarów, przepisy te objęte są zakresem części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (5) W drodze aktów prawnych Unia ustanowiła wspólne przepisy w obszarach współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz definicji przestępstw⁽⁴⁾. Art. 14, 16, 26, 29 i 30 Protokołu mogą mieć wpływ na te wspólne przepisy lub zmienić ich zakres. Protokół należy zatwierdzić w imieniu Unii w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii wyłącznie w zakresie, w jakim Protokół może wpłynąć na takie wspólne przepisy lub zmienić ich zakres.
- (6) W wyniku zawarcia Protokołu Unia nie będzie wykonywała kompetencji dzielonych, państwa członkowskie zachowują zatem swoje kompetencje w tych dziedzinach objętych Protokołem, które nie mają wpływu na wspólne przepisy ani nie zmieniają ich zakresu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2004/513/WE z dnia 2 czerwca 2004 r. w sprawie zawarcia Ramowej Konwencji Antytytoniowej Światowej Organizacji Zdrowia (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 8).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/744/UE z dnia 9 grudnia 2013 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, w odniesieniu do postanowień Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicją przestępstw kryminalnych i współpracą policyjną (Dz.U. L 333 z 12.12.2013, s. 73).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/745/UE z dnia 9 grudnia 2013 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyłączeniem postanowień tego Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, definicją przestępstw kryminalnych i współpracą policyjną (Dz.U. L 333 z 12.12.2013, s. 75).
Decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1);

⁽⁴⁾ Akt Rady z dnia 26 lipca 1995 r. ustalający Konwencję w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 48).

- (7) Irlandia jest związana aktem Rady z dnia 26 lipca 1995 r. oraz decyzją ramową 2001/500/WSiSW i w związku z tym uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (10) Decyzja Rady (UE) 2016/1749 ⁽¹⁾ ma zostać przyjęta równoległe z niniejszą decyzją w sprawie zawarcia w imieniu Unii Protokołu, z wyłączeniem jego postanowień dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych i definicją przestępstw.
- (11) Protokół należy zatwierdzić w odniesieniu do kwestii, które wchodzą w zakres kompetencji Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Protokół w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu w odniesieniu do art. 14, 16, 26, 29 i 30 dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz definicji przestępstw.

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby umocowane do złożenia w imieniu Unii:

- a) dokumentu, o którym mowa w art. 44 ust. 1 Protokołu;
- b) deklaracji w sprawie kompetencji zawartej w załączniku do niniejszej decyzji, zgodnie z art. 44 ust. 3 Protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1749 z dnia 17 czerwca 2016 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyjątkiem postanowień objętych zakresem części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJA W SPRAWIE KOMPETENCJI ZŁOŻONA PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ W ODNIESIENIU DO KWESTII OBJĘTYCH PROTOKOŁEM W SPRAWIE WYELIMINOWANIA NIELEGALNEGO OBROTU WYROBAMI TYTONIOWYMI**(ZGODNIE Z ARTYKUŁEM 44 PROTOKOŁU)**

Unia Europejska (UE) składa, zgodnie z art. 44 Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu (zwanego dalej „Protokołem FCTC”), następującą deklarację w sprawie kompetencji określającą kategorie i dziedziny polityki, co do których państwa członkowskie UE powierzyły UE kompetencje w dziedzinach objętych Protokołem FCTC.

1. Zasady ogólne

Kategorie i dziedziny kompetencji Unii określono w art. 2–6 TFUE. Jeżeli Traktaty przyznają UE wyłączną kompetencję w określonej dziedzinie, jedynie UE może stanowić prawo oraz przyjmować akty prawnie wiążące, natomiast państwa członkowskie mogą to czynić wyłącznie z upoważnienia UE lub w celu wykonania aktów UE. Jeżeli Traktaty przyznają UE w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z państwami członkowskimi, UE i państwa członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim UE nie wykonała swojej kompetencji. Państwa członkowskie ponownie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim UE postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji.

Jedynie UE jest uprawniona do zawierania umów międzynarodowych w odniesieniu do dziedzin polityki wymienionych w art. 3 ust. 1 TFUE. W przypadku dziedzin polityki wymienionych w art. 4 ust. 2 TFUE UE i jej państwa członkowskie dzielą kompetencje, ale jedynie UE jest uprawniona do działania, kiedy planowane działanie jest niezbędne do umożliwienia Unii wykonywania jej wewnętrznych kompetencji lub w zakresie, w jakim postanowienia umów mogą wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres w rozumieniu art. 3 ust. 2 TFUE; w przeciwnym przypadku (tj. gdy warunki określone w art. 3 ust. 2 TFUE nie są spełnione) państwa członkowskie mogą wykonywać swoje kompetencje w tych dziedzinach polityki.

Kompetencje nieprzyznane UE na mocy Traktatów należą do państw członkowskich UE.

UE będzie należycie informować o wszelkich istotnych zmianach w zakresie swoich kompetencji, zgodnie z art. 44 Protokołu, przy czym nie będzie to stanowić warunku wykonywania posiadanych przez nią kompetencji w sprawach objętych Protokołem FCTC.

2. Wyłączne kompetencje UE

- 2.1. UE ma wyłączną kompetencję w odniesieniu do tych kwestii objętych Protokołem FCTC, które wchodzą w zakres wspólnej polityki handlowej UE (art. 207 TFUE).
- 2.2. UE ma ponadto wyłączną kompetencję w odniesieniu do tych kwestii objętych Protokołem FCTC, które wchodzą w zakres współpracy celnej (art. 33 TFUE), harmonizacji ustawodawstw w dziedzinie rynku wewnętrznego (art. 113 i 114 TFUE), współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (art. 82 TFUE) oraz definicji przestępstw (art. 83 TFUE) jedynie w takim zakresie, w jakim akt unijny zawiera wspólne przepisy, na które mogą mieć wpływ postanowienia Protokołu FCTC lub których zakres może zostać zmieniony postanowieniami Protokołu FCTC.

Poniższy wykaz aktów unijnych przedstawia zakres, w jakim Unia sprawuje swoją wewnętrzną kompetencję w tych dziedzinach zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zakres wyłącznej kompetencji Unii wynikający z tych aktów należy oceniać na podstawie szczegółowych przepisów każdego aktu; w szczególności dotyczy to zakresu, w jakim akty te ustanawiają wspólne przepisy, na które mogą mieć wpływ postanowienia Protokołu FCTC lub akt przyjęty w ramach jego wykonania lub których zakres może zostać zmieniony postanowieniami Protokołu FCTC lub takiego aktu.

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1),
- dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15),

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1),
- dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12),
- dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24),
- decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1),
- akt Rady z dnia 26 lipca 1995 r. ustalający Konwencję w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 48).

3. Kompetencje państw członkowskich

W przypadku pozostałych kwestii objętych Protokołem FCTC niewymienionych w pkt 2.1 i 2.2 w odniesieniu do których UE nie ma wyłącznych kompetencji, kompetencje posiadają państwa członkowskie.

TŁUMACZENIE

PROTOKÓŁ**w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi****Preambuła**

STRONY NINIEJSZEGO PROTOKOŁU,

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że w dniu 21 maja 2003 r. pięćdziesiąte szóste Światowe Zgromadzenie Zdrowia w drodze konsensusu przyjęło Ramową Konwencję WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, która weszła w życie z dniem 27 lutego 2005 r.;

UZNAJĄC, że Ramowa Konwencja WHO o ograniczeniu użycia tytoniu jest jednym z najszybciej ratyfikowanych traktatów Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz jednym z podstawowych narzędzi służących osiągnięciu celów Światowej Organizacji Zdrowia;

PRZYWOŁUJĄC Preambułę do Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, która stanowi, że korzystanie z najwyższego osiągalnego poziomu zdrowia jest jednym z podstawowych praw każdej istoty ludzkiej bez względu na rasę, religię, przekonania polityczne, warunki ekonomiczne lub społeczne;

ZDECYDOWANE RÓWNIEŻ, by priorytetowo traktować prawo do ochrony zdrowia publicznego;

GLEBOKO ZANIEPOKOJONE FAKTEM, że nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi sprzyja szerzeniu się epidemii tytoniowej będącej problemem ogólnoświatowym o poważnych konsekwencjach dla zdrowia publicznego, która wymaga skutecznej, właściwej i kompleksowej reakcji na szczeblu krajowym i międzynarodowym;

UZNAJĄC PONADTO, że nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi osłabia środki cenowe i podatkowe służące większemu ograniczeniu użycia tytoniu, a tym samym zwiększa dostępność i przystępność wyrobów tytoniowych;

POWAŻNIE ZANIEPOKOJONE szkodliwymi skutkami, jakie większa dostępność i przystępność wyrobów tytoniowych w nielegalnym obrocie wywiera na zdrowie publiczne i dobrostan przede wszystkim ludzi młodych, ubogich i innych grup szczególnie wrażliwych;

POWAŻNIE ZANIEPOKOJONE nieproporcjonalnymi gospodarczymi i społecznymi następstwami nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi dla krajów rozwijających się i gospodarek przejściowych;

ŚWIADOME konieczności rozwoju potencjału naukowego, technicznego i instytucjonalnego na potrzeby planowania i wdrażania właściwych krajowych, regionalnych i międzynarodowych środków eliminowania wszelkich form nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi;

UZNAJĄC FAKT, że dostęp do zasobów i odpowiednich technologii ma ogromne znaczenie dla poszerzenia możliwości Stron, zwłaszcza krajów rozwijających się i gospodarek przejściowych, w zakresie wyeliminowania wszelkich form nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi;

UZNAJĄC RÓWNIEŻ FAKT, że mimo iż wolne obszary celne ustanowiono w celu ułatwienia legalnej wymiany handlowej, wykorzystuje się je do ułatwienia globalizacji nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi, zarówno w odniesieniu do nielegalnego tranzytu wyrobów z przemytu, jak i wytwarzania nielegalnych wyrobów tytoniowych;

UZNAJĄC RÓWNIEŻ, że nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi osłabia gospodarki Stron oraz wywiera negatywny wpływ na ich stabilność i bezpieczeństwo;

ŚWIADOME też, że nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi przynosi zyski finansowe wykorzystywane do finansowania międzynarodowej działalności przestępczej, co jest sprzeczne z celami polityki rządowej;

UZNAJĄC, że nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi opóźnia osiągnięcie celów zdrowotnych, nakłada na systemy ochrony zdrowia dodatkowe obciążenia i powoduje uszczuplenie dochodów gospodarek Stron;

MAJĄC NA UWADZE art. 5 ust. 3 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, w którym Strony uzgadniają, że przy określaniu i wdrażaniu swoich polityk dotyczących zdrowia publicznego w odniesieniu do ograniczenia użycia tytoniu, Strony będą działać na rzecz ochrony takich polityk przed wpływem interesów handlowych i innych żywotnych interesów przemysłu tytoniowego, zgodnie z prawem krajowym;

PODKREŚLAJĄC konieczność zachowania czujności wobec wszelkich działań podejmowanych przez przemysł tytoniowy w celu osłabienia lub podważenia strategii na rzecz zwalczania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi oraz konieczność uzyskiwania informacji o działaniach przemysłu tytoniowego, które są szkodliwe dla strategii służących zwalczaniu nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi;

MAJĄC NA UWADZE art. 6 ust. 2 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, który zachęca Strony do wprowadzenia zakazu lub ograniczenia, stosownie do sytuacji, sprzedaży nieopodatkowanych i bezcłowych wyrobów tytoniowych podróznym przekraczającym granice państwa lub przywozu przez nich takich wyrobów;

UZNAJĄC PONADTO, że tytoń i wyroby tytoniowe trafiają do kanału nielegalnego obrotu poprzez tranzyt i przeładunek międzynarodowy;

UWZGLĘDNIAJĄC FAKT, że skuteczne działania na rzecz zapobiegania nielegalnemu obrotowi wyrobami tytoniowymi i jego zwalczania wymagają kompleksowego podejścia międzynarodowego oraz ścisłej współpracy w zakresie wszystkich aspektów nielegalnego obrotu, w tym stosownie do sytuacji, nielegalnego obrotu tytoń, wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji;

PRZYWOŁUJĄC I PODKREŚLAJĄC znaczenie innych istotnych umów międzynarodowych, np. Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji i Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, oraz zobowiązanie Stron tych Konwencji do stosowania, odpowiednio do sytuacji, właściwych ich postanowień do nielegalnego obrotu tytoń, wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji, oraz zachęcając Strony, które nie są jeszcze Stronami tych umów, do rozważenia możliwości przystąpienia do nich;

UZNAJĄC potrzebę nawiązania szerszej współpracy z Sekretariatem Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu oraz Biurem Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości, Światową Organizacją Celną i innymi organami, stosownie do sytuacji;

PRZYWOŁUJĄC art. 15 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, w których Strony uznają m.in., że wyeliminowanie wszystkich form nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi, łącznie z przemysłem i nielegalną produkcją, jest istotnym elementem działań na rzecz ograniczenia użycia tytoniu;

UZNAJĄC, że celem niniejszego Protokołu nie jest odniesienie się do zagadnień dotyczących praw własności intelektualnej; oraz

WYRAŻAJĄC PRZEKONANIE, że uzupełnienie Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu kompleksowym protokołem stanowi ważny, skuteczny środek przeciwdziałania nielegalnemu obrotowi wyrobami tytoniowymi i jego poważnym konsekwencjom,

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

CZEŚĆ I

WPROWADZENIE

Artykuł 1

Stosowane terminy

1. „Pośrednictwo” oznacza pełnienie roli pośrednika podczas negocjowania umów, zakupów lub sprzedaży w zamian za honorarium lub prowizję.
2. „Papieros” oznacza zrolowany tytoń przeznaczony do palenia, owinięty w papierową bibułę. Z definicji tej wyklucza się wyroby regionalne, takie jak papierosy „bidi”, „ang hoon” lub inne tego typu produkty, które można zawijać w bibułę lub liście. Do celów art. 8 wyrażenie „papieros” obejmuje również tytoń cięty do „samodzielnego skręcania” przeznaczony do wyrobu papierosów.
3. „Konfiskata”, przez którą stosownie do sytuacji rozumie się również przepadek, oznacza trwałe pozbawienie własności na mocy orzeczenia sądu lub innego właściwego organu.

4. „Przesyłka niejawnie nadzorowana” oznacza technikę umożliwiającą przemieszczenie nielegalnych lub podejrzanych przesyłek z, przez lub na terytorium przynajmniej jednego państwa za zgodą i pod kontrolą właściwych organów danego państwa w celu przeprowadzenia postępowania sprawdzającego dotyczącego przestępstwa oraz ustalenia osób zaangażowanych w popełnienie przestępstwa.
5. „Wolny obszar celny” oznacza część terytorium Strony, na której wszelkie wprowadzane towary są ogólnie postrzegane w odniesieniu do należności celnych przywozowych i podatków, jako znajdujące się poza obszarem celnym.
6. „Nielegalny obrót” oznacza wszelkie praktyki lub działania zabronione prawem związane z produkcją, wysyłką, przyjmowaniem, posiadaniem, dystrybucją, sprzedażą lub zakupem, w tym wszelkie praktyki bądź działania mające na celu umożliwienie takich działań.
7. „Licencja” oznacza pozwolenie wydane przez właściwy organ po otrzymaniu wymaganego wniosku lub innych dokumentów.
8. a) „Sprzęt służący do produkcji” oznacza urządzenia przeznaczone lub dostosowane do wykorzystania wyłącznie w celach wytworzenia wyrobów tytoniowych i stanowiące integralną część procesu produkcji ⁽¹⁾.
- b) „Dowolna ich część” – w kontekście sprzętu służącego do produkcji – oznacza dowolną, możliwą do zidentyfikowania część charakterystyczną dla sprzętu służącego do produkcji wyrobów tytoniowych.
9. „Strona” oznacza, o ile z kontekstu nie wynika inaczej, Stronę niniejszego Protokołu.
10. „Dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej.
11. „Regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza organizację złożoną z suwerennych państw, której państwa członkowskie przekazały kompetencje w odniesieniu do określonych zagadnień, w tym upoważnienie do podejmowania decyzji wiążących dla tych państw w zakresie tych zagadnień ⁽²⁾.
12. „Łańcuch dostaw” obejmuje produkcję wyrobów tytoniowych i sprzęt służący do produkcji, a także przywóz lub wywóz wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji; a w stosownych przypadkach i według uznania Strony może być rozszerzony na co najmniej jeden z następujących rodzajów działalności:
- a) handel detaliczny wyrobami tytoniowymi;
- b) uprawa tytoniu, z wyjątkiem tradycyjnych plantatorów, rolników i producentów prowadzących działalność na małą skalę;
- c) transport handlowych ilości wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji; oraz
- d) prowadzenie sprzedaży hurtowej, pośredniczenie, składowanie lub dystrybucja tytoniu i wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji.
13. „Wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby w całości lub w części wykonane z liści tytoniu wykorzystywanego jako surowiec i przeznaczone do palenia, ssania, żucia lub wciągania.
14. „Śledzenie ruchu i pochodzenia” oznacza systematyczne monitorowanie i odtwarzanie przez właściwe organy lub inne podmioty działające w ich imieniu trasy lub ruchu towarów w łańcuchu dostaw zgodnie z art. 8.

Artykuł 2

Związki między niniejszym Protokołem a innymi umowami i instrumentami prawnymi

1. Postanowienia Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, które mają zastosowanie do jej protokołów, stosuje się do niniejszego Protokołu.

⁽¹⁾ W tym celu i w stosownych przypadkach Strony mogą umieścić odniesienie do Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów Światowej Organizacji Celnej.

⁽²⁾ W stosownych przypadkach, „narodowy” lub „krajowy” odnosi się w jednakowym stopniu do regionalnych organizacji integracji gospodarczej.

2. Strony, które przystąpiły do umów z rodzaju wymienionych w art. 2 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, informują o takich umowach Posiedzenie Stron za pośrednictwem Sekretariatu Konwencji.
3. Postanowienia niniejszego Protokołu nie wpływają na prawa i obowiązki Stron wynikające z dowolnej innej konwencji międzynarodowej, traktatu lub umowy międzynarodowej wiążących daną Stronę i uznanych przez nią za bardziej sprzyjające wyeliminowaniu nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi.
4. Postanowienia niniejszego Protokołu nie wpływają na inne prawa, obowiązki i odpowiedzialność Stron na mocy prawa międzynarodowego, w tym Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Artykuł 3

Cel

Celem niniejszego Protokołu jest wyeliminowanie wszelkich form nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi zgodnie z postanowieniami art. 15 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.

CZĘŚĆ II

ZOBOWIĄZANIA OGÓLNE

Artykuł 4

Zobowiązania ogólne

1. Oprócz postanowień art. 5 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, Strony:
 - a) przyjmują i wdrażają skuteczne środki kontroli lub regulacji łańcucha dostaw towarów objętych niniejszym Protokołem w celu zapobiegania nielegalnemu obrotowi tymi wyrobami oraz jego powstrzymywania, wykrywania, ścigania i karania, a także współpracują ze sobą w tym zakresie;
 - b) podejmują wszelkie niezbędne działania zgodne z ich prawem krajowym mające na celu zwiększenie skuteczności swoich właściwych organów i służb, w tym służb celnych i policji, odpowiedzialnych za zapobieganie wszelkim formom nielegalnego obrotu towarami objętymi niniejszym Protokołem oraz ich powstrzymywanie, wykrywanie, ściganie, karanie i eliminowanie;
 - c) przyjmują skuteczne środki służące ułatwieniu lub uzyskaniu pomocy technicznej i wsparcia finansowego, budowaniu zdolności i prowadzeniu współpracy międzynarodowej, aby osiągnąć cele niniejszego Protokołu oraz zapewnić właściwym organom dostępność informacji oraz bezpieczną wymianę informacji określonych w niniejszym Protokole;
 - d) ściśle współpracują ze sobą zgodnie ze swoimi krajowymi systemami prawnymi i administracyjnymi na rzecz zwiększenia efektywności działań służących egzekwowaniu prawa w celu zwalczania działań niezgodnych z prawem, w tym przestępstw określonych zgodnie z art. 14 niniejszego Protokołu;
 - e) współpracują i kontaktują się, stosownie do sytuacji, z właściwymi regionalnymi i międzynarodowymi organizacjami międzyrządowymi w ramach bezpiecznej⁽¹⁾ wymiany informacji określonych w niniejszym Protokole w celu wsparcia skutecznego wdrażania postanowień niniejszego Protokołu; oraz
 - f) w granicach dostępnych im środków i zasobów współpracują w celu zgromadzenia zasobów finansowych na rzecz efektywnego wdrażania niniejszego Protokołu poprzez dwustronne i wielostronne mechanizmy finansowania.
2. Wykonując zobowiązania wynikające z niniejszego Protokołu, Strony zapewniają maksymalną możliwą przejrzystość wszelkich ewentualnych powiązań między nimi a przemysłem tytoniowym.

⁽¹⁾ Bezpieczna wymiana informacji między dwiema stronami jest chroniona przed przejęciem i manipulowaniem (fałszowaniem). Oznacza to, że strona trzecia nie może odczytać ani modyfikować informacji wymienianych między dwiema stronami.

Artykuł 5

Ochrona danych osobowych

Przy wdrażaniu niniejszego Protokołu, Strony chronią dane osobowe osób bez względu na ich narodowość czy miejsce zamieszkania, z zastrzeżeniem prawa krajowego, uwzględniając międzynarodowe standardy ochrony danych osobowych.

CZĘŚĆ III

KONTROLA ŁAŃCUCHA DOSTAW

Artykuł 6

Licencja, równoważny system zezwoleń lub kontroli

1. Aby osiągnąć cele Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu oraz wyeliminować nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji, każda ze Stron zakazuje osobom fizycznym lub prawnym wymienionych poniżej czynności, z wyjątkiem przypadków udzielenia przez właściwy organ licencji lub równoważnego zezwolenia (zwanego dalej „licencją”) lub gdy istnieje system kontroli wdrożony przez właściwy organ zgodnie z prawem krajowym:

- a) produkcji wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji; oraz
- b) przywozu lub wywozu wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji.

2. Każda ze Stron dąży do udzielenia licencji, w zakresie uznanym za stosowny i o ile poniższe działania nie są zabronione prawem krajowym, dowolnej osobie fizycznej lub prawnej zaangażowanej w:

- a) handel detaliczny wyrobami tytoniowymi;
- b) uprawę tytoniu, z wyjątkiem tradycyjnych plantatorów, rolników i producentów prowadzących działalność na małą skalę;
- c) transport handlowych ilości wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji; oraz
- d) prowadzenie sprzedaży hurtowej, pośredniczenie, składowanie lub dystrybucję tytoniu i wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji.

3. W celu zapewnienia skutecznego systemu licencjonowania każda ze Stron:

- a) ustanawia lub wyznacza właściwy organ lub organy zajmujące się wydawaniem, przedłużaniem, zawieszaniem, unieważnianiem lub cofaniem licencji, z zastrzeżeniem postanowień niniejszego Protokołu oraz w sposób zgodny ze swoim prawem krajowym, umożliwiającym wykonywanie działań wymienionych w ust. 1;
- b) wymaga, aby każdy wniosek o wydanie licencji zawierał wszystkie niezbędne informacje dotyczące wnioskodawcy, które stosownie do sytuacji, powinny obejmować:
 - (i) jeżeli wnioskodawca jest osobą fizyczną – informacje dotyczące jego tożsamości, w tym imię i nazwisko, nazwę handlową, numer w rejestrze gospodarczym (o ile istnieje), stosowne numery rejestracji podatkowej (o ile istnieją) oraz wszelkie inne informacje umożliwiające identyfikację;
 - (ii) jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną – informacje dotyczące jego tożsamości, w tym pełną nazwę prawną, nazwę handlową, numer w rejestrze gospodarczym, datę i miejsce powstania, lokalizację siedziby głównej oraz główne miejsce prowadzenia działalności, mające zastosowanie numery rejestracji podatkowej, kopie statutu lub równoważnych dokumentów, nazwy podmiotów zależnych, imiona i nazwiska członków zarządu oraz wszelkich powołanych przedstawicieli prawnych, w tym wszelkie inne informacje umożliwiające identyfikację;
 - (iii) dokładny adres miejsca prowadzenia działalności przez jednostki produkcyjne, adres magazynu oraz moce produkcyjne zakładu prowadzonego przez wnioskodawcę;

- (iv) szczegółowe dane dotyczące wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji objętych wnioskiem, takie jak opis produktu, nazwę oraz zarejestrowany znak towarowy, o ile taki istnieje, projekt, model lub markę i numer seryjny sprzętu służącego do produkcji;
 - (v) opis miejsca, w którym sprzęt służący do produkcji zostanie zainstalowany i będzie użytkowany;
 - (vi) dokumentację lub oświadczenie dotyczące wpisów w rejestrze karnym;
 - (vii) pełne dane rachunków bankowych, które mają być wykorzystywane na potrzeby stosownych transakcji i inne stosowne informacje dotyczące płatności; oraz
 - (viii) opis przewidywanego użycia i planowanego rynku sprzedaży wyrobów tytoniowych, ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia, aby produkcja lub dostawa wyrobu tytoniowego były proporcjonalne do racjonalnie przewidywanego popytu;
- c) monitoruje i pobiera, w stosownych przypadkach, wszelkie opłaty licencyjne, które mogą zostać nałożone, i rozważa ich wykorzystanie do skutecznego zarządzania systemem licencjonowania i jego wdrożenia lub na rzecz zdrowia publicznego, bądź dowolnej innej powiązanej działalności zgodnie z prawem krajowym;
 - d) podejmuje właściwe środki służące zapobieganiu wszelkim niezgodnym z prawem lub nieuczciwym praktykom dotyczącym funkcjonowania systemu licencjonowania oraz ich wykrywaniu i ściganiu;
 - e) w stosownych przypadkach, podejmuje działania, takie jak okresowe przeglądy, przedłużenia, badania lub kontrole licencji;
 - f) w stosownych przypadkach, określa terminy wygaśnięcia licencji i konieczności złożenia ponownego wniosku lub uaktualnienia informacji zawartych we wniosku;
 - g) zobowiązuje każdą posiadającą licencję osobę fizyczną lub prawną do informowania właściwego organu z wyprzedzeniem o każdej zmianie miejsca prowadzenia działalności lub każdej zmianie informacji istotnych dla działalności objętej licencją;
 - h) zobowiązuje każdą posiadającą licencję osobę fizyczną lub prawną do informowania organu właściwego dla danego działania o każdym nabyciu lub zbyciu sprzętu służącego do produkcji, oraz
 - i) zapewnia, aby zniszczenie każdego takiego sprzętu służącego do produkcji lub dowolnej jego części odbywało się pod kontrolą właściwego organu.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby licencje nie były udzielane lub przenoszone przed uzyskaniem od potencjalnego licencjodawcy odpowiednich informacji określonych w ust. 3 oraz bez uprzedniej pisemnej zgody właściwego organu.

5. W terminie pięciu lat od wejścia w życie niniejszego Protokołu Posiedzenie Stron na kolejnej sesji zapewnia, aby przeprowadzono poparte dowodami badanie mające na celu ocenę istnienia ewentualnych kluczowych czynników, które mają podstawowe znaczenie dla wytwarzania wyrobów tytoniowych, i które można zidentyfikować i poddać mechanizmowi skutecznej kontroli. Na podstawie tego badania Posiedzenie Stron rozważa podjęcie właściwych działań.

Artykuł 7

Analiza due diligence

1. Zgodnie z prawem krajowym i celami Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu każda ze Stron wymaga, aby wszystkie osoby fizyczne i prawne uczestniczące w łańcuchu dostaw tytoniu, wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji:

- a) przed przystąpieniem do współpracy handlowej i w jej toku przeprowadziły analizę due diligence;

- b) monitorowały sprzedaż wyrobów swoim klientom w celu zapewnienia, by sprzedawane ilości były proporcjonalne do popytu na te wyroby na planowanym rynku sprzedaży lub użycia; oraz
- c) przekazywały właściwemu organowi wszelkie dowody na to, że dany klient podejmuje działania sprzeczne z jego zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego Protokołu.

2. Analiza due diligence zgodnie z ust. 1 musi, stosownie do sytuacji, zgodnie z prawem krajowym i celami Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, uwzględniać między innymi wymagania dotyczące identyfikacji klienta, takie jak uzyskiwanie i uaktualnianie informacji dotyczących:

- a) ustalenia, że osoba fizyczna lub prawna posiada licencję zgodnie z art. 6;
- b) jeżeli klient jest osobą fizyczną – informacji odnoszących się do jego tożsamości, w tym imienia i nazwiska, nazwy handlowej, numeru w rejestrze gospodarczym (o ile istnieje), mających zastosowanie numerów identyfikacji podatkowej (o ile istnieją) oraz potwierdzenia jego urzędowej identyfikacji;
- c) jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną – informacji dotyczących jego tożsamości, w tym pełnej nazwy, nazwy handlowej, numeru w rejestrze gospodarczym, daty i miejsca powstania, lokalizacji siedziby głównej oraz głównego miejsca prowadzenia działalności, mających zastosowanie numerów rejestracji podatkowej, kopii statutu lub równoważnych dokumentów, nazw podmiotów zależnych, imion i nazwisk członków zarządu oraz wszelkich powołanych przedstawicieli prawnych, w tym imion i nazwisk przedstawicieli oraz potwierdzenia ich urzędowej identyfikacji;
- d) opisu zamierzonego użycia i planowanego rynku sprzedaży tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji; oraz
- e) opisu miejsca, w którym sprzęt służący do produkcji zostanie zainstalowany i będzie użytkowany.

3. Zgodnie z ust. 1 analiza due diligence może obejmować wymogi odnośnie do identyfikacji klienta, takie jak uzyskiwanie i uaktualnianie następujących informacji:

- a) dokumentacji lub oświadczenia dotyczących wpisów w rejestrze karnym; oraz
- b) identyfikacji rachunków bankowych, które mają być wykorzystywane na potrzeby transakcji.

4. Na podstawie informacji podanych w ust. 1 lit. c) każda ze Stron podejmuje wszelkie działania niezbędne, by zapewnić zgodność z zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego Protokołu, co może obejmować uznanie klienta działającego na terytorium jurysdykcji Strony za klienta zablokowanego zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 8

Śledzenie ruchu i pochodzenia

1. Do celów dalszego zabezpieczenia łańcucha dostaw oraz usprawnienia ścigania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi, Strony postanawiają ustanowić, w terminie pięciu lat od wejścia w życie niniejszego Protokołu, ogólnosięwiatowy system śledzenia ruchu i pochodzenia obejmujący krajowe lub regionalne systemy śledzenia ruchu i pochodzenia oraz ogólnosięwiatowy punkt kontaktowy do wymiany informacji, który będzie się mieścił w Sekretariacie Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, będzie dostępny dla wszystkich Stron, umożliwiając Stronom składanie zapytań oraz uzyskiwanie stosownych informacji.

2. Zgodnie z niniejszym artykułem każda ze Stron ustanawia kontrolowany przez nią system śledzenia ruchu i pochodzenia dotyczący wszystkich wyrobów tytoniowych wytworzonych lub przywiezionych na jej terytorium, uwzględniając swoje specyficzne potrzeby krajowe lub regionalne i najlepsze dostępne praktyki.

3. Aby umożliwić skuteczne śledzenie ruchu i pochodzenia, każda ze Stron wymaga, aby, po upływie pięciu lat w przypadku papierosów, a w przypadku innych wyrobów tytoniowych – po upływie dziesięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego Protokołu dla danej Strony na wszystkich jednostkowych i zbiorczych opakowaniach lub stanowiły część tych opakowań oraz na wszelkich zewnętrznych opakowaniach były umieszczane niepowtarzalne, bezpieczne i nieusuwalne oznaczenia identyfikacyjne (zwane dalej „niepowtarzalnymi oznaczeniami identyfikacyjnymi”), takie jak kody lub pieczęcie.

4.1 Do celów ust. 3 oraz w ramach ogólnoswiatowego systemu śledzenia ruchu i pochodzenia każda ze Stron wymaga, by udostępniano jej następujące informacje, bezpośrednio lub za pomocą łącza, które pomogą Stronom ustalić pochodzenie wyrobów tytoniowych, a także w stosownych przypadkach, punkt docelowy, oraz monitorować i kontrolować przepływ wyrobów tytoniowych, a także ich status prawny:

- a) data i miejsce produkcji;
- b) zakład produkcyjny;
- c) urządzenia użyte do produkcji wyrobów tytoniowych;
- d) zmiana produkcyjna lub czas wytworzenia;
- e) imię i nazwisko lub nazwa, faktura, numer zamówienia i dane dotyczące płatności pierwszego klienta, który nie jest powiązany z producentem;
- f) planowany rynek sprzedaży detalicznej;
- g) opis produktu;
- h) ewentualne składowanie i wysyłka;
- i) tożsamość wszystkich kolejnych, znanych nabywców; oraz
- j) planowana trasa wysyłki, data wysyłki, miejsce docelowe wysyłki, punkt odprawy przesyłki i odbiorca.

4.2 Informacje, o których mowa w lit. a), b), g) oraz, w stosownych przypadkach, w lit. f), stanowią część niepowtarzalnych oznaczeń identyfikacyjnych.

4.3 Jeżeli informacje, o których mowa w lit. f), nie są dostępne w momencie oznaczania, Strony wymagają dołączenia tych informacji zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a) Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.

5. W terminach określonych w niniejszym artykule każda ze Stron wymaga, aby informacje, o których mowa w ust. 4, były rejestrowane w czasie produkcji lub w momencie pierwszej wysyłki przez producenta lub w momencie przywozu na jej terytorium.

6. Każda ze Stron zapewnia, aby informacje rejestrowane zgodnie z ust. 5 udostępniono danej Stronie przez odniesienie do niepowtarzalnych oznaczeń identyfikacyjnych wymaganych na mocy ust. 3 i 4.

7. Każda ze Stron zapewnia, aby informacje rejestrowane zgodnie z ust. 5, a także niepowtarzalne oznaczenia identyfikacyjne umożliwiające dostęp do takich informacji zgodnie z ust. 6, były podawane w formie określonym lub zatwierdzonym przez Stronę i jej właściwe organy.

8. Każda ze Stron zapewnia, aby informacje rejestrowane zgodnie z ust. 5 były na żądanie dostępne w ogólnoswiatowym punkcie wymiany informacji, z zastrzeżeniem ust. 9, za pomocą standardowego bezpiecznego, elektronicznego interfejsu połączonego z krajowym lub regionalnym punktem centralnym. Ogólnoswiatowy punkt wymiany informacji przygotowuje wykaz właściwych organów Stron i udostępnia go wszystkim Stronom.

9. Każda ze Stron lub właściwy organ:

- a) uzyskują dostęp do informacji, o których mowa w ust. 4, w krótkim terminie po złożeniu zapytania do ogólnoswiatowego punktu wymiany informacji;
- b) składają wniosek o udzielenie tych informacji tylko, gdy jest to konieczne do celów wykrycia lub ścigania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi;
- c) nie odmawiają bezzasadnie udzielenia informacji;
- d) udzielają odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 4, zgodnie z prawem krajowym; oraz
- e) na mocy wzajemnych uzgodnień, chronią i traktują jako poufne wszelkie wymieniane informacje.

10. Każda ze Stron wymaga dalszego rozwijania i poszerzania zakresu właściwego systemu śledzenia ruchu i pochodzenia do punktu, w którym wszystkie należności celne, odpowiednie należności podatkowe oraz, w stosownych przypadkach, inne zobowiązania zostaną wypełnione na poziomie produkcji, przywozu, zwolnienia przez organy celne lub kontroli akcyzowej.

11. W oparciu o wzajemne uzgodnienia Strony współpracują ze sobą oraz z właściwymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie wymiany i opracowywania najlepszych praktyk dotyczących systemów śledzenia ruchu i pochodzenia, w tym:

- a) ułatwiania tworzenia, przekazywania i nabywania usprawnionych technologii śledzenia ruchu i pochodzenia, w tym wiedzy, umiejętności, potencjału i wiedzy fachowej;
- b) wsparcia programów szkoleniowych i programów dotyczących budowania zdolności dla Stron, które zgłaszają taką potrzebę; oraz
- c) dalszego rozwijania technologii znakowania i skanowania jednostkowych i zbiorczych opakowań wyrobów tytoniowych w celu przekazywania informacji wymienionych w ust. 4.

12. Zobowiązania nałożone na Stronę nie mogą być przenoszone na przemysł tytoniowy ani przez ten przemysł wykonywane.

13. Każda ze Stron zapewnia, aby jej właściwe organy, uczestniczące w systemie śledzenia ruchu i pochodzenia, współpracowały z przemysłem tytoniowym i podmiotami reprezentującymi interesy tego przemysłu wyłącznie w zakresie bezwzględnie koniecznym do wykonania postanowień niniejszego artykułu.

14. Każda ze Stron może zażądać od przemysłu tytoniowego pokrycia wszelkich kosztów związanych z wypełnieniem przez tę Stronę zobowiązań wynikających z niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Prowadzenie ewidencji

1. Stosownie do sytuacji, każda ze Stron wymaga, aby wszystkie osoby fizyczne i prawne uczestniczące w łańcuchu dostaw tytoniu, wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji prowadziły pełne i dokładne rejestry wszystkich transakcji. Rejestry te muszą umożliwiać pełną identyfikację materiałów stosowanych przez te podmioty w produkcji wyrobów tytoniowych.

2. Stosownie do sytuacji, każda ze Stron wymaga od osób, które uzyskały licencje zgodnie z art. 6, przedłożenia właściwym organom, na ich wniosek, następujących informacji:

- a) ogólnych informacji dotyczących wielkości rynków, tendencji rynkowych, prognoz rynkowych i innych istotnych danych; oraz
- b) ilości wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji posiadanych przez licencjobiorcę, pozostających pod jego kontrolą albo w składach celnych lub podatkowych podlegających systemowi tranzytu, przeładunku lub zawieszeniu ceł w dniu złożenia wniosku.

3. W odniesieniu do wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji sprzedawanych lub produkowanych na terytorium Strony z przeznaczeniem na wywóz lub objętych tranzytem bądź przeładunkiem podlegającym zawieszeniu ceł na terytorium danej Strony każda ze Stron, stosownie do sytuacji, wymaga, aby osoby, które uzyskały licencje zgodnie z art. 6 przedkładały właściwym organom państwa odprawy, na ich wniosek (elektronicznie, o ile istnieje odpowiednia infrastruktura) w momencie opuszczania obszaru ich kontroli, następujące informacje:

- a) datę wysyłki z ostatniego punktu fizycznej kontroli wyrobów;
- b) szczegółowe informacje dotyczące wysłanych wyrobów (w tym marka, ilość, magazyn);
- c) przewidywane trasy wysyłki i miejsce docelowe;
- d) tożsamość osób fizycznych lub prawnych, do których wysłano wyroby;
- e) rodzaj transportu, w tym tożsamość przewoźnika;

- f) spodziewaną datę dostawy wysyłki w przewidywanym miejscu przeznaczenia wysyłki; oraz
- g) planowany rynek sprzedaży detalicznej lub użytkowania.
4. O ile to możliwe, każda ze Stron wymaga, aby zgodnie z prawem krajowym sprzedawcy detaliczni i plantatorzy tytoniu, z wyjątkiem tradycyjnych plantatorów pracujących na zasadach niekomercyjnych, prowadzili pełne i dokładne rejestry wszystkich odpowiednich transakcji, w których uczestniczą.
5. Do celów wykonania ust. 1 każda ze Stron przyjmuje skuteczne środki ustawodawcze, wykonawcze, administracyjne lub inne, na podstawie których wymagane jest, aby wszystkie rejestry:
- a) były przechowywane przez okres przynajmniej czterech lat;
- b) były udostępniane właściwym organom; oraz
- c) były prowadzone w formacie wymaganym przez właściwe organy.
6. Stosownie do sytuacji i z zastrzeżeniem prawa krajowego, każda ze Stron ustanawia system wymiany z innymi Stronami szczegółowych danych zawartych we wszystkich rejestrach prowadzonych zgodnie z niniejszym artykułem.
7. Strony dokładają wszelkich starań, aby współpracować między sobą i z właściwymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie stopniowej wymiany i tworzenia doskonalszych systemów prowadzenia ewidencji.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo i środki zapobiegawcze

1. W stosownych przypadkach, zgodnie z prawem krajowym i celami Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, każda ze Stron wymaga, aby wszystkie osoby fizyczne i prawne podlegające art. 6 podjęły niezbędne działania mające zapobiegać przeniknięciu wyrobów tytoniowych do kanałów obrotu nielegalnego, w tym między innymi:
- a) zgłaszały właściwym organom:
- (i) transgraniczne transfery środków pieniężnych w kwotach określonych w prawie krajowym lub transgraniczne płatności rzeczowe; oraz
- (ii) wszystkie „transakcje podejrzane”; oraz
- b) dostarczały wyroby tytoniowe lub sprzęt służący do produkcji wyłącznie w ilościach proporcjonalnych do popytu na te wyroby na planowanym rynku sprzedaży detalicznej lub użytkowania.
2. W stosownych przypadkach, zgodnie z prawem krajowym i celami Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, każda ze Stron wymaga, aby płatności z tytułu transakcji dokonywane przez osoby fizyczne lub prawne podlegające art. 6 były realizowane wyłącznie w walucie i w kwocie identycznej ze wskazanymi na fakturze oraz wyłącznie za pomocą legalnych metod płatności za pośrednictwem instytucji finansowych znajdujących się na terytorium planowanego rynku, i nie były obsługiwane przez inny, alternatywny system przekazywania płatności.
3. Strona może zażądać, aby płatności dokonywane przez osobę fizyczną lub prawną podlegającą art. 6 za surowce wykorzystane do produkcji wyrobów tytoniowych w obrębie jej jurysdykcji były realizowane wyłącznie w walucie i w kwocie identycznej ze wskazanymi na fakturze oraz wyłącznie za pomocą legalnych metod płatności za pośrednictwem instytucji finansowych znajdujących się na terytorium planowanego rynku, i nie były obsługiwane przez inny, alternatywny system przekazywania płatności.
4. Każda ze Stron zapewnia, aby wszelkie naruszenia wymogów niniejszego artykułu podlegało właściwym procedurom karnym, cywilnym lub administracyjnym oraz skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom, w tym, stosownie do sytuacji, zawieszeniu lub cofnięciem licencji.

*Artykuł 11***Sprzedaż przez internet lub przy zastosowaniu technologii telekomunikacyjnej lub innej zaawansowanej technologii**

1. Każda ze Stron wymaga, aby wszystkie osoby prawne i fizyczne uczestniczące w transakcjach dotyczących sprzedaży wyrobów tytoniowych przez internet, kanał sprzedaży oparty na technologii telekomunikacyjnej lub innej zaawansowanej technologii przestrzegały wszystkich stosownych zobowiązań objętych niniejszym Protokołem.
2. Każda ze Stron rozważa możliwość zakazania sprzedaży detalicznej wyrobów tytoniowych przez internet, kanał sprzedaży oparty na technologii telekomunikacyjnej lub innej zaawansowanej technologii.

*Artykuł 12***Wolne obszary celne i tranzyt międzynarodowy**

1. W terminie trzech lat od wejścia w życie niniejszego Protokołu dla danej Strony, Strona ta wdroży skuteczne środki kontroli dotyczące całości produkcji i transakcji dotyczących tytoniu oraz wyrobów tytoniowych w wolnych obszarach celnych, wykorzystując wszystkie stosowne środki przewidziane w niniejszym Protokole.
2. Ponadto zakazuje się umieszczania wyrobów tytoniowych z wyrobami innymi niż tytoniowe w jednym kontenerze lub każdym innym podobnym pojemniku służącym do ich przewożenia w momencie wyprowadzania tych wyrobów z wolnych obszarów celnych.
3. Zgodnie z prawem krajowym, każda ze Stron przyjmuje i stosuje na swoim terytorium środki kontroli i weryfikacji międzynarodowego tranzytu lub przeładunku wyrobów tytoniowych i sprzętu służącego do produkcji zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu w celu zapobiegania nielegalnemu obrotowi tymi produktami.

*Artykuł 13***Sprzedaż bezcłowa**

1. Każda ze Stron wdraża skuteczne środki w celu objęcia wszelkiego rodzaju sprzedaży bezcłowej wszystkimi stosownymi postanowieniami niniejszego Protokołu, z uwzględnieniem art. 6 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.
2. Nie później niż w terminie pięciu lat od wejścia w życie niniejszego Protokołu, Posiedzenie Stron na swej kolejnej sesji zapewni przeprowadzenie popartych dowodami badań w celu ustalenia skali nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi w ramach bezcłowej sprzedaży tych wyrobów. Na podstawie tego badania Posiedzenie Stron rozważy podjęcie właściwych dalszych działań.

CZĘŚĆ IV

PRZESTĘPSTWA*Artykuł 14***Działania niezgodne z prawem, w tym przestępstwa**

1. Każda ze Stron przyjmuje, z zastrzeżeniem podstawowych zasad prawa krajowego, takie środki ustawodawcze i inne, jakie mogą być konieczne do uznania wszystkich wymienionych poniżej działań za niezgodne z prawem krajowym:
 - a) produkcja, sprzedaż hurtowa, pośrednictwo, sprzedaż, transport, dystrybucja, składowanie, wysyłanie, przywóz lub wywóz tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji w sposób sprzeczny z postanowieniami niniejszego Protokołu;

- b) (i) produkcja, sprzedaż hurtowa, pośrednictwo, sprzedaż, transport, dystrybucja, składowanie, wysyłanie, przywóz lub wywóz tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji bez opłacenia stosownych ceł, należności podatkowych i innych opłat lub bez stosownych znaków akcyzy, niepowtarzalnych oznaczeń identyfikacyjnych lub wszelkich innych wymaganych oznaczeń lub etykiet;
- (ii) wszelkie inne działania polegające na przemyśle lub próbie przemytu tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji nieobjęte postanowieniami lit. b) ppkt (i);
- c) (i) wszelkie inne formy nielegalnej produkcji tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji albo opakowań papierosów opatrzonych podrobionymi znakami akcyzy, niepowtarzalnymi oznaczeniami identyfikacyjnymi lub innymi wymaganymi oznaczeniami lub etykietami;
- (ii) sprzedaż hurtowa, pośrednictwo, sprzedaż, transport, dystrybucja, składowanie, wysyłanie, przywóz lub wywóz nielegalnie wytworzonego tytoniu, nielegalnych wyrobów tytoniowych, wyrobów opatrzonych fałszywymi znakami akcyzy lub innymi wymaganymi oznaczeniami albo etykietami, lub nielegalnego sprzętu służącego do produkcji;
- d) mieszanie wyrobów tytoniowych z wyrobami innymi niż tytoniowe podczas ich przeprowadzania przez łańcuch dostaw w celu ukrycia lub zakamuflowania wyrobów tytoniowych;
- e) mieszanie wyrobów tytoniowych z wyrobami innymi niż tytoniowe z naruszeniem art. 12 ust. 2 niniejszego Protokołu;
- f) wykorzystywanie internetu, kanałów sprzedaży wyrobów tytoniowych opartych na technologii telekomunikacyjnej lub innej zaawansowanej technologii z naruszeniem niniejszego Protokołu;
- g) pozyskanie przez osobę, która uzyskała licencję zgodnie z art. 6 tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji od osoby, która powinna posiadać licencję zgodnie z art. 6, jednak jej nie uzyskała;
- h) utrudnianie funkcjonariuszowi publicznemu lub upoważnionemu funkcjonariuszowi wykonywania obowiązków dotyczących zapobiegania nielegalnemu obrotowi tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji oraz powstrzymywania, wykrywania, ścigania lub eliminowania takiego obrotu;
- i) (i) składanie oświadczeń, które są niezgodne z prawdą, wprowadzające w błąd lub niepełne, lub nieudzielenie informacji, na żądanie funkcjonariusza publicznego lub upoważnionego funkcjonariusza w toku wykonywania obowiązków dotyczących zapobiegania nielegalnemu obrotowi tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji oraz powstrzymywania, wykrywania, ścigania lub eliminowania takiego obrotu oraz jeżeli nie jest to sprzeczne z prawem do odmowy złożenia zeznań obciążających samego siebie;
- (ii) podanie w formularzu urzędowym niezgodnego z prawdą opisu, ilości lub wartości tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji lub wszelkich innych informacji podanych w Protokole w celu:
- a) uniknięcia uiszczenia stosownych ceł, należności podatkowych i innych opłat; lub
- b) ograniczenia skuteczności środków kontroli służących zapobieganiu nielegalnemu obrotowi tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji oraz powstrzymywaniu, wykrywaniu, ściganiu lub eliminowaniu takiego obrotu;
- (iii) niedopełnienie obowiązku utworzenia lub prowadzenia rejestrów przewidzianych w niniejszym Protokole lub prowadzenie fałszywych rejestrów; oraz
- j) pranie dochodów z działań niezgodnych z prawem uznanych za przestępstwa na mocy ust. 2.

2. Z zastrzeżeniem podstawowych zasad prawa krajowego każda ze Stron określa, które z działań niezgodnych z prawem wymienionych w ust. 1, lub innych działań związanych z nielegalnym obrotem tytoniem, wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji sprzecznych z postanowieniami niniejszego Protokołu, są uznawane za przestępstwa oraz podejmuje działania ustawodawcze i inne środki, jakie mogą być niezbędne do zapewnienia skutku takiego ustalenia.

3. Każda Strona powiadamia Sekretariat niniejszego Protokołu, które z działań niezgodnych z prawem wymienionych w ust. 1 i 2 uznaje za przestępstwa zgodnie z ust. 2 oraz przedkłada Sekretariatowi kopie lub opis swoich przepisów, które nadają skutek ust. 2, oraz wszelkie kolejne nowelizacje tych przepisów.

4. W celu zacieśnienia współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania przestępstw związanych z nielegalnym obrotem tytoniem, wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji, Strony zachęca się do dokonania przeglądu ich przepisów krajowych dotyczących prania pieniędzy, wzajemnej pomocy prawnej i ekstradycji, z uwzględnieniem stosownych konwencji międzynarodowych, których są stronami, w celu zapewnienia, aby przepisy te były skuteczne w zakresie egzekwowania postanowień niniejszego Protokołu.

Artykuł 15

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każda ze Stron przyjmuje konieczne środki, spójne ze swoimi zasadami prawa, umożliwiające stwierdzenie odpowiedzialności osób prawnych z tytułu działań niezgodnych z prawem, w tym przestępstw określonych zgodnie z art. 14 niniejszego Protokołu.
2. Z zastrzeżeniem zasad prawnych każdej ze Stron, odpowiedzialność osób prawnych może mieć charakter karny, cywilny lub administracyjny.
3. Odpowiedzialność ta pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności osób fizycznych, które uczestniczyły w działaniach niezgodnych z prawem lub popełniły przestępstwa określone zgodnie z krajowymi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi oraz art. 14 niniejszego Protokołu.

Artykuł 16

Ściganie i sankcje

1. Każda ze Stron przyjmuje konieczne środki, zgodne z prawem krajowym, w celu zapewnienia, by osoby fizyczne i prawne pociągnięte do odpowiedzialności za działania niezgodne z prawem, w tym przestępstwa określone zgodnie z art. 14, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom karnym i innym niż karne, w tym sankcjom finansowym.
2. Każda ze Stron dokłada wszelkich starań w celu zapewnienia, aby wszelkie wynikające z prawa krajowego uprawnienia do swobodnego uznania w zakresie ścigania osób w związku z działaniami niezgodnymi z prawem, w tym przestępstwami określonymi zgodnie art. 14, były wykonywane w celu zmaksymalizowania skuteczności środków egzekwowania prawa w odniesieniu do tych działań niezgodnych z prawem, w tym przestępstw, oraz z należywym uwzględnieniem konieczności zapobiegania takim działaniom, w tym przestępstwom.
3. Postanowienia niniejszego Protokołu nie mają wpływu na zasadę stanowiącą, że opis działań niezgodnych z prawem, w tym przestępstw określonych zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu, i mających zastosowanie środków obrony lub innych zasad prawnych dotyczących zgodności działań z prawem jest określany w prawie krajowym Strony, oraz że działania niezgodne z prawem, w tym przestępstwa, są ścigane i karane zgodnie z przepisami tego prawa.

Artykuł 17

Opłaty w związku z zajęciem towaru

Zgodnie ze swoim prawem krajowym Strony powinny rozważyć przyjęcie takich środków ustawodawczych i innych środków, jakie mogą być konieczne, aby upoważnić właściwe organy do ściągania kwot proporcjonalnych do utraconych należności podatkowych i celnych należnych od producenta, wytwórcy, dystrybutora, importera lub eksportera zajętego tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji.

*Artykuł 18***Usuwanie lub zniszczenie**

Cały skonfiskowany tytoń, wszystkie wyroby tytoniowe i sprzęt służący do produkcji są niszczone, o ile to możliwe przy użyciu metod przyjaznych środowisku, lub usuwane zgodnie z prawem krajowym.

*Artykuł 19***Specjalne techniki dochodzeniowe**

1. Jeżeli podstawowe zasady krajowego systemu prawnego na to zezwalają, każda ze Stron, w granicach jej możliwości i na warunkach przewidzianych w prawie krajowym, podejmuje konieczne środki umożliwiające odpowiednie wykorzystanie niejawnego nadzorowania przesyłki oraz, jeżeli uzna to za stosowne, wykorzystanie innych specjalnych technik dochodzeniowych, na przykład kontroli elektronicznej lub innych form kontroli i operacji tajnych, przez swoje właściwe organy na swoim terytorium do celów skutecznego zwalczania nielegalnego obrotu tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji.
2. Do celów ścigania przestępstw określonych zgodnie z art. 14, zachęca się Strony do zawierania w razie potrzeby odpowiednich dwustronnych lub wielostronnych umów lub uzgodnień dotyczących stosowania technik określonych w ust. 1, w ramach współpracy na szczeblu międzynarodowym.
3. Wobec braku umowy lub uzgodnienia, o których mowa w ust. 2, decyzje o wykorzystaniu takich specjalnych technik dochodzeniowych na szczeblu międzynarodowym są podejmowane dla każdego indywidualnego przypadku, a w razie potrzeby mogą uwzględniać uzgodnienia finansowe i porozumienia dotyczące sprawowania jurysdykcji przez dane Strony.
4. Strony uznają znaczenie oraz konieczność współpracy międzynarodowej i pomocy w tym obszarze oraz współpracują ze sobą i z organizacjami międzynarodowymi na rzecz zwiększania możliwości osiągnięcia celów niniejszego artykułu.

CZĘŚĆ V

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA*Artykuł 20***Wymiana informacji ogólnych**

1. Z myślą o osiągnięciu celów niniejszego Protokołu, z zastrzeżeniem prawa krajowego i w stosownych przypadkach, Strony przekazują w ramach instrumentu sprawozdawczego Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu stosowne informacje między innymi, w następującym zakresie:
 - a) zbiorczo: informacje dotyczące zajęcia tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji, ilość, wartość zajęcia, opisy wyrobów, daty i miejsca produkcji; oraz należności podatkowe, od których się uchylono;
 - b) przywóz, wywóz, tranzyt, sprzedaż opodatkowana i sprzedaż bezcłowa oraz ilość lub wartość wytworzonego tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji;
 - c) tendencje, metody zatajania i sposoby działania stosowane w nielegalnym obrocie tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji; oraz
 - d) wszelkie inne stosowne informacje zgodnie z ustaleniami Stron.
2. Strony współpracują ze sobą oraz z właściwymi organizacjami międzynarodowymi na rzecz rozwoju zdolności Stron do gromadzenia i wymiany informacji.

3. Strony uznają wymienione informacje za poufne i przeznaczone do wykorzystania wyłącznie przez Strony, chyba że Strona je przekazująca postanowi inaczej.

Artykuł 21

Wymiana informacji związanych z egzekwowaniem prawa

1. Z zastrzeżeniem prawa krajowego lub mających zastosowanie umów międzynarodowych, Strony w stosownych przypadkach wymieniają wyszczególnione poniżej informacje z własnej inicjatywy lub na wniosek Strony przedstawiającej odpowiednie uzasadnienie stwierdzające, że uzyskanie tych informacji jest niezbędne do celów wykrycia lub ścigania nielegalnego obrotu tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji:

- a) rejestry licencji udzielonych odnośnym osobom fizycznym i prawnym;
- b) informacje służące identyfikacji, monitorowaniu i ściganiu osób fizycznych lub prawnych zaangażowanych w nielegalny obrót tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji;
- c) akta śledztw i dochodzeń;
- d) rejestry płatności za przywóz, wywóz lub bezcłową sprzedaż tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji; oraz
- e) informacje dotyczące zajęcia tytoniu, wyrobów tytoniowych lub sprzętu służącego do produkcji (w tym, w stosownych przypadkach, informacje referencyjne dotyczące danej sprawy, ilość, wartość zajęcia, opis produktu, zaangażowane podmioty, data i miejsce produkcji) oraz sposobów działania (w tym środki transportu, sposób ukrycia, trasa i wykrycie).

2. Informacje uzyskane od Stron na podstawie niniejszego artykułu są wykorzystywane wyłącznie dla osiągnięcia celów niniejszego Protokołu. Strony mogą sprecyzować, że informacji tych nie wolno przekazywać bez zgody Strony, która ich udzieliła.

Artykuł 22

Wymiana informacji: poufność i ochrona informacji

1. Każda ze Stron wyznacza właściwe organy krajowe, którym przekazywane są dane, o których mowa w art. 20, 21 i 24, oraz powiadamia Strony o wyznaczonych organach za pośrednictwem Sekretariatu Konwencji.

2. Wymiana informacji prowadzona na podstawie niniejszego Protokołu podlega przepisom prawa krajowego dotyczącym poufności i prywatności. Na mocy wzajemnych ustaleń Strony chronią wszelkie wymieniane informacje poufne.

Artykuł 23

Pomoc i współpraca: szkolenie, pomoc techniczna i współpraca w dziedzinie nauki, techniki i technologii

1. Aby osiągnąć cele niniejszego Protokołu, w ramach wzajemnych uzgodnień, Strony współpracują między sobą lub za pośrednictwem właściwych organizacji międzynarodowych i regionalnych w zakresie organizowania szkoleń, udzielania pomocy technicznej i współpracy w dziedzinie nauki, techniki i technologii. Taka pomoc może obejmować transfer wiedzy fachowej lub odpowiedniej technologii w obszarze gromadzenia informacji, egzekwowania prawa, śledzenia ruchu i pochodzenia, zarządzania informacjami, ochrony danych osobowych, zakazu handlu, kontroli elektro-nicznej, analizy kryminalistycznej, wzajemnej pomocy prawnej i ekstradycji.

2. Stosownie do sytuacji, Strony mogą zawierać dwustronne, wielostronne lub wszelkie inne umowy lub uzgodnienia w celu promowania szkoleń, pomocy technicznej i współpracy w dziedzinie nauki, techniki i technologii, uwzględniając potrzeby Stron będących krajami rozwijającymi się i Stron, których gospodarki znajdują się w okresie przejściowym.
3. Stosownie do sytuacji, Strony współpracują na rzecz rozwoju i przeanalizowania możliwości dokładnego ustalenia miejsca pochodzenia geograficznego zajętego tytoniu oraz wyrobów tytoniowych.

Artykuł 24

Pomoc i współpraca: ściganie i karanie przestępstw

1. Zgodnie z prawem krajowym, w stosownych przypadkach, Strony podejmują wszelkie konieczne działania na rzecz zacieśnienia współpracy za pomocą wielostronnych, regionalnych lub dwustronnych uzgodnień dotyczących zapobiegania nielegalnemu obrotowi tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji oraz dotyczących wykrywania i ścigania takiego obrotu, a także karania osób fizycznych lub prawnych zaangażowanych w taki obrót.
2. Każda ze Stron zapewnia, aby organy administracyjne, regulacyjne, organy ścigania i inne organy zaangażowane w zwalczanie nielegalnego obrotu tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji (w tym, o ile prawo krajowe na to zezwala, organy sądowe) współpracowały ze sobą i wymieniały między sobą stosowne informacje na szczeblu krajowym i międzynarodowym na warunkach przewidzianych w prawie krajowym.

Artykuł 25

Ochrona suwerenności

1. Strony wypełniają swoje obowiązki wynikające z niniejszego Protokołu w sposób zgodny z zasadami suwerennej równości i integralności terytorialnej państw oraz z zasadą nieingerowania w sprawy wewnętrzne innych państw.
2. Postanowienia niniejszego Protokołu nie uprawniają danej Strony do wykonywania na terytorium innego państwa jurysdykcji ani sprawowania funkcji zarezerwowanych w prawie krajowym tego innego państwa wyłącznie dla jego organów.

Artykuł 26

Jurysdykcja

1. Każda ze Stron przyjmuje środki konieczne do ustanowienia swojej jurysdykcji wobec przestępstw określonych zgodnie z art. 14, gdy:
 - a) przestępstwo popełniono na terytorium danej Strony; lub
 - b) przestępstwo popełniono na pokładzie statku, który w czasie popełnienia przestępstwa pływał pod banderą danej Strony, lub na pokładzie statku powietrznego, który w czasie popełnienia przestępstwa był zarejestrowany na podstawie przepisów prawa danej Strony.
2. Z zastrzeżeniem art. 25, Strona może również ustanowić swoją jurysdykcję wobec każdego takiego przestępstwa, gdy:
 - a) popełnione przestępstwo było wymierzone przeciwko tej Stronie;
 - b) przestępstwo zostało popełnione przez obywatela tej Strony lub bezpaństwowca, którego miejsce zwykłego pobytu znajduje się na jej terytorium; lub
 - c) przestępstwo jest jednym z czynów określonych zgodnie z art. 14 i zostało popełnione poza terytorium danej Strony z zamiarem popełnienia na terytorium tej Strony przestępstwa określonego zgodnie z art. 14.

3. Do celów art. 30, każda ze Stron przyjmuje środki niezbędne do ustanowienia swojej jurysdykcji wobec przestępstw określonych zgodnie z art. 14, jeżeli domniemany sprawca przebywa na terytorium tej Strony i nie podlega ekstradycji wyłącznie ze względu na posiadanie obywatelstwa danej Strony.
4. Każda ze Stron może również przyjąć środki konieczne w celu ustanowienia swojej jurysdykcji wobec przestępstw określonych zgodnie z art. 14, gdy domniemany sprawca przebywa na jej terytorium, a Strona nie dokonuje jego ekstradycji.
5. Jeżeli Strona sprawująca swoją jurysdykcję na mocy ust. 1 lub 2 została powiadomiona lub w inny sposób dowiedziała się, że przynajmniej jedna inna Strona prowadzi dochodzenie, ściganie lub postępowanie sądowe dotyczące tego samego czynu, właściwe organy tych Stron stosownie do sytuacji konsultują się ze sobą w celu skoordynowania działań.
6. Bez uszczerbku dla norm ogólnego prawa międzynarodowego, niniejszy Protokół nie wyklucza wykonywania jurysdykcji karnej ustanowionej przez Stronę zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 27

Współpraca w zakresie egzekwowania prawa

1. Zgodnie z przepisami swoich odpowiednich systemów prawnych i administracyjnych, każda ze Stron przyjmuje skuteczne środki mające na celu:
 - a) udoskonalenie oraz, w razie potrzeby, ustanowienie kanałów komunikacji między właściwymi organami, agencjami i służbami w celu ułatwienia bezpiecznej i szybkiej wymiany informacji dotyczących wszystkich aspektów przestępstw określonych zgodnie z art. 14;
 - b) zapewnienie skutecznej współpracy między właściwymi organami, agencjami, służbą celną, policją i innymi organami ścigania;
 - c) współpracę z innymi Stronami w zakresie prowadzenia śledztw w konkretnych sprawach dotyczących przestępstw określonych zgodnie z art. 14, w zakresie:
 - (i) tożsamości, miejsca pobytu i działań osób podejrzewanych o udział w takich przestępstwach lub miejsca pobytu innych osób mających z nimi związek;
 - (ii) ruchu dochodów z przestępstwa lub majątku pochodzącego z przestępstw; oraz
 - (iii) ruchu majątku, sprzętu lub innych narzędzi wykorzystanych lub przewidzianych do wykorzystania przy popełnianiu takich przestępstw;
 - d) udostępnienie, w stosownych przypadkach, niezbędnych elementów lub ilości substancji do celów analitycznych lub śledczych;
 - e) umożliwienie skutecznej koordynacji działań między właściwymi organami, agencjami i służbami oraz promowanie wymiany personelu i innych ekspertów, w tym, z zastrzeżeniem umów lub uzgodnień dwustronnych zawartych między danymi Stronami, delegowanie oficerów łącznikowych;
 - f) wymianę z pozostałymi Stronami stosownych informacji dotyczących szczególnych środków i metod wykorzystywanych przez osoby fizyczne lub prawne przy popełnianiu tych przestępstw, w tym, w stosownych przypadkach, dotyczących tras i środków transportu, a także wykorzystywania fałszywych tożsamości, podrobionych lub fałszywych dokumentów lub innych środków zatajania ich działań; oraz
 - g) wymianę stosownych informacji oraz koordynowanie środków administracyjnych i innych środków podjętych stosownie do sytuacji w celu wczesnego wykrycia przestępstw określonych zgodnie z art. 14.

2. Aby nadać skutek postanowieniom niniejszego Protokołu, Strony rozważają zawarcie dwustronnych lub wielostronnych umów lub uzgodnień dotyczących bezpośredniej współpracy między organami ścigania oraz, jeżeli takie umowy lub uzgodnienia już istnieją, ich odpowiednie zmiany. Wobec braku takich umów lub uzgodnień między zainteresowanymi Stronami, Strony mogą uznać postanowienia niniejszego Protokołu za podstawę wzajemnej współpracy w dziedzinie ścigania przestępstw objętych niniejszym Protokołem. W stosownych przypadkach, Strony w pełni wykorzystują umowy lub uzgodnienia, w tym w ramach organizacji międzynarodowych lub regionalnych, w celu zacieśniania współpracy między organami ścigania.

3. Strony dokładają wszelkich starań, aby współdziałać w ramach swoich możliwości w zakresie reagowania na międzynarodowy nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi prowadzony z wykorzystaniem nowoczesnej technologii.

Artykuł 28

Wzajemna pomoc administracyjna

Zgodnie ze swoimi odpowiednimi krajowymi systemami prawnymi i administracyjnymi, Strony na wniosek lub z własnej inicjatywy przekazują sobie wzajemnie informacje zapewniające właściwe stosowanie prawa celnego i innych stosownych przepisów mających na celu zapobieganie nielegalnemu obrotowi tytoniem, wyrobami tytoniowymi lub sprzętem służącym do produkcji oraz wykrywanie, prowadzenie dochodzeń, ściganie i zwalczanie takiego obrotu. Strony uznają wymienione informacje za poufne i przeznaczone do ograniczonego wykorzystania, chyba że Strona przekazująca informacje postanowi inaczej. Informacje takie mogą obejmować:

- a) nowe techniki celne i inne techniki związane z egzekwowaniem prawa o udowodnionej skuteczności;
- b) nowe tendencje, środki lub metody angażowania się w nielegalny obrót tytoniem, wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji;
- c) towary, o których wiadomo, że są przedmiotem nielegalnego handlu tytoniem, wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji, a także szczegóły opisu, pakowania, transportu i składowania oraz metod wykorzystywanych w odniesieniu do tych towarów;
- d) dane osób fizycznych lub prawnych, o których wiadomo, że popełniły przestępstwo lub miały udział w popełnieniu przestępstwa określonego zgodnie z art. 14; oraz
- e) wszelkie inne dane, które mogłyby pomóc wyznaczonym jednostkom w ocenie ryzyka do celów kontroli i innych celów związanych z egzekwowaniem prawa.

Artykuł 29

Wzajemna pomoc prawna

1. Strony udzielają sobie w jak najszerszym zakresie wzajemnej pomocy prawnej w dochodzeniach, ściganiu i prowadzeniu postępowań sądowych dotyczących przestępstw określonych zgodnie z art. 14 niniejszego Protokołu.

2. Wzajemna pomoc prawna jest udzielana w jak najszerszym zakresie dopuszczalnym na mocy właściwych przepisów, traktatów, umów i uzgodnień Strony wezwanej dotyczących dochodzeń, ścigania i postępowań sądowych w odniesieniu do przestępstw, za które osoby prawne mogą być pociągnięte do odpowiedzialności zgodnie z art. 15 niniejszego Protokołu na terytorium Strony wzywającej.

3. O wzajemną pomoc prawną udzielaną zgodnie z niniejszym artykułem można się zwrócić w dowolnym z niżej wymienionych celów:

- a) zebranie dowodów lub zeznań od osób;
- b) doręczenie dokumentów sądowych;
- c) przeprowadzenie przeszukań i dokonanie zajęć oraz zabezpieczenie dowodów;

- d) zbadanie obiektów i miejsc;
- e) udzielenie informacji, zebranie materiału dowodowego i opinii biegłych;
- f) złożenie oryginałów lub poświadczonych kopii stosownych dokumentów i rejestrów, w tym rejestrów urzędowych, bankowych, finansowych, firmowych lub biznesowych;
- g) ustalenie lub śledzenie dochodów z przestępstw, majątku, narzędzi lub innych przedmiotów do celów dowodowych;
- h) ułatwienie dobrowolnego stawienia się osób na terytorium Strony wzywającej; oraz
- i) uzyskanie innego rodzaju pomocy, która nie jest sprzeczna z prawem krajowym Strony wezwanej.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wpływają na zobowiązania wynikające z dowolnych innych umów, dwu- lub wielostronnych, które w całości lub w części regulują lub będą regulowały wzajemną pomocą prawną.

5. Na zasadzie wzajemności, ust. 6–24 stosuje się do wniosków złożonych zgodnie z niniejszym artykułem, jeżeli dane Strony nie są związane traktatem lub umową międzyrządową o wzajemnej pomocy prawnej. Jeżeli Strony są związane takim traktatem lub umową międzyrządową, zastosowanie mają odpowiednie postanowienia takiego traktatu lub umowy międzyrządowej, o ile Strony nie zdecydują się zamiast tego na stosowanie ust. 6–24. Strony zdecydowanie zachęca się do stosowania postanowień tych ustępów, jeżeli ułatwiają one współpracę.

6. Strony wyznaczają organ centralny odpowiedzialny oraz uprawniony do otrzymywania wniosków o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej oraz za ich realizację albo przekazanie do realizacji odpowiednim właściwym organom. Jeżeli w regionie lub na części terytorium Strony obowiązuje odrębny system wzajemnej pomocy prawnej, może ona wyznaczyć odrębny organ centralny pełniący tę samą funkcję w tym regionie lub na tym terytorium. Organy centralne zapewniają niezwłoczną i właściwą realizację lub przekazanie otrzymanych wniosków. W przypadku gdy organ centralny przekazuje wniosek do realizacji właściwemu organowi, organ centralny zachęca właściwy organ do niezwłocznej i właściwej realizacji wniosku. W momencie przystąpienia, przyjęcia, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub ratyfikowania niniejszego Protokołu, każda ze Stron powiadamia Szefa Sekretariatu Konwencji o wyznaczonym do tego celu organie centralnym. Przekazywanie wniosków o wzajemną pomoc prawną oraz wszelkich związanych z tym informacji odbywa się między organami centralnymi wyznaczonymi przez Strony. Wymóg ten pozostaje bez uszczerbku dla prawa Strony do żądania, by takie wnioski i informacje były do niej kierowane kanałem dyplomatycznym a, w pilnych okolicznościach, jeżeli Strony tak postanowią i o ile to możliwe, za pomocą stosownych organizacji międzynarodowych.

7. Wnioski są sporządzane na piśmie lub, w miarę możliwości, za pomocą dowolnych środków umożliwiających zarejestrowanie dokumentu w formie pisemnej w języku akceptowanym przez Stronę wezwaną w sposób umożliwiający Stronie stwierdzenie autentyczności dokumentu. Szef Sekretariatu Konwencji zostaje powiadomiony o języku lub językach akceptowanych przez każdą ze Stron w momencie przystąpienia, przyjęcia, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub ratyfikowania niniejszego Protokołu. W sytuacjach pilnych oraz jeżeli Strony tak postanowią, wnioski mogą być przedkładane ustnie, ale muszą zostać w późniejszym terminie potwierdzone na piśmie.

8. Wniosek o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej określa:

- a) tożsamość organu sporządzającego wniosek;
- b) przedmiot i charakter dochodzenia, ścigania lub postępowania sądowego, którego wniosek dotyczy, a także nazwę i funkcję organu prowadzącego to dochodzenie, ściganie lub postępowanie sądowe;
- c) omówienie stosownych faktów, z wyjątkiem wniosków dotyczących doręczenia dokumentów sądowych;
- d) opis pomocy będącej przedmiotem wniosku oraz szczegóły procedury, którą Strona wzywająca chciałaby zastosować;
- e) w miarę możliwości, tożsamość, miejsce pobytu i narodowość danej osoby;
- f) cel, dla którego wnioskuje się o przekazanie dowodu, informacji lub podjęcie działania; oraz
- g) przepisy prawa krajowego właściwe dla danego przestępstwa i kar za jego popełnienie.

9. Strona wezwana może zażądać dodatkowych informacji, jeżeli wydają się one konieczne dla realizacji wniosku zgodnie z prawem krajowym lub jeżeli mogą ułatwić realizację wniosku.

10. Wniosek realizuje się zgodnie z prawem krajowym Strony wezwanej w zakresie, w jakim nie jest on sprzeczny z prawem krajowym Strony wezwanej i, o ile to możliwe, zgodnie z procedurami określonymi we wniosku.

11. Strona wzywająca nie przekazuje ani nie wykorzystuje informacji ani dowodów dostarczonych przez Stronę wezwaną na potrzeby dochodzeń, ścigania lub postępowań sądowych innych niż wymienione we wniosku, bez uzyskania uprzedniej zgody Strony wezwanej. Niniejszy ustęp nie uniemożliwia Stronie wzywającej ujawnienia w postępowaniu informacji lub dowodów świadczących o niewinności oskarżonego. W tym ostatnim przypadku Strona wzywająca powiadamia Stronę wezwaną przed takim ujawnieniem, a jeżeli jest to wymagane, konsultuje się ze Stroną wezwaną. Jeżeli wyjątkowo wcześniejsze powiadomienie nie jest możliwe, Strona wzywająca bezzwłocznie informuje o ujawnieniu Stronę wezwaną.

12. Strona wzywająca może zażądać, aby Strona wezwana utajniła okoliczności i treść wniosku poza zakresem niezbędnym do realizacji wniosku. Jeżeli Strona wezwana nie może spełnić wymogu poufności, niezwłocznie informuje o tym Stronę wzywającą.

13. O ile to możliwe oraz zgodnie z podstawowymi zasadami prawa krajowego, jeżeli dana osoba przebywa na terytorium Strony i musi zostać przesłuchana przez organy sądowe drugiej Strony w charakterze świadka lub biegłego, pierwsza z wymienionych Stron, na wniosek drugiej Strony, może zezwolić na przesłuchanie w formie wideokonferencji, jeżeli osobiste stawienie się tej osoby na terytorium Strony wzywającej jest niemożliwe lub niepożądane. Strony mogą postanowić, że przesłuchanie zostanie przeprowadzone przez organ sądowy Strony wzywającej z udziałem organu sądowego Strony wezwanej.

14. Udzielenia wzajemnej pomocy prawnej można odmówić:

- a) jeżeli wniosek nie został sporządzony zgodnie z niniejszym artykułem;
- b) jeżeli Strona wezwana uzna, że realizacja wniosku może naruszyć jej suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny lub inne podstawowe interesy;
- c) jeżeli organy Strony wezwanej podlegałyby na mocy prawa krajowego zakazowi wykonania wnioskowanego działania w odniesieniu do podobnego przestępstwa, gdyby było ono przedmiotem dochodzenia, ścigania lub postępowania sądowego w ich własnej jurysdykcji;
- d) jeżeli wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego na terytorium Strony wezwanej karą pozbawienia wolności lub inną formą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze poniżej dwóch lat, bądź jeżeli według osądu Strony wezwanej udzielenie pomocy stanowiłoby dla niej obciążenie nieproporcjonalne do ciężaru przestępstwa; lub
- e) jeżeli udzielenie wnioskowanej pomocy prawnej byłoby sprzeczne z systemem prawnym Strony wezwanej.

15. Odmowa udzielenia wzajemnej pomocy prawnej jest uzasadniana.

16. Strona nie może odmówić udzielenia wzajemnej pomocy prawnej zgodnie z niniejszym artykułem powołując się na tajemnicę bankową.

17. Strony nie mogą odrzucić wniosku o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej wyłącznie na podstawie tego, że przestępstwo uznaje się za dotyczące również spraw podatkowych.

18. Strony mogą odmówić udzielenia wzajemnej pomocy prawnej na podstawie niniejszego artykułu, uzasadniając ją brakiem podwójnej karalności. Niemniej jednak Strona wezwana, jeżeli uzna to za właściwe, może udzielić pomocy w zakresie określonym wedle jej uznania bez względu na to, czy na podstawie prawa krajowego Strony wezwanej dany czyn zostałby uznany za przestępstwo.

19. Strona wezwana rozpatruje wniosek o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej w możliwie najszybszym terminie i w możliwie największym zakresie uwzględnia przy tym terminy zaproponowane i uzasadnione przez Stronę wzywającą, najlepiej we wniosku. Strona wezwana udziela odpowiedzi na mieszczące się w rozsądnym zakresie zapytania Strony wzywającej dotyczące postępów w rozpatrywaniu wniosku. Strona wzywająca niezwłocznie informuje Stronę wezwaną, jeżeli pomoc, o którą wnioskowano, nie jest już konieczna.

20. Strona wezwana może odroczyć udzielenie wzajemnej pomocy prawnej, uzasadniając to interesem toczącego się dochodzenia, ścigania lub postępowania sądowego.
21. Przed odrzuceniem wniosku zgodnie z ust. 14 lub odroczeniem jego wykonania zgodnie z ust. 20 Strona wezwana konsultuje się ze Stroną wzywającą w celu ustalenia, czy pomocy można udzielić na warunkach, jakie uznaje za niezbędne. Jeżeli Strona wzywająca zgadza się na udzielenie pomocy na tych warunkach, musi ich przestrzegać.
22. Zwykle koszty wykonania wniosku ponosi Strona wezwana, chyba że zainteresowane Strony postanowią inaczej. W przypadku gdy do wykonania wniosku konieczne jest lub będzie poniesienie znacznych lub nadzwyczajnych wydatków, Strony podejmują konsultacje w celu ustalenia warunków, na jakich wniosek zostanie wykonany, oraz sposobu pokrycia kosztów.
23. W przypadku złożenia wniosku, Strona wezwana:
- przedkłada Stronie wzywającej kopie akt urzędowych, dokumentów lub informacji znajdujących się w jej posiadaniu, które na mocy prawa krajowego mogą być udostępniane publicznie; oraz
 - może, według własnego uznania, przekazać Stronie wzywającej w całości bądź w części lub z zastrzeżeniem takich warunków, jakie uzna za właściwe, kopie wszelkich akt urzędowych, dokumentów lub informacji znajdujących się w jej posiadaniu, które nie są udostępniane publicznie.
24. Stosownie do potrzeb Strony rozważają możliwość zawarcia dwustronnych lub wielostronnych umów lub uzgodnień, które służyłyby celom niniejszego artykułu, stosowaniu go w praktyce lub wzmocnieniu jego skuteczności.

Artykuł 30

Ekstradycja

1. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się do przestępstw określonych zgodnie z art. 14 niniejszego Protokołu, jeżeli:
- osoba, której dotyczy wniosek o ekstradycję, przebywa na terytorium Strony wezwanej;
 - przestępstwo, w związku z którym żąda się ekstradycji, podlega karze na mocy prawa krajowego Strony wzywającej i Strony wezwanej; oraz
 - przestępstwo podlega karze pozbawienia wolności lub innej formie pozbawienia wolności w maksymalnym wymiarze co najmniej czterech lat, albo surowszej karze lub – jeżeli uzgodniły tak zainteresowane Strony zgodnie z dwu- lub wielostronnymi traktatami, albo innymi umowami międzynarodowymi – łagodniejszej karze.
2. Każde z przestępstw, do których niniejszy artykuł ma zastosowanie, uznaje się za przestępstwo podlegające ekstradycji na mocy dowolnej, zawartej między Stronami umowy o ekstradycji. Strony zobowiązują się do uznania tych przestępstw za przestępstwa podlegające ekstradycji w każdej umowie o ekstradycji zawieranej między nimi.
3. Jeżeli Strona uzależniająca ekstradycję od zawarcia umowy otrzyma wniosek o ekstradycję od innej Strony, z którą nie zawarła umowy o ekstradycji, może uznać niniejszy Protokół za podstawę prawną ekstradycji w odniesieniu do każdego przestępstwa, do którego zastosowanie ma niniejszy artykuł.
4. Strony, które nie uzależniają ekstradycji od zawarcia umowy, między sobą uznają przestępstwa, do których zastosowanie ma niniejszy artykuł, za podlegające ekstradycji.
5. Do ekstradycji zastosowanie mają warunki przewidziane w prawie krajowym Strony wezwanej lub w mających zastosowanie umowach o ekstradycji, w tym między innymi warunki ekstradycji dotyczące kary minimalnej oraz podstawy odmowy ekstradycji przez Stronę wezwaną.

6. Z zastrzeżeniem prawa krajowego, Strony dążą do szybkiego wykonania procedur ekstradycyjnych oraz uproszczenia wymogów dowodowych ich dotyczących i odnoszących się do wszelkich przestępstw, do których mają zastosowanie postanowienia niniejszego artykułu.
7. Jeżeli Strona, na której terytorium przebywa domniemany sprawca, nie dokona ekstradycji tej osoby w związku z przestępstwem, do którego mają zastosowanie postanowienia niniejszego artykułu, wyłącznie ze względu na fakt, że osoba ta jest jej obywatelem, na wniosek Strony wzywającej o ekstradycję ma obowiązek przekazania sprawy bez zbędnej zwłoki do swoich właściwych organów celem ścigania tej osoby. Organy te podejmują decyzję i prowadzą postępowanie w taki sam sposób, w jaki na mocy prawa krajowego tej Strony byłoby ono prowadzone w przypadku każdego innego przestępstwa o podobnym charakterze. Zainteresowane Strony współpracują ze sobą w szczególności w zakresie aspektów proceduralnych i dowodowych w celu zapewnienia skuteczności ścigania.
8. Każdorazowo gdy prawo krajowe Strony pozwala jej na ekstradycję lub innego rodzaju wydanie jej obywateli wyłącznie pod warunkiem, że dana osoba zostanie odesłana na terytorium tej Strony w celu odbycia kary orzeczonej w procesie sądowym lub w postępowaniu, na potrzeby którego wnioskowano o ekstradycję lub innego rodzaju wydanie danej osoby oraz pod warunkiem że Strona ta i Strona wnosząca o ekstradycję danej osoby zgadzają się na takie rozwiązanie i na inne warunki, jakie Strony mogą uznać za właściwe, taka warunkowa ekstradycja lub warunkowe wydanie są wystarczające dla wykonania obowiązku określonego w ust. 7.
9. W przypadku odmowy ekstradycji, o którą wnioskowano w celów wykonania wyroku, z uwagi na to, że osoba poszukiwana jest obywatelem Strony wezwanej, jeżeli prawo krajowe na to zezwala oraz zgodnie z wymogami tego prawa, Strona wezwana na wniosek Strony wzywającej rozważa wykonanie kary orzeczonej na mocy prawa krajowego Strony wzywającej lub pozostałej części tej kary.
10. Każdej osobie, wobec której prowadzi się postępowanie w związku z przestępstwem, do którego zastosowanie ma niniejszy artykuł, gwarantuje się uczciwe traktowanie na wszystkich etapach postępowania, w tym korzystanie ze wszystkich praw i gwarancji przewidzianych na mocy prawa krajowego Strony, na której terytorium osoba ta przebywa.
11. Postanowień niniejszego Protokołu nie można interpretować jako nakładających obowiązek ekstradycji, jeżeli Strona wezwana ma uzasadnione podstawy, by sądzić, że wniosek złożono w celu ścigania lub ukarania danej osoby ze względu na jej płeć, rasę, wyznanie, narodowość, pochodzenie etniczne lub poglądy polityczne, lub że pozytywne rozpatrzenie wniosku zaszkodziłoby sytuacji tej osoby z którejkolwiek z wymienionych przyczyn.
12. Strony nie mogą odrzucić wniosku o ekstradycję wyłącznie na podstawie tego, że przestępstwo uznano również za przestępstwo dotyczące spraw podatkowych.
13. Przed odmową ekstradycji Strona wezwana, w stosownych przypadkach, konsultuje się ze Stroną wzywającą w celu zapewnienia jej możliwości przedłożenia opinii oraz informacji istotnych w związku z przedstawionymi zarzutami.
14. Strony dążą do zawarcia dwustronnych lub wielostronnych umów lub uzgodnień umożliwiających przeprowadzenie lub zwiększenie skuteczności ekstradycji. Jeżeli Strony są związane obowiązującą umową lub uzgodnieniami międzyrządowymi, zastosowanie mają odpowiednie postanowienia takiej umowy lub takich uzgodnień międzyrządowych, chyba że Strony postanowią o stosowaniu zamiast tego ust. 1–13.

Artykuł 31

Środki służące zapewnieniu ekstradycji

1. Z zastrzeżeniem prawa krajowego oraz umów o ekstradycji, Strona wezwana, po stwierdzeniu, że okoliczności to uzasadniają oraz konieczne jest pilne działanie, na wniosek Strony wzywającej, może zatrzymać osobę przebywającą na jej terytorium, wobec której wnioskuje się o ekstradycję, lub podjąć inne stosowne działania zabezpieczające stawienie tej osoby podczas postępowania ekstradycyjnego.
2. Stosownie do sytuacji i bez zbędnej zwłoki Stronę wzywającą powiadamia się zgodnie z prawem krajowym o działaniach podjętych zgodnie z ust. 1.

3. Każda osoba, wobec której podejmowane są działania zgodnie z ust. 1, ma prawo do:
 - a) bezzwłocznego skontaktowania się z najbliższym właściwym przedstawicielem państwa, którego osoba ta jest obywatelem, lub, jeżeli osoba ta jest bezpaństwowcem, państwa, na którego terytorium osoba ta ma miejsce zwykłego pobytu; oraz
 - b) wizyty przedstawiciela tego państwa.

CZĘŚĆ VI

SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 32

Sprawozdawczość i wymiana informacji

1. Każda ze Stron składa Posiedzeniu Stron, za pośrednictwem Sekretariatu Konwencji, okresowe sprawozdania z wdrożenia niniejszego Protokołu.
2. Format i treść tych sprawozdań ustala Posiedzenie Stron. Sprawozdania te są częścią regularnego instrumentu sprawozdawczego Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.
3. Treść sprawozdań okresowych określonych w ust. 1 określa się, z uwzględnieniem między innymi następujących elementów:
 - a) informacji w sprawie środków ustawodawczych, wykonawczych, administracyjnych lub innych podjętych w celu wdrożenia niniejszego Protokołu;
 - b) stosownie do sytuacji, informacji dotyczących wszelkich utrudnień lub ograniczeń napotkanych przy wdrażaniu niniejszego Protokołu oraz informacji dotyczących środków podjętych w celu usunięcia tych ograniczeń;
 - c) stosownie do sytuacji, informacji o udzielonej, otrzymanej lub wnioskowanej pomocy finansowej i technicznej dotyczącej działań związanych z wyeliminowaniem nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi; oraz
 - d) informacji określonych w art. 20.

W przypadkach, w których stosowne dane zgromadzono już w ramach mechanizmu sprawozdawczego Konferencji Stron, Posiedzenie Stron nie powiela tych działań.

4. Zgodnie z art. 33 i 36, Posiedzenie Stron rozważa przyjęcie uzgodnień dotyczących udzielenia Stronom będącym krajami rozwijającymi się i Stronom, których gospodarki są w okresie przejściowym, na ich wniosek, pomocy w wykonywaniu zobowiązań wynikających z niniejszego artykułu.
5. Przekazywanie informacji zgodnie z tymi artykułami podlega przepisom prawa krajowego dotyczącym poufności i prywatności. Na podstawie wzajemnych ustaleń Strony zapewniają ochronę wszelkich przekazanych lub wymienionych informacji poufnych.

CZĘŚĆ VII

UZGODNIENIA INSTYTUCJONALNE I ZASOBY FINANSOWE

Artykuł 33

Posiedzenie Stron

1. Niniejszym ustanawia się Posiedzenie Stron. Pierwszą sesję Posiedzenia Stron zwołuje Sekretariat Konwencji niezwłocznie przed kolejną zwyczajną sesją Konferencji Stron, jaka odbędzie się po wejściu w życie niniejszego Protokołu, lub niezwłocznie po niej.

2. Kolejne, zwyczajne sesje Posiedzenia Stron Sekretariat Konwencji zwołuje niezwłocznie przed zwyczajnymi sesjami Konferencji Stron lub niezwłocznie po nich.
3. Nadzwyczajne sesje Posiedzenia Stron odbywają się w takich terminach, jakie Posiedzenie uzna za właściwe, lub na pisemny wniosek Strony, pod warunkiem że w terminie sześciu miesięcy od przekazania wniosku przez Sekretariat Konwencji zostanie on poparty przynajmniej przez jedną trzecią Stron.
4. Regulamin oraz przepisy finansowe Konferencji Stron Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu są stosowane odpowiednio do Posiedzenia Stron, chyba że Posiedzenie Stron postanowi inaczej.
5. Posiedzenie Stron dokonuje systematycznych przeglądów wdrażania niniejszego Protokołu i podejmuje decyzje niezbędne do wsparcia jego skutecznego wdrażania.
6. Posiedzenie Stron podejmuje decyzję o skali i mechanizmie dobrowolnych wkładów Stron do Protokołu w celu realizacji niniejszego Protokołu, a także możliwych innych zasobach na rzecz jego wdrażania.
7. Na każdej sesji zwyczajnej Posiedzenie Stron w drodze konsensusu przyjmuje budżet i plan prac na okres finansowy obowiązujący do kolejnej zwyczajnej sesji; ten budżet i plan prac są odrębne od budżetu i planu prac Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.

Artykuł 34

Sekretariat

1. Sekretariat Konwencji jest sekretariatem niniejszego Protokołu.
2. Do zadań Sekretariatu Konwencji w odniesieniu do jego roli sekretariatu niniejszego Protokołu należy:
 - a) przygotowywanie sesji Posiedzenia Stron i wszelkich organów pomocniczych, a także grup roboczych i innych organów ustanowionych przez Posiedzenie Stron oraz, stosownie do potrzeb, świadczenie usług na ich rzecz;
 - b) stosownie do potrzeb, odbieranie, analizowanie, przekazywanie i dostarczanie informacji zwrotnych od i do zainteresowanych Stron i Posiedzeniu Stron dotyczących sprawozdań otrzymanych zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu oraz ułatwianie wymiany informacji między Stronami;
 - c) udzielanie Stronom, zwłaszcza Stronom będącym krajami rozwijającymi się i Stronom, których gospodarki są w okresie przejściowym, na ich wniosek, wsparcia w zbieraniu, przekazywaniu i wymianie informacji niezbędnych zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu oraz pomocy w identyfikowaniu dostępnych zasobów w celu ułatwienia wykonania obowiązków wynikających z niniejszego Protokołu;
 - d) przygotowywanie sprawozdań z działań przewidzianych w niniejszym Protokole pod kierunkiem Posiedzenia Stron i do przedłożenia Posiedzeniu Stron;
 - e) zapewnienie, pod kierunkiem Posiedzenia Stron, niezbędnej koordynacji działań z właściwymi międzynarodowymi i regionalnymi organizacjami międzyrządowymi i innymi podmiotami;
 - f) zawieranie, pod kierunkiem Posiedzenia Stron uzgodnień administracyjnych lub umownych, jakie mogą być konieczne dla skutecznego wykonania jego zadań jako sekretariatu niniejszego Protokołu;
 - g) otrzymywanie i przegląd wniosków składanych przez organizacje międzyrządowe i pozarządowe wyrażające chęć pełnienia funkcji akredytowanych obserwatorów przy Posiedzeniu Stron, z jednoczesnym zapewnieniem, by organizacje te nie były powiązane z przemysłem tytoniowym, oraz przedkładanie Posiedzeniu Stron zweryfikowanych wniosków do rozpatrzenia; oraz
 - h) wykonywanie innych zadań sekretariatu określonych w niniejszym Protokole oraz innych zadań określanych przez Posiedzenie Stron.

Artykuł 35

Relacje między Posiedzeniem Stron a organizacjami międzyrządowymi

Aby zapewnić współpracę techniczną i finansową umożliwiającą osiągnięcie celu niniejszego Protokołu, Posiedzenie Stron może zwracać się o podjęcie współpracy z właściwymi międzynarodowymi i regionalnymi organizacjami międzyrządowymi, w tym instytucjami finansowymi i instytucjami ds. rozwoju.

Artykuł 36

Zasoby finansowe

1. Strony uznają istotną rolę zasobów finansowych w osiągnięciu celu niniejszego Protokołu oraz potwierdzają znaczenie art. 26 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu dla osiągnięcia celów Konwencji.
2. Każda ze Stron udziela wsparcia finansowego w odniesieniu do prowadzonych przez siebie działań krajowych służących osiągnięciu celu niniejszego Protokołu zgodnie z jej planami, priorytetami i programami krajowymi.
3. Stosownie do sytuacji, Strony wspierają wykorzystanie dwustronnych, regionalnych, subregionalnych i innych kanałów wielostronnych w celu zapewnienia finansowania na rzecz zwiększenia potencjału Stron będących krajami rozwijającymi się i Stron, których gospodarki są w okresie przejściowym, w zakresie osiągnięcia celów niniejszego Protokołu.
4. Bez uszczerbku dla art. 18, Strony zachęca się, z zastrzeżeniem prawa krajowego i polityk krajowych oraz w stosownych przypadkach, do wykorzystywania wszelkich skonfiskowanych dochodów z przestępstw pochodzących z nielegalnego obrotu tytoniem, wyrobami tytoniowymi i sprzętem służącym do produkcji do osiągnięcia celów niniejszego Protokołu.
5. Strony reprezentowane w stosownych regionalnych i międzynarodowych organizacjach międzyrządowych, a także instytucjach finansowych i instytucjach ds. rozwoju zachęcają te podmioty do udzielania pomocy finansowej Stronom będącym krajami rozwijającymi się oraz Stronom, których gospodarki są w okresie przejściowym, w celu wspierania ich w wykonywaniu zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu bez ograniczania prawa członkostwa w tych organizacjach.
6. Strony uzgadniają, że:
 - a) aby wspomóc Strony w wypełnieniu zobowiązań ciążących na nich na mocy niniejszego Protokołu, należy uruchomić i wykorzystać wszystkie stosowne, potencjalne i istniejące zasoby dostępne na działania dotyczące celu niniejszego Protokołu dla dobra wszystkich Stron, w szczególności Stron będących krajami rozwijającymi się i Stron, których gospodarki są w okresie przejściowym; oraz
 - b) Sekretariat Konwencji udziela Stronom będącym krajami rozwijającymi się i Stronom, których gospodarki są w okresie przejściowym, na ich wniosek, informacji na temat dostępnych źródeł finansowania w celu ułatwienia wykonania zobowiązań spoczywających na nich na mocy niniejszego Protokołu.
7. Strony mogą zażądać, aby przemysł tytoniowy pokrył wszelkie koszty poniesione przez Stronę w związku z wypełnianiem przez nią jej zobowiązań na rzecz osiągnięcia celów niniejszego Protokołu, zgodnie z art. 5 ust. 3 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.
8. Z zastrzeżeniem prawa krajowego, Strony dążą do samofinansowania wdrażania Protokołu, w tym poprzez nakładanie na wyroby tytoniowe podatków i innych opłat.

CZĘŚĆ VIII

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

Artykuł 37

Rozstrzygnięcie sporów

Rozstrzygnięcie sporów między Stronami dotyczących wykładni lub stosowania niniejszego Protokołu reguluje art. 27 Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.

CZĘŚĆ IX

ZMIANY PROTOKOŁU*Artykuł 38***Zmiany do niniejszego Protokołu**

1. Każda ze Stron może proponować zmiany do niniejszego Protokołu.
2. Posiedzenie Stron rozpatruje i przyjmuje zmiany do niniejszego Protokołu. Tekst każdej proponowanej zmiany do Protokołu podaje do wiadomości Stron Sekretariat Konwencji przynajmniej na sześć miesięcy przed sesją, na której proponuje się taką zmianę przyjąć. Sekretariat Konwencji przekazuje również proponowane zmiany sygnatariuszom niniejszego Protokołu oraz, do celów informacyjnych, depozytariuszowi.
3. Strony podejmują wszelkie starania, aby osiągnąć porozumienie w sprawie każdej proponowanej zmiany do Protokołu na drodze konsensusu. Jeżeli wszelkie próby osiągnięcia konsensusu zostały wyczerpane i porozumienie nie zostało osiągnięte, taka zmiana w ostateczności zostaje przyjęta większością trzech czwartych głosów Stron obecnych i biorących udział w głosowaniu na sesji. Do celów niniejszego artykułu „Strony obecne i biorące udział w głosowaniu” oznaczają Strony obecne i oddające głos za lub przeciw. O przyjętej zmianie Sekretariat Konwencji informuje depozytariusza, który rozsyła ją wszystkim Stronom do akceptacji.
4. Dokumenty przyjęcia dotyczące zmiany są składane depozytariuszowi. Zmiana przyjęta zgodnie z ust. 3 wchodzi w życie dla Stron, które ją przyjęły, 90. dnia od daty otrzymania przez depozytariusza dokumentu przyjęcia co najmniej od dwóch trzecich Stron.
5. Zmiana wchodzi w życie dla każdej innej Strony 90. dnia od daty złożenia przez tę Stronę depozytariuszowi dokumentu przyjęcia dotyczącego danej zmiany.

*Artykuł 39***Przyjmowanie załączników do niniejszego Protokołu i wprowadzanie do nich zmian**

1. Każda Strona może zaproponować załącznik do niniejszego Protokołu i zmiany do załączników do Protokołu.
2. Załączniki ograniczają się do wykazów, formularzy i wszelkich innych materiałów opisowych dotyczących kwestii proceduralnych, naukowych, technicznych lub administracyjnych.
3. Załączniki do niniejszego Protokołu i zmiany do nich są proponowane, przyjmowane i wprowadzane w życie zgodnie z procedurą określoną w art. 38.

CZĘŚĆ X

POSTANOWIENIA KOŃCOWE*Artykuł 40***Zastrzeżenia**

Do niniejszego Protokołu nie mogą być zgłaszane zastrzeżenia.

*Artykuł 41***Wypowiedzenie**

1. W dowolnym czasie po upływie dwóch lat od daty, z którą niniejszy Protokół wszedł w życie dla danej Strony, Strona ta może wypowiedzieć Protokół, kierując do depozytariusza pisemne powiadomienie.
2. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne po upływie roku od daty otrzymania przez depozytariusza powiadomienia o wypowiedzeniu lub w późniejszym terminie określonym w powiadomieniu o wypowiedzeniu.
3. Jeżeli Strona wypowiedziała Ramową Konwencję WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, uznaje się, że Strona ta wypowiedziała również niniejszy Protokół ze skutkiem od daty wypowiedzenia przez tą Stronę Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu.

*Artykuł 42***Prawo do głosowania**

1. Każda ze Stron niniejszego Protokołu dysponuje jednym głosem, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2.
2. Regionalne organizacje integracji gospodarczej w sprawach podlegających ich kompetencji wykonują swoje prawo głosu z liczbą głosów równą liczbie swoich państw członkowskich będących Stronami Protokołu. Organizacja taka nie może wykonywać prawa głosu, jeżeli którekolwiek z jej państw członkowskich korzysta ze swego prawa głosu, i odwrotnie.

*Artykuł 43***Podpisanie**

Protokół udostępnia się do podpisania przez wszystkie Strony Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu w siedzibie głównej Światowej Organizacji Zdrowia w Genewie, od 10 do 11 stycznia 2013 r., a następnie w Siedzibie Głównej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, do 9 stycznia 2014 r.

*Artykuł 44***Ratyfikowanie, przyjęcie, zatwierdzenie, formalne potwierdzenie lub przystąpienie**

1. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu w przypadku państw oraz formalnemu potwierdzeniu lub przystąpieniu w przypadku regionalnych organizacji integracji gospodarczej, będących Stronami Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu. Protokół jest otwarty do przystąpienia od dnia następującego po dniu, w którym zamknięto go do podpisu. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub przystąpienia są składane u depozytariusza.
2. Regionalna organizacja integracji gospodarczej, która zostaje Stroną w przypadku, gdy żadne z jej państw członkowskich nie jest Stroną, jest związana wszystkimi zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego Protokołu. W przypadku organizacji, których co najmniej jedno państwo członkowskie jest Stroną niniejszego Protokołu, ta organizacja i jej państwa członkowskie podejmują decyzję w sprawie swoich odnośnych obowiązków dotyczących wykonania ich zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu. W takich przypadkach organizacja i państwa członkowskie nie mogą jednocześnie wykonywać praw wynikających z niniejszego Protokołu.
3. W swoich dokumentach dotyczących formalnego potwierdzenia lub przystąpienia regionalne organizacje integracji gospodarczej określają zakres swoich kompetencji w odniesieniu do kwestii uregulowanych niniejszym Protokołem. Organizacje te informują również depozytariusza, który informuje Strony, o wszelkich istotnych modyfikacjach zakresu ich kompetencji.

*Artykuł 45***Wejście w życie**

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po dacie złożenia u depozytariusza czterdziestego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub przystąpienia.
2. W odniesieniu do każdej Strony Ramowej Konwencji WHO o ograniczeniu użycia tytoniu, która ratyfikuje, przyjmuje, zatwierdza lub formalnie potwierdza niniejszy Protokół lub przystępuje do niego po spełnieniu warunków wejścia w życie określonych w ust. 1, niniejszy Protokół wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po dacie złożenia przez daną Stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub formalnego potwierdzenia.
3. Do celów niniejszego artykułu dokumentu złożonego przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie uznaje się za dokument dodatkowy wobec dokumentów złożonych przez państwa członkowskie tej organizacji.

*Artykuł 46***Depozytariusz**

Funkcję depozytariusza niniejszego Protokołu pełni Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych.

*Artykuł 47***Teksty autentyczne**

Oryginał niniejszego Protokołu, którego wersje w języku arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne, składa się u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

DECYZJA RADY (UE) 2016/1751**z dnia 20 września 2016 r.****w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115 w związku z art. 218 ust. 6 lit. b) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/242 ⁽²⁾ w dniu 12 lutego 2016 r. podpisano Protokół zmieniający do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, z zastrzeżeniem zawarcia tego protokołu w późniejszym terminie.
- (2) Tekst protokołu zmieniającego, który jest wynikiem negocjacji, należyce odzwierciedla wytyczne negocjacyjne wydane przez Radę, jako że dostosowuje on umowę do najnowszych zmian na szczeblu międzynarodowym dotyczących automatycznej wymiany informacji, a mianowicie do globalnego standardu w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych w kwestiach podatkowych opracowanego przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Unia, jej państwa członkowskie i Księstwo Andory aktywnie uczestniczyły w pracach globalnego forum OECD mających na celu opracowanie i wdrożenie tego globalnego standardu. Tekst umowy zmieniony protokołem zmieniającym stanowi podstawę prawną wdrożenia globalnego standardu w stosunkach między Unią Europejską a Księstwem Andory.
- (3) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 ⁽³⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.
- (4) Protokół zmieniający należy zatwierdzić w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej zawarcie Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek.

Tekst protokołu zmieniającego dołączono do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 9 marca 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/242 z dnia 12 lutego 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 45 z 20.2.2016, s. 10).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Artykuł 2

1. Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 2 ust. 1 protokołu zmieniającego ⁽¹⁾.
2. Komisja informuje Księstwo Andory i państwa członkowskie o powiadomieniach dokonanych zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. d) Umowy między Unią Europejską a Księstwem Andory w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych, w brzmieniu wynikającym z protokołu zmieniającego.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2016 r.

W imieniu Rady
I. KORČOK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie protokołu zmieniającego zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY

do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

UNIA EUROPEJSKA

i

KSIĘSTWO ANDORY, zwane dalej „Andorą”,

zwane dalej „Umawiającą się Stroną” lub – razem – „Umawiającymi się Stronami”,

W celu wdrożenia standardu OECD w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych, zwanego dalej „globalnym standardem”, w ramach współpracy między Umawiającymi się Stronami;

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony utrzymują od dawna bliskie stosunki, jeśli chodzi o wzajemną pomoc w kwestiach podatkowych, w szczególności w odniesieniu do stosowania środków równoważnych do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽¹⁾, i pragną poprawić wypełnianie międzynarodowych obowiązków podatkowych przez dalsze rozwijanie tych stosunków;

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony pragną osiągnąć porozumienie w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych poprzez wzajemną automatyczną wymianę informacji, z zastrzeżeniem obowiązującego pewnego stopnia poufności i innych zabezpieczeń, w tym postanowień ograniczających wykorzystanie informacji będących przedmiotem wymiany;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 12 Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽²⁾, zwanej dalej „Umową”, w brzmieniu przed zmianą wprowadzaną niniejszym protokołem zmieniającym, obecnie ograniczający wymianę informacji na wniosek do zachowań stanowiących oszustwo podatkowe i podobnych przypadków, powinien zostać dostosowany do standardu OECD dotyczącego przejrzystości podatkowej i wymiany informacji w kwestiach podatkowych;

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony będą stosowały swoje odpowiednie przepisy i praktyki dotyczące ochrony danych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, które będą przedmiotem wymiany zgodnie z Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym, i będą się wzajemnie i bez zbędnej zwłoki informowały o zmianach merytorycznych tych przepisów i praktyk;

MAJĄC NA UWADZE, że w decyzji Komisji 2010/625/UE z dnia 19 października 2010 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych w Andorze ⁽³⁾ przewidziano, że w odniesieniu do wszystkich działań objętych zakresem tej dyrektywy Andora jest traktowana jako państwo zapewniające odpowiedni poziom bezpieczeństwa w odniesieniu do danych osobowych przekazywanych z Unii Europejskiej;

MAJĄC NA UWADZE, że państwa członkowskie i Andora będą dysponowały przed wejściem w życie niniejszego protokołu zmieniającego (i) odpowiednimi zabezpieczeniami, które zapewniają utrzymanie poufności informacji otrzymanych na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym i ich wykorzystywanie wyłącznie do celów związanych z wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem należności podatkowych, egzekucją stosowania lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub nadzorem nad tymi działaniami, jak również do wszelkich innych zatwierdzonych celów, oraz ich wykorzystywanie wyłącznie przez osoby i organy zajmujące się tymi działaniami, (ii) infrastrukturą umożliwiającą skuteczną współpracę w zakresie wymiany informacji (w tym sprawdzonymi procedurami zapewniającymi terminową, prawidłową, bezpieczną i poufną wymianę informacji, skuteczną i bezzakłóceniovą komunikację oraz zdolnościami do szybkiego rozwiązywania problemów i reagowania na zgłaszane zastrzeżenia dotyczące wymiany informacji lub wniosków o taką wymianę oraz do stosowania postanowień art. 4 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym);

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 359 z 4.12.2004, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 27.

MAJĄC NA UWADZE, że 'raportujące instytucje finansowe', 'właściwe organy' przesyłające informacje oraz 'właściwe organy' otrzymujące informacje powinny — jako administratorzy danych — zatrzymywać informacje przetwarzane zgodnie z Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia jej celów. Z uwagi na różnice w prawodawstwach państw członkowskich i Andory maksymalny okres zatrzymywania powinien zostać ustalony dla każdej z Umawiających się Stron poprzez odniesienie do przepisów o przedawnieniu przewidzianych w krajowym prawodawstwie podatkowym każdego administratora danych;

MAJĄC NA UWADZE, że kategorie 'raportujących instytucji finansowych' i 'rachunków raportowanych' objęte Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym są określone tak, aby ograniczyć sytuacje, w których podatnicy mają możliwość uniknięcia bycia zgłoszonym dzięki przesunięciu aktywów do 'instytucji finansowych' lub inwestowaniu w produkty finansowe nieobjęte zakresem stosowania Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym. Niektóre 'instytucje finansowe' i rachunki, w przypadku których istnieje niewielkie ryzyko, że zostaną wykorzystane do uchylenia się od opodatkowania, powinny jednak zostać wyłączone z zakresu stosowania Umowy. W Umowie zasadniczo nie należy określać progów, gdyż mogą być one łatwo obchodzone poprzez rozdzielenie rachunków pomiędzy różne 'instytucje finansowe'. Informacje finansowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia i wymiany, powinny dotyczyć nie tylko całego stosownego dochodu (odsetki, dywidendy i podobne rodzaje dochodu), ale także sald rachunku i wpływów ze sprzedaży 'aktywów finansowych' po to, aby móc reagować w sytuacjach, gdy podatnik usiłuje ukryć kapitał, który sam w sobie stanowi dochód, lub aktywa, w przypadku których uchylono się od opodatkowania. W związku z tym przetwarzanie informacji na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym jest niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich i Andory prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie obowiązujących w tych państwach członkowskich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylenia się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W Umowie między Wspólnotą Europejską a Księstwem Andory ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „Umową”) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umowa między Unią Europejską a Księstwem Andory w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych”;

2) art. 1–19 zastępuje się następującymi artykułami:

„Artykuł 1

Definicje

1. Na użytek niniejszej umowy:

- a) »Unia Europejska« oznacza Unię ustanowioną Traktatem o Unii Europejskiej, obejmującą terytoria, na których obowiązuje Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tym ostatnim Traktacie;
- b) »państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- c) »Andora« oznacza Księstwo Andory;
- d) »właściwe organy' Andory« i »właściwe organy' państw członkowskich« oznaczają organy wymienione w załączniku III, odpowiednio w lit. a) i w lit. b)–ac). Załącznik III stanowi integralną część niniejszej Umowy. Wykaz 'właściwych organów' w załączniku III może zostać zmieniony w drodze powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony przez Andorę w przypadku organu, o którym mowa w lit. a) wykazu, oraz przez Unię Europejską w przypadku organów, o których mowa w lit. b)–ac) wykazu;
- e) »instytucja finansowa z państwa członkowskiego« oznacza (i) 'instytucję finansową' będącą rezydentem państwa członkowskiego, z wyłączeniem wszelkich oddziałów tej 'instytucji finansowej' położonych poza tym państwem członkowskim, oraz (ii) oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w tym państwie członkowskim, jeżeli dany oddział jest położony w tym państwie członkowskim;
- f) »instytucja finansowa z Andory« oznacza (i) 'instytucję finansową' będącą rezydentem Andory, z wyłączeniem oddziałów tej 'instytucji finansowej' położonych poza Andorą, oraz (ii) oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w Andorze, jeżeli dany oddział jest położony w Andorze;

- g) »raportująca instytucja finansowa« oznacza, w zależności od kontekstu, 'instytucję finansową z państwa członkowskiego' lub 'instytucję finansową z Andory' niebędącą 'nieraportującą instytucją finansową';
- h) »rachunek raportowany« oznacza 'rachunek raportowany do państwa członkowskiego' lub 'rachunek raportowany do Andory', w zależności od kontekstu, pod warunkiem że został on uznany za taki rachunek na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, obowiązujących w danym państwie członkowskim lub w Andorze;
- i) »rachunek raportowany do państwa członkowskiego« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową z Andory', którego posiadaczem jest co najmniej jedna 'osoba z państwa członkowskiego' będąca 'osobą raportowaną' lub 'pasywny NFE' z co najmniej jedną 'osobą kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną z państwa członkowskiego';
- j) »rachunek raportowany do Andory« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego', którego posiadaczem jest co najmniej jedna 'osoba z Andory' będąca 'osobą raportowaną' lub 'pasywny NFE' z co najmniej jedną 'osobą kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną z Andory';
- k) »osoba z państwa członkowskiego« oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' uznane przez 'raportującą instytucję finansową z Andory' za rezydentów w państwie członkowskim na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa członkowskiego;
- l) »osoba z Andory« oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' uznane przez 'raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego' za rezydentów w Andorze na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem Andory.

2. Wszelkie pojęcia ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie mają takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁾ lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego państwa członkowskiego stosującego niniejszą Umowę, oraz (ii) w przypadku Andory — na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie to jest spójne ze znaczeniem ustalonym w załącznikach I i II.

Wszelkie pojęcia niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie lub w załącznikach I lub II mają, o ile z kontekstu nie wynika inaczej lub o ile 'właściwy organ' państwa członkowskiego i 'właściwy organ' Andory nie uzgodnią wspólnego znaczenia zgodnie z art. 7 (w ramach prawa krajowego), takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie na podstawie prawa odnośnej jurysdykcji stosującej niniejszą Umowę: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego danego państwa członkowskiego, oraz (ii) w przypadku Andory — na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie przypisane na podstawie obowiązującego prawa podatkowego odnośnej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Andory) przeważa nad znaczeniem przypisanym temu pojęciu na podstawie innych przepisów tej jurysdykcji.

Artykuł 2

Automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do rachunków raportowanych

1. Zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu i z zastrzeżeniem mających zastosowanie zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, które stanowią integralną część niniejszej Umowy, 'właściwy organ' Andory będzie co roku wymieniał z 'właściwymi organami' każdego państwa członkowskiego, a 'właściwe organy' każdego państwa członkowskiego będą co roku wymieniały z 'właściwym organem' Andory, w sposób automatyczny, informacje uzyskane zgodnie z tymi zasadami i określone w ust. 2.

2. Informacjami objętymi wymianą, w przypadku państwa członkowskiego — w odniesieniu do każdego 'rachunku raportowanego do Andory', a w przypadku Andory — w odniesieniu do każdego 'rachunku raportowanego do państwa członkowskiego', są:

- a) imię i nazwisko/nazwa, adres, numer identyfikacyjny podatnika ('NIP') oraz data i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej 'osoby raportowanej', która jest 'posiadaczem rachunku', a w przypadku 'podmiotu', który jest 'posiadaczem rachunku' i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną' — nazwa, adres i numer 'NIP' tego 'podmiotu' oraz imię i nazwisko, adres, numer 'NIP' oraz data i miejsce urodzenia każdej 'osoby raportowanej';
- b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);

⁽¹⁾ Dz.U. UE L 64 z 11.3.2011, s. 1.

- c) nazwa i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) 'raportującej instytucji finansowej';
- d) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — 'wartość pieniężna' lub wartość wykupu) ustalona na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informacja o jego zamknięciu;
- e) w przypadku 'rachunku powierniczego':
 - (i) łączna kwota brutto odsetek, łączna kwota brutto dywidend oraz łączna kwota brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - (ii) łączna kwota brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia 'aktywów finansowych' wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów 'raportująca instytucja finansowa' działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz 'posiadacza rachunku';
- f) w przypadku 'rachunku depozytowego' — łączna kwota brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
- g) w przypadku rachunku, który nie został opisany ust. 2 lit. e) lub f) — łączna kwota brutto wpłacona lub uznana na rzecz 'posiadacza rachunku' w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku 'raportująca instytucja finansowa' działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączna kwota umorzeń dokonanych na rzecz 'posiadacza rachunku' w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Artykuł 3

Ramy czasowe i sposób automatycznej wymiany informacji

1. Na potrzeby wymiany informacji, o której mowa w art. 2, kwotę i charakterystykę płatności dokonanych w odniesieniu do 'rachunku raportowanego' określa się zgodnie z zasadami prawa podatkowego jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Andory), która dokonuje wymiany informacji.
2. Na potrzeby wymiany informacji, o której mowa w art. 2, informacje podlegające wymianie określają walutę, w której denominowana jest każda odnośna kwota.
3. W odniesieniu do art. 2 ust. 2 informacje podlegają wymianie w odniesieniu do pierwszego roku, który rozpoczyna się z dniem wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r., i do wszystkich kolejnych lat, i są one przekazywane w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczą informacje.
4. 'Właściwe organy' dokonują automatycznej wymiany informacji opisanych w art. 2 w ramach wspólnego standardu do wymiany informacji w języku XML (ang. Extensible Markup Language).
5. 'Właściwe organy' ustalają co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 4

Współpraca w zakresie wykonania i egzekwowania niniejszej Umowy

'Właściwy organ' państwa członkowskiego powiadomi 'właściwy organ' Andory, a 'właściwy organ' Andory powiadomi 'właściwy organ' państwa członkowskiego, jeśli wymieniony w pierwszej kolejności (powiadamiający) 'właściwy organ' ma powody, aby przypuszczać, że na skutek błędu doszło do nieprawidłowego lub niekompletnego przekazania informacji określonych w art. 2 lub 'raportująca instytucja finansowa' nie wywiązała się z obowiązujących wymogów sprawozdawczych i procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II. Aby usunąć błędy lub przypadki niewypełnienia wymogów opisane w powiadomieniu, powiadomiony 'właściwy organ' podejmuje wszelkie stosowne środki dostępne na mocy jego prawa krajowego.

Artykuł 5

Wymiana informacji na wniosek

1. Niezależnie od art. 2 i wszelkich innych porozumień umożliwiających wymianę informacji na wniosek między Andorą a państwem członkowskim, 'właściwy organ' Andory i 'właściwy organ' państwa członkowskiego dokonują wymiany na wniosek takich informacji, o których przewiduje się, że będą miały znaczenie dla wykonywania niniejszej Umowy lub do celów administracyjnych lub egzekwowania przepisów krajowych dotyczących wszelkiego rodzaju podatków nałożonych w imieniu Andory i państw członkowskich lub ich jednostek terytorialnych niższego szczebla lub samorządów terytorialnych, o ile opodatkowanie na podstawie takich przepisów krajowych nie jest sprzeczne z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między Andorą a danym państwem członkowskim.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu ani art. 6 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zobowiązujących Andorę lub państwo członkowskie do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z przepisami i praktyką administracyjną, odpowiednio, Andory lub danego państwa członkowskiego;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie przepisów lub w ramach normalnej praktyki administracyjnej, odpowiednio, Andory lub danego państwa członkowskiego;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, przedsiębiorstwa, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową, lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

3. Jeśli państwo członkowskie lub Andora zwróci się o informacje jako jurysdykcja składająca wniosek zgodnie z niniejszym artykułem, Andora lub państwo członkowskie będące jurysdykcją, do której zwrócono się o informacje, użyje dostępnych im środków służących zbieraniu informacji, aby uzyskać informacje będące przedmiotem wniosku, nawet jeśli ta jurysdykcja nie potrzebuje takich informacji do własnych celów podatkowych. Obowiązek określony w poprzednim zdaniu podlega ograniczeniom zawartym w ust. 2, lecz ograniczeń takich w żadnym przypadku nie można interpretować jako zezwalających jurysdykcji, do której zwrócono się o informacje, na odmówienie dostarczenia informacji wyłącznie dlatego, że nie ma ona wewnętrznego interesu w pozyskaniu takich informacji.

4. Postanowień ust. 2 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zezwalających Andorze lub państwu członkowskiemu na odmowę udzielenia informacji jedynie z powodu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze przedstawiciela lub powiernika lub dlatego, że dotyczą one interesów właścicielskich danej osoby.

5. 'Właściwe organy' określają standardowe formularze, które mają być stosowane, jak również co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 6

Poufność i bezpieczeństwo danych

1. Wszelkie informacje uzyskane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Andorę) na podstawie niniejszej Umowy traktuje się jako poufne i chroni się je w taki sam sposób jak informacje uzyskane na podstawie prawa krajowego tej jurysdykcji oraz, w zakresie niezbędnym do ochrony danych osobowych, zgodnie z obowiązującym prawem krajowym oraz zabezpieczeniami, które mogą być określone przez jurysdykcję dostarczającą informacje zgodnie z wymogami jej prawa krajowego.

2. Informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą Umową są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej Umowy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi przedawnienia każdego administratora danych.

3. W każdym przypadku informacje takie ujawnia się wyłącznie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym lub nadzorczym) zajmującym się wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wierzytelności podatkowych, egzekucją stosowania lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków tej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Andory) lub nadzorem nad tymi działaniami. Jedynie wyżej wymienione osoby lub organy mogą wykorzystywać te informacje i to wyłącznie do celów określonych w poprzednim zdaniu. Niezależnie od postanowień ust. 1, mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych dotyczących odnośnych podatków.

4. Niezależnie od postanowień poprzednich ustępów, informacje otrzymane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Andorę) mogą być wykorzystywane do innych celów, jeśli takie wykorzystanie informacji jest dopuszczalne na mocy przepisów jurysdykcji dostarczającej informacje (odpowiednio Andory lub państwa członkowskiego) a 'właściwy organ' tej jurysdykcji zezwoli na takie wykorzystanie. Informacje przekazane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Andorę) innej jurysdykcji (odpowiednio Andorze lub państwu członkowskiemu) mogą być przekazywane przez tę jurysdykcję jurysdykcji trzeciej (innemu państwu członkowskiemu), pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody 'właściwego organu' jurysdykcji wymienionej w pierwszej kolejności, od której pochodzą przedmiotowe informacje.

Informacje dostarczone przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu na mocy obowiązującego w nim prawa wdrażającego dyrektywę Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania mogą być przekazywane Andorze, pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody 'właściwego organu' państwa członkowskiego, od którego pochodzą przedmiotowe informacje.

5. Każdy 'właściwy organ' państwa członkowskiego lub Andory bezzwłocznie powiadomi inny 'właściwy organ', tj. odpowiednio organ Andory lub organ tego państwa członkowskiego o wszelkich naruszeniach zasady poufności lub niezadziałaniu zabezpieczeń oraz o wszelkich nałożonych w związku z tym sankcjach i wprowadzonych środkach zaradczych.

Artykuł 7

Konsultacje i zawieszenie stosowania niniejszej Umowy

1. W przypadku trudności z wdrażaniem lub interpretacją postanowień niniejszej Umowy 'właściwy organ' Andory lub państwa członkowskiego może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji między 'właściwym organem' Andory i co najmniej jednym 'właściwym organem' z państw członkowskich, aby opracować właściwe środki, które zapewnią wykonanie niniejszej Umowy. Te 'właściwe organy' informują niezwłocznie Komisję Europejską i 'właściwe organy' innych państw członkowskich o wynikach swoich konsultacji. Na wniosek dowolnego 'właściwego organu' Komisja Europejska może brać udział w konsultacjach w odniesieniu do kwestii związanych z interpretacją Umowy.

2. Jeśli konsultacje dotyczą istotnego naruszenia postanowień Umowy, a procedura opisana w ust. 1 nie doprowadzi do stosownego porozumienia, 'właściwy organ' państwa członkowskiego lub Andory może zawiesić wymianę informacji na podstawie niniejszej Umowy w stosunku do, odpowiednio, Andory lub określonego państwa członkowskiego, przez pisemne powiadomienie odpowiedniego innego 'właściwego organu'. Takie zawieszenie ma skutek natychmiastowy. Na użytek niniejszego ustępu istotne naruszenie obejmuje między innymi: nieprzestrzeganie postanowień niniejszej Umowy dotyczących poufności i bezpieczeństwa danych, nieprzekazanie informacji w odpowiednim terminie lub niewywiązanie się z dostarczenia właściwych informacji na mocy niniejszej Umowy przez 'właściwy organ' państwa członkowskiego lub Andory, lub określenie statusu 'podmiotów' lub rachunków jako 'nieraportujących instytucji finansowych' i 'rachunków wyłączonych' w sposób utrudniający realizację celów niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Zmiany

1. Umawiające się Strony prowadzą wzajemne konsultacje w przypadku przyjęcia na szczeblu OECD istotnej zmiany jakiegokolwiek elementu 'globalnego standardu' lub — jeśli Umawiające się Strony uznają to za konieczne — aby usprawnić funkcjonowanie niniejszej Umowy pod względem technicznym lub aby ocenić i uwzględnić inne zmiany na szczeblu międzynarodowym. Konsultacje przeprowadza się w ciągu jednego miesiąca od złożenia stosownego wniosku przez jedną z Umawiających się Stron lub najszybciej, jak to możliwe w pilnych przypadkach.

2. Na podstawie takiego kontaktu Umawiające się Strony mogą konsultować się wzajemnie, aby ustalić, czy konieczne są zmiany do niniejszej Umowy.

3. Na potrzeby konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 2, każda Umawiająca się Strona informuje drugą Umawiającą się Stronę o rozwoju sytuacji, która mogłaby mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie niniejszej Umowy. Obejmuje to również wszelkie stosowne umowy między jedną z Umawiających się Stron i państwem trzecim.

4. W wyniku konsultacji niniejsza Umowa może zostać zmieniona w drodze protokołu lub sporządzenia nowej umowy między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 9

Wypowiedzenie

Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez wystosowanie do drugiej Umawiającej się Strony pisemnego wypowiedzenia. Takie wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu 12 miesięcy od daty wypowiedzenia. W przypadku wypowiedzenia wszystkie informacje otrzymane uprzednio na podstawie niniejszej Umowy pozostają poufne i podlegają art. 6 niniejszej Umowy.

Artykuł 10

Zasięg terytorialny

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów państw członkowskich, do których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z warunkami określonymi w tych Traktatach, a z drugiej strony — do terytorium Andory.”;

3) załączniki zastępuje się następującymi załącznikami:

„ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNY STANDARD SPRAWOZDAWCZOŚCI I NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH („WSPÓLNY STANDARD DO WYMIANY INFORMACJI“)

SEKCJA I

OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE

A. Z zastrzeżeniem części C–E, każda ‘raportująca instytucja finansowa’ musi przekazywać ‘właściwemu organowi’ swojej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Andory) następujące informacje odnoszące się do każdego ‘rachunku raportowanego’ danej ‘raportującej instytucji finansowej’:

1. imię i nazwisko/nazwę, adres, jurysdykcja miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Andora), numer(-y) ‘NIP’ oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej ‘osoby raportowanej’, która jest ‘posiadaczem rachunku’, a w przypadku ‘podmiotu’, który jest ‘posiadaczem rachunku’ i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną ‘osobę kontrolującą’ będącą ‘osobą raportowaną’ — nazwę, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie, Andora lub inna jurysdykcja) i numer(-y) ‘NIP’ tego ‘podmiotu’ oraz imię i nazwisko, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Andora), numer(-y) ‘NIP’ oraz datę i miejsce urodzenia każdej ‘osoby raportowanej’;
2. numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
3. nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) ‘raportującej instytucji finansowej’;
4. saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku ‘pieniężnej umowy ubezpieczenia’ lub ‘umowy renty’ — ‘wartość pieniężną’ lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
5. w przypadku ‘rachunku powierniczego’:
 - a) łączna kwota brutto odsetek, łączna kwota brutto dywidend oraz łączna kwota brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz

- b) łączna kwota brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia 'aktywów finansowych' wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów 'raportująca instytucja finansowa' działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz 'posiadacza rachunku';
6. w przypadku 'rachunku depozytowego' — łączna kwota brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
7. w przypadku rachunku, który nie został opisany w części A pkt 5 lub 6 — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz 'posiadacza rachunku' w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku 'raportująca instytucja finansowa' działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz 'posiadacza rachunku' w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.
- B. Przekazywane informacje muszą określać walutę, w której denominowana jest każda kwota.
- C. Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego 'rachunku raportowanego', który jest 'istniejącym rachunkiem', nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) 'NIP' ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) 'NIP' lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji 'raportującej instytucji finansowej', a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką 'raportującą instytucję finansową' nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub unijnego instrumentu prawnego (w stosownych przypadkach). Jednakże 'raportująca instytucja finansowa' ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) 'NIP' i datę urodzenia w odniesieniu do 'istniejących rachunków', przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym 'istniejące rachunki' zidentyfikowane zostały jako 'rachunki raportowane'.
- D. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie numeru 'NIP', jeżeli numer 'NIP' nie został nadany przez odnośne państwo członkowskie, Andorę ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji.
- E. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie miejsca urodzenia, chyba że 'raportująca instytucja finansowa' ma tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na mocy prawa krajowego i jest ono dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną 'raportującą instytucję finansową'.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

- A. Rachunek traktuje się jako 'rachunek raportowany' począwszy od dnia, w którym zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności w sekcjach II–VII, a — o ile nie przewidziano inaczej — informacje odnoszące się do 'rachunku raportowanego' muszą być przekazywane co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego dane informacje dotyczą.
- B. Saldo lub wartość rachunku określane są na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.
- C. W przypadku gdy saldo lub próg wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość muszą zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem roku kalendarzowego.
- D. Każde państwo członkowskie lub Andora może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na korzystanie z dostawców usług w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych i dotyczących należytej staranności nałożonych na takie 'raportujące instytucje finansowe', zgodnie z prawem krajowym, ale obowiązki te pozostają w zakresie odpowiedzialności 'raportujących instytucji finansowych'.
- E. Każde państwo członkowskie lub Andora może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na stosowanie wobec 'istniejących rachunków' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'nowych rachunków', oraz wobec 'rachunków o niższej wartości' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'rachunków o wysokiej wartości'. W przypadku gdy państwo członkowskie lub Andora zezwala na to, aby procedury należytej staranności stosowane wobec 'nowego rachunku' były stosowane do 'istniejących rachunków', nadal mają zastosowanie zasady tak czy inaczej mające zastosowanie do 'istniejących rachunków'.

SEKCJA III

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków indywidualnych'.

- A. Rachunki niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. 'Istniejący rachunek indywidualny' będący 'pieniężną umową ubezpieczenia' lub 'umową renty' nie wymaga weryfikacji, identyfikacji ani raportowania, pod warunkiem że prawo skutecznie uniemożliwia, aby 'raportująca instytucja finansowa' dokonała sprzedaży takiej 'umowy' rezydentom 'raportowanej jurysdykcji'.
- B. 'Rachunki o niższej wartości'. Poniższe procedury mają zastosowanie do 'rachunków o niższej wartości'.
1. Adres zamieszkania. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' ma w swojej dokumentacji aktualny adres zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', 'raportująca instytucja finansowa' może traktować danego indywidualnego 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany, na potrzeby stwierdzenia, czy dany indywidualny 'posiadacz rachunku' jest 'sobą raportowaną'.
 2. Elektroniczne wyszukiwanie danych. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie polega na aktualnym adresie zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', zgodnie z częścią B pkt 1, 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć posiadane przez siebie dane, które można przeszukać elektronicznie, pod kątem którychkolwiek z poniższych przesłanek i zastosować przepisy części B pkt 3–6:
 - a) identyfikacji 'posiadacza rachunku' jako rezydenta 'raportowanej jurysdykcji';
 - b) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania (w tym skrytki pocztowej) w 'raportowanej jurysdykcji';
 - c) co najmniej jednego numeru telefonicznego w 'raportowanej jurysdykcji' i żadnego numeru telefonicznego w Andorze lub w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej', w zależności od kontekstu;
 - d) stałych zleceń (innych niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków na rachunek prowadzony w 'raportowanej jurysdykcji';
 - e) aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w 'raportowanej jurysdykcji'; lub
 - f) polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń w 'raportowanej jurysdykcji', jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem 'posiadacza rachunku'.
 3. W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się 'rachunkiem o wysokiej wartości'.
 4. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, wówczas 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych każdej 'raportowanej jurysdykcji', w odniesieniu do której zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
 5. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi — w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności —

zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej opisane w części C pkt 2 bądź dążyć do uzyskania oświadczenia 'posiadacza rachunku' lub 'dowodu w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'osiadacza rachunku'. Jeżeli w wyszukiwaniu danych w dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanki, a próba uzyskania oświadczenia lub 'owodu w postaci dokumentu' nie powiedzie się, 'raportująca instytucja finansowa' musi zgłosić dany rachunek 'właściwemu organowi' swojego państwa członkowskiego lub Andory, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.

6. Niezależnie od znalezienia przesłanek określonych w części B pkt 2, 'raportująca instytucja finansowa' nie musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta 'raportowanej jurysdykcji', jeżeli:

a) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w raportowanej jurysdykcji, co najmniej jeden numer telefonu w 'raportowanej jurysdykcji' (i żadnego numeru telefonu w Andorze lub w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej', w zależności od kontekstu) lub stałe zlecenia (w odniesieniu do 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe') przelewu środków na rachunek prowadzony w 'raportowanej jurysdykcji', a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:

(i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Andory lub innych jurysdykcji) takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma takiej 'raportowanej jurysdykcji'; oraz

(ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że 'posiadacz rachunku' nie ma statusu osoby objętej raportowaniem;

b) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres w 'raportowanej jurysdykcji', a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:

(i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Andory lub innych jurysdykcji) takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma takiej 'raportowanej jurysdykcji'; lub

(ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że 'posiadacz rachunku' nie ma statusu osoby objętej raportowaniem.

C. Wzmocnione procedury weryfikacyjne dla 'rachunków o wysokiej wartości'. Poniższe wzmocnione procedury weryfikacyjne mają zastosowanie do 'rachunków o wysokiej wartości'.

1. Elektroniczne wyszukiwanie danych. W odniesieniu do 'rachunków o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć dane, które można przeszukać elektronicznie, posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2.

2. Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej. Jeżeli elektroniczne bazy danych 'raportującej instytucji finansowej' zawierają pola przeznaczone na wszystkie informacje opisane w części C pkt 3 i zawierają wszystkie te informacje, wówczas dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane. Jeżeli elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich tych informacji, wówczas w odniesieniu do 'rachunku o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi również zweryfikować bieżące papierowe akta klienta, a także — o ile nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta — następujące dokumenty powiązane z rachunkiem i uzyskane przez 'raportującą instytucję finansową' w okresie ostatnich pięciu lat, pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2:

a) najnowsze 'dowody w postaci dokumentów', zgromadzone w odniesieniu do danego rachunku;

b) najnowszą umowę otwarcia rachunku lub odpowiednią dokumentację;

c) najnowszą dokumentację uzyskaną przez 'raportującą instytucję finansową' na mocy 'rocedur AML/KYC' (przeciwdziałanie praniu pieniędzy/zasada »znaj swojego klienta«) lub do innych celów regulacyjnych;

d) aktualnie obowiązujące pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów; oraz

e) aktualnie obowiązujące stałe zlecenia (inne niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków.

3. Wyjątki, w których uznaje się, że bazy danych dostarczyły wymaganych informacji. 'Raportująca instytucja finansowa' nie musi przeprowadzać wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej opisanego w części C pkt 2, o ile posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' informacje, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące elementy:
 - a) status rezydencji 'posiadacza rachunku';
 - b) adres miejsca zamieszkania 'posiadacza rachunku' oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - c) numer(-y) telefonu 'posiadacza rachunku', o ile takie są, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - d) w przypadku 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe' — istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek (w tym rachunek w innym oddziale 'raportującej instytucji finansowej' lub innej 'instytucji finansowej');
 - e) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku'; oraz
 - f) istnienie pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu w odniesieniu do rachunku.
4. Uzyskiwanie faktycznych informacji od opiekuna klienta. Oprócz elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, opisanych w części C pkt 1 i 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować jako 'raportowany rachunek' każdy 'rachunek o wysokiej wartości' przypisany do danego opiekuna klienta (łącznie z wszelkimi 'rachunkami finansowymi' połączonymi z takim 'rachunkiem o wysokiej wartości'), jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że 'osiadacz rachunku' jest 'osobą raportowaną'.
5. Skutki ustalenia występowania przesłanek.
 - a) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C nie zostaną ustalone żadne z przesłanek wymienionych w części B pkt 2, a dany rachunek nie został zidentyfikowany jako posiadany przez 'osobę raportowaną' zgodnie z częścią C pkt 4, dalsze działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek.
 - b) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią następnie zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do 'raportowanej jurysdykcji', względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
 - c) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'osiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie danego 'posiadacza rachunku' lub 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' nie może uzyskać takiego oświadczenia danego 'posiadacza rachunku' lub 'owodu w postaci dokumentu', musi zgłosić dany rachunek 'właściwemu organowi' swojego państwa członkowskiego lub Andory, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
6. Jeżeli 'istniejący rachunek indywidualny' nie jest 'rachunkiem o wysokiej wartości' na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r., lecz staje się 'rachunkiem o wysokiej wartości' na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, 'raportująca instytucja finansowa' musi dopełnić wzmocnionych procedur weryfikacyjnych opisanych w części C w odniesieniu do takiego rachunku w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się 'rachunkiem o wysokiej wartości'. Jeżeli, w oparciu o taką weryfikację, dany rachunek zostanie zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', 'raportująca instytucja finansowa' musi przekazać wymagane informacje o takim rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', i co roku w odniesieniu do lat kolejnych, chyba że dany 'posiadacz rachunku' przestanie być 'osobą raportowaną'.

7. W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' zastosuje wzmocnione procedury weryfikacji opisane w części C wobec 'rachunków o wysokiej wartości', 'raportująca instytucja finansowa' — z wyjątkiem procedury zapytania opiekuna klienta opisanej w części C pkt 4 — nie będzie musiała ponownie ich stosować wobec tego samego 'rachunku o wysokiej wartości' w następnych latach, chyba że dany rachunek jest nieudokumentowany, w którym to przypadku 'raportująca instytucja finansowa' powinna stosować te procedury ponownie co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być nieudokumentowany.
 8. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących 'rachunku o wysokiej wartości', które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek opisanych w części B pkt 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do każdej 'raportowanej jurysdykcji', względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
 9. 'Raportująca instytucja finansowa' musi wprowadzić procedury w celu zapewnienia, aby opiekun klienta zidentyfikował każdą zmianę okoliczności dotyczących danego rachunku. Przykładowo, w przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie korespondencyjnym 'posiadacza rachunku' w 'raportowanej jurysdykcji', 'raportująca instytucja finansowa' zobowiązana jest traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować część B pkt 6, musi uzyskać odpowiednią dokumentację od 'posiadacza rachunku'.
- D. Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości' musi zostać zakończona w ciągu roku od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości' musi zostać zakończona w ciągu dwóch lat od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r.
- E. Każdy 'istniejący rachunek indywidualny', który został zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany' na mocy niniejszej sekcji, musi być traktowany jako 'rachunek raportowany' we wszystkich kolejnych latach, chyba że 'posiadacz rachunku' przestanie być 'sobą raportowaną'.

SEKCJA IV

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków indywidualnych'.

- A. W odniesieniu do 'nowych rachunków indywidualnych', przy otwieraniu rachunku, 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na określenie jednej lub większej liczby rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'rocedur AML/KYC'.
- B. Jeżeli oświadczenie wskazuje, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem 'raportowanej jurysdykcji' do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', a oświadczenie musi również zawierać numer 'NIP' 'posiadacza rachunku' w odniesieniu do takiej 'raportowanej jurysdykcji' (z zastrzeżeniem sekcji I część D) oraz datę urodzenia.
- C. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'owym rachunkiem indywidualnym', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie 'posiadacza rachunku' jest niepoprawne lub niezetelne, 'raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu 'posiadacza rachunku' i musi uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję (rezydencje) 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych.

SEKCJA V

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków podmiotów'.

- A. Rachunki podmiotów niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. O ile 'raportująca instytucja finansowa' nie dokona innego wyboru, w odniesieniu do wszystkich 'istniejących rachunków podmiotów' albo oddzielnie, w odniesieniu do każdej wyraźnie zidentyfikowanej grupy takich rachunków, 'istniejący rachunek

podmiotów', którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. — kwoty 250 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory, nie musi być weryfikowany, identyfikowany ani raportowany jako 'rachunek raportowany' do czasu aż jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych.

- B. Rachunki podmiotów będące przedmiotem weryfikacji. 'Istniejący rachunek podmiotów', którego łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. — kwotę 250 000 USD lub jej równowartość denominowaną w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory, oraz 'istniejący rachunek podmiotów', który nie przekracza — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. — tej kwoty, ale którego łączne saldo lub wartość przekraczają taką kwotę na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, muszą zostać poddane weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w części D.
- C. Rachunki podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. W odniesieniu do 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B, wyłączenie rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego 'podmiotu' będącego 'osobą raportowaną' lub w posiadaniu 'pasywnych NFE' (podmiotów niebędących instytucjami finansowymi) kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', są traktowane jako 'rachunki raportowane'.
- D. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla określenia, czy są one w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':

1. Ustalenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.

- a) weryfikacja informacji posiadanych do celów regulacyjnych lub do celów związanych z relacjami z klientem (łącznie z informacjami zgromadzonymi na mocy 'procedur AML/KYC') w celu określenia, czy informacje wskazują, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji'. W tym celu informacje wskazujące na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji' obejmują miejsce uzyskania zdolności prawnej lub rejestracji lub adres w 'raportowanej jurysdykcji';
- b) jeżeli informacje wskazują na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji', 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że uzyska od 'posiadacza rachunku' oświadczenie lub w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną'.

2. Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części D pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.

- a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać od 'posiadacza rachunku' oświadczenie, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
- b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.
- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na:
- (i) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu', który to rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego 'NFE' i którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają kwoty 1 000 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Andory; lub

- (ii) oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej' z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Andory lub innych jurysdykcji), w których dana 'osoba kontrolująca' jest rezydentem do celów podatkowych.

E. Czas trwania weryfikacji oraz dodatkowe procedury mające zastosowanie do 'stniejących rachunków podmiotów'

1. Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. — kwotę 250 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory, musi zostać zakończona w ciągu dwóch lat od wejścia w życie tego protokołu.
2. Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. — kwoty 250 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, musi zostać zakończona w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczyły taką kwotę.
3. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'stniejącym rachunkiem podmiotu', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że oświadczenie 'posiadacza rachunku' lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub nierzetelne, 'raportująca instytucja finansowa' musi ponownie określić status rachunku zgodnie z procedurami określonymi w części D.

SEKCJA VI

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków podmiotów'.

- A. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'nowych rachunków podmiotów' 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla ustalenia, czy 'osiadaczem rachunku' są co najmniej jedna 'osoba raportowana' lub 'pasywne NFE' kontrolowane przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':

1. Ustalenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.
 - a) Uzyskanie oświadczenia 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na ustalenie (jednej lub większej liczby) rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'procedur AML/KYC'. Jeżeli dany 'podmiot' poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się adresie głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w celu ustalenia rezydencji 'posiadacza rachunku'.
 - b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji', 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że w sposób racjonalny ustalą na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną' w odniesieniu do takiej 'raportowanej jurysdykcji'.
2. Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'nowego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części A pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
 - a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'osiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi polegać na oświadczeniu 'posiadacza rachunku', aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na

podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.

- b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.
- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej'.

SEKCJA VII

SZCZEGÓLNE ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe dodatkowe zasady mają zastosowanie we wdrażaniu procedur należytej staranności opisanych powyżej:

- A. Poleganie na oświadczeniach i 'dowodach w postaci dokumentów'. 'raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na oświadczeniu lub 'owodzie w postaci dokumentów', jeżeli wie lub ma powody sądzić, że oświadczenie lub 'owód w postaci dokumentów' są niepoprawne lub nierzetelne.
- B. Alternatywne procedury dla 'rachunków finansowych' będących w posiadaniu indywidualnych beneficjentów 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' oraz dla 'grupowych pieniędzy umów ubezpieczenia' lub 'grupowych umów renty'. 'raportująca instytucja finansowa' może domniemywać, że indywidualny beneficjent (inny niż właściciel) 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty', otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest 'osobą raportowaną', i może traktować taki 'rachunek finansowy' jako inny niż 'rachunek raportowany', chyba że 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana'. 'raportująca instytucja finansowa' ma powody, by sądzić, iż beneficjentem 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' jest 'osoba raportowana', jeżeli informacje zgromadzone przez 'raportującą instytucję finansową' i związane z beneficjentem zawierają przesłanki opisane w sekcji III część B. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana', 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do procedur zawartych w sekcji III część B.

Państwo członkowskie lub Andora mają możliwość zezwolenia 'raportującym instytucjom finansowym' na traktowanie 'rachunku finansowego', który jest udziałem członka w 'grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', jako 'rachunku finansowego', który nie jest 'rachunkiem raportowanym', do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika/posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany 'rachunek finansowy', który jest udziałem członka w 'grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', spełnia następujące wymogi:

- a) 'grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia' lub 'grupowa umowa renty' są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników/posiadaczy świadectwa;
- b) pracownicy/posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika; oraz
- c) łączna kwota należna każdemu pracownikowi/posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty 1 000 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory.

Termin »grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza 'pieniężną umowę ubezpieczenia', która (i) zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy; oraz (ii) przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy (lub członka kategorii w ramach grupy), która to składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka (lub kategorii członków) danej grupy.

Termin »grupowa umowa renty« oznacza 'umowę renty', na mocy której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r., państwa członkowskie powiadamiają Andorę, a Andora powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszej części. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Andory oraz przekazuje wiadomości Andory do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Andorę są przekazywane w ten sam sposób.

C. Sumowanie salda rachunku i reguły walutowe.

1. Sumowanie 'rachunków indywidualnych'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę fizyczną, 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana sumować wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'aportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
2. Sumowanie 'rachunków podmiotów'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez 'podmiot', 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana uwzględnić wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'aportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
3. Szczególna zasada sumowania mająca zastosowanie do opiekunów klienta. Do celów określenia łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę w celu ustalenia, czy 'rachunek finansowy' jest 'rachunkiem o wysokiej wartości', 'aportująca instytucja finansowa' jest również zobowiązana, w przypadku każdego 'rachunku finansowego', o którym opiekun klienta wie lub ma powody, by sądzić, że jest on bezpośrednio lub pośrednio posiadany, kontrolowany lub założony (oprócz rachunków powierniczych) przez tę samą osobę, do sumowania wszystkich takich rachunków.
4. Kwoty traktowane jako kwoty obejmujące równowartość w innych walutach. Wszystkie kwoty w dolarach lub kwoty denominowane w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Andory traktuje się jako obejmujące równoważne kwoty w innych walutach, zgodnie z prawem krajowym.

SEKCJA VIII

TERMINY ZDEFINIOWANE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A. 'Raportująca instytucja finansowa'

1. Termin »raportująca instytucja finansowa« oznacza każdą 'instytucję finansową' z państwa członkowskiego lub 'instytucję finansową' z Andory, w zależności od kontekstu, niebędącą 'nieraportującą instytucją finansową'.
2. Termin »instytucja finansowa z jurysdykcji uczestniczącej« oznacza (i) każdą 'instytucję finansową' będącą rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej 'instytucji finansowej' zlokalizowanych poza daną 'jurysdykcją uczestniczącą', oraz (ii) każdy oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', o ile dany oddział jest zlokalizowany w danej 'jurysdykcji uczestniczącej'.
3. Termin »instytucja finansowa« oznacza 'instytucję powierniczą', 'instytucję depozytową', 'podmiot inwestujący' lub 'określony zakład ubezpieczeń'.

4. Termin »instytucja powiernicza« oznacza każdy podmiot, który — w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej — przechowuje 'ktywa finansowe' na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie 'aktywów finansowych' na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej 'podmiotu', jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie 'aktywów finansowych' i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli nie są one tożsame) poprzedzającym rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'.
5. Termin »instytucja depozytowa« oznacza każdy 'podmiot', który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej.
6. Termin »podmiot inwestujący« oznacza każdy podmiot:
 - a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi; lub towarowymi kontraktami terminowymi typu *future*;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania 'aktywami finansowymi' lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób; lub
 - b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'ktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany 'podmiot' jest zarządzany przez inny podmiot będący 'instytucją depozytową', 'instytucją powierniczą', 'kreślonym zakładem ubezpieczeń' lub 'podmiotem inwestującym' opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej 'podmiot' wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto 'podmiotu' przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego 'podmiotu' przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje 'podmiotu', który jest 'ktywnym NFE', ponieważ 'podmiot' ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 9 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

7. Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczywistą w spółce osobowej lub trucie charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wiarygodności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę *swapu* (na przykład *swapy* stóp procentowych, *swapy* walutowe, *swapy* bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, *swapy* towarowe, *swapy* akcyjne, *swapy* indeksowe i podobne umowy), 'umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jakiegokolwiek udział (łącznie z kontraktem terminowym typu *future* lub kontraktem terminowym typu *forward* lub opcją) w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie *swapu*, 'umowie ubezpieczenia' lub 'umowie renty'. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.
8. Termin »określony zakład ubezpieczeń« oznacza każdy 'podmiot' będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera 'pieniężną umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.

B. Nieraportująca instytucja finansowa

1. Termin »nieraportująca instytucja finansowa« oznacza każdą 'nstitution finansową' będącą:
 - a) 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową' lub 'bankiem centralnym', w sytuacjach innych niż dotyczące płatności wynikającej ze zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez 'określony zakład ubezpieczeń', 'instytucję powierniczą' lub 'nstitution depozytową';

- b) 'powszechnym funduszem emerytalnym'; 'zamkniętym funduszem emerytalnym'; 'unduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego'; lub 'kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych';
- c) innym 'podmiotem', który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylenia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z 'podmiotów' opisanych w części B pkt 1 lit. a) i b) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako 'nieraportująca instytucja finansowa', i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiana Andora, a w przypadku Andory, o którym jest powiadamiana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego 'podmiotu' jako 'nieraportującej instytucji finansowej' nie utrudnia realizacji celów Umowy;
- d) 'zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania'; lub
- e) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu jest 'aportującą instytucją finansową' i zgłasza wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy sekcji I, w odniesieniu do wszystkich 'rachunków raportowanych' trustu.
2. Termin »podmiot rządowy« oznacza rząd państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji (które — w celu uniknięcia wątpliwości — obejmują kraje związkowe, prowincje, okręgi lub gminy), lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej »podmiotem rządowym«). Kategoria ta obejmuje integralne części, kontrolowane podmioty, a także jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji.
- a) »Integralna część« państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji oznacza każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim, Andorze lub innej jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jej własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającymi w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.
- b) »Podmiot kontrolowany« oznacza 'podmiot', który jest odrębny w formie od państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
- (i) 'podmiot' ten jest w całości własnością co najmniej jednego 'podmiotu rządowego' i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;
- (ii) dochody netto tego 'podmiotu' są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego 'podmiotu rządowego', a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści jakiegokolwiek osobie prywatnej; oraz
- (iii) po rozwiązaniu tego 'podmiotu' jego aktywa powierzane są co najmniej jednemu 'odmiotowi rządowemu'.
- c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania 'podmiotu rządowego' do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.
3. Termin »organizacja międzynarodowa« oznacza organizację międzynarodową lub jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową): (i) w skład której wchodzi głównie rządy; (ii) która zawarła z państwem członkowskim, Andorą lub inną jurysdykcją obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub podobne merytorycznie porozumienie; i (iii) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.
4. Termin »bank centralny« oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza — inna niż rząd samego państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji — emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danego państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do tego państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji.

5. Termin »powszechny fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, bądź też jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub osobami wskazanymi przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
- nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;
 - podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym; oraz
 - spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
 - jest ogólnie zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego;
 - co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu (innych niż przeniesienie aktywów z innych programów opisanych w części B pkt 5–7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) pochodzi z wpłat pracodawców;
 - przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią (z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych opisanych w części B pkt 5–7 lub do rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)), bądź dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar; lub
 - składki (inne niż określone, dozwolone wpłaty uzupełniające) wpłacane przez pracowników do funduszu są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć rocznie kwoty 50 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Andory, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.
6. Termin »zamknięty fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
- fundusz ma mniej niż 50 uczestników;
 - fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest 'odmiotem inwestującym' ani 'pasywnym NFE';
 - składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu (z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) są ograniczone zależnie od, odpowiednio, wypracowanego dochodu i wysokości wynagrodzenia pracownika;
 - uczestnicy, którzy nie są rezydentami jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Andory), w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu; oraz
 - fundusz podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym.
7. Termin »fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego« oznacza fundusz utworzony przez 'podmiot rządowy', 'organizację międzynarodową' lub 'bank centralny' w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników), bądź niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz danego 'podmiotu rządowego', danej 'organizacji międzynarodowej' lub danego 'banku centralnego'.
8. Termin »kwalifikowany wystawca kart kredytowych« oznacza 'instytucję finansową' spełniającą następujące wymogi:
- 'instytucja finansowa' jest 'instytucją finansową' tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz

- b) począwszy od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. lub przed jego wejściem w życie, 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę 50 000 USD lub jej równowartości denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Andory, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących sumowania rachunków i przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
9. Termin »zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania« oznacza 'podmiot inwestujący' regulowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania są w posiadaniu osób fizycznych lub 'podmiotów' niebędących 'osobami raportowanymi', z wyjątkiem 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez 'osoby kontrolujące' będące 'sobami raportowanymi', bądź też pod warunkiem że wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub 'podmiotów'.

Wyemitowanie fizycznych akcji na okaziciela przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania samo w sobie nie powoduje utraty przez 'podmiot inwestujący', który jest regulowany jako takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, statusu 'wolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania', na mocy części B pkt 9, pod warunkiem że:

- a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych fizycznych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia poprzedzającym wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r.;
- b) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania umorzy wszystkie takie udziały po ich wykupieniu;
- c) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w sekcjach II–VII i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności; oraz
- d) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania posiada polityki i procedury zapewniające, aby takie udziały zostały umorzone lub poddane immobilizacji jak najszybciej, a w każdym razie w ciągu dwóch lat od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r.

C. 'Rachunek finansowy'

1. Termin »rachunek finansowy« oznacza rachunek prowadzony przez 'instytucję finansową' i obejmuje 'rachunek depozytowy' i 'rachunek powierniczy', a także:
- a) w przypadku 'podmiotu inwestującego' — jakikolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej'. Niezależnie od powyższego termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'podmiotu' będącego 'podmiotem inwestującym' wyłącznie, dlatego że (i) udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu; lub (ii) zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania 'aktywów finansowych' zdeponowanych w imieniu klienta w 'instytucji finansowej' innej niż taki 'podmiot' lub do celów zarządzania lub administrowania takimi 'ktywami finansowymi';
- b) w przypadku instytucji finansowej nieopisanej w części C pkt 1 lit. a) — jakikolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej', jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z sekcją I; oraz
- c) wszelkie 'pieniężne umowy ubezpieczenia' i wszelkie 'umowy renty', zawarte lub prowadzone przez 'instytucję finansową', inne niż niezwiązane z inwestowaniem, nieprzenoszalne, natychmiastowo wypłacane renty dożywotnie, zawierane z osobą fizyczną, skutkujące wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

Termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

2. Termin »rachunek depozytowy« obejmuje każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez 'instytucję finansową' w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej. 'Rachunek depozytowy' obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów.

3. Termin »rachunek powierniczy« oznacza rachunek (inny niż 'mowa ubezpieczenia' lub 'umowa renty'), który obejmuje co najmniej jeden składnik 'ktywów finansowych' na rzecz innej osoby.
4. Termin »udział w kapitale« oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej instytucją finansową, udział w kapitale lub zyskach spółki. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' 'udział w kapitale' uważa się za udział posiadany przez jakąkolwiek osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. 'Osoba raportowana' będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka 'osoba raportowana' posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
5. Termin »umowa ubezpieczenia« oznacza umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.
6. Termin »umowa renty« oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za 'mowę renty' zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką jurysdykcji (państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji), w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.
7. Termin »pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza umowę ubezpieczenia (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma 'wartość pieniężną'.
8. Termin »wartość pieniężna« oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin »wartość pieniężna« nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
 - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
 - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z 'mową ubezpieczenia' (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
 - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy 'umowy ubezpieczenia', na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w części C pkt 8 lit. b); lub
 - e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu 'umowy ubezpieczenia', zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, które będzie należna z tytułu umowy.
9. Termin »istniejący rachunek« oznacza:
 - a) 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową' na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r.;
 - b) państwo członkowskie lub Andora mają możliwość rozszerzenia terminu »istniejący rachunek« w taki sposób, aby oznaczał on również każdy 'rachunek finansowy' 'posiadacza rachunku', bez względu na datę otwarcia takiego 'rachunku finansowego', jeżeli:
 - (i) dany 'posiadacz rachunku' posiada również w 'raportującej instytucji finansowej' lub w 'podmiocie powiązany' w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Andorze), w charakterze 'raportującej instytucji finansowej', 'rachunek finansowy' będący 'istniejącym rachunkiem' na mocy części C pkt 9 lit. a);

- (ii) 'raportująca instytucja finansowa' i, stosownie do przypadku, 'podmiot powiązany' w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Andorze) w charakterze 'raportującej instytucji finansowej' traktuje oba powyższe 'rachunki finansowe', a także wszelkie inne 'rachunki finansowe' danego 'posiadacza rachunku', które są traktowane jako 'istniejące rachunki' na mocy lit. b), jako jeden 'rachunek finansowy' do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregokolwiek z 'rachunków finansowych' przy zastosowaniu któregokolwiek z progów rachunku;
- (iii) w odniesieniu do 'rachunku finansowego', który podlega 'procedurom AML/KYC', 'raportująca instytucja finansowa' może spełnić takie 'procedury AML/KYC' względem danego 'rachunku finansowego', opierając się na 'procedurach AML/KYC' przeprowadzonych wobec 'istniejącego rachunku' opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
- (iv) otwarcie 'rachunku finansowego' nie wymaga dostarczenia przez 'posiadacza rachunku' nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej Umowy.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r., państwa członkowskie powiadamiają Andorę, a Andora powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Andory oraz przekazuje wiadomości Andory do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Andorę są przekazywane w ten sam sposób.

10. Termin »nowy rachunek« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową', otwarty w dniu wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako 'istniejący rachunek' w rozumieniu rozszerzonej definicji 'istniejącego rachunku' zgodnie z częścią C pkt 9.
11. Termin »istniejący rachunek indywidualny« oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
12. Termin »nowy rachunek indywidualny« oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
13. Termin »istniejący rachunek podmiotów« oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
14. Termin »rachunek o niższej wartości« oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. nie przekraczają kwoty 1 000 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Andory.
15. Termin »rachunek o wysokiej wartości« oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. lub na dzień 31 grudnia któregokolwiek z kolejnych lat — kwotę 1 000 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory.
16. Termin »nowy rachunek podmiotów« oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
17. Termin »rachunek wyłączony« oznacza którykolwiek z poniższych rachunków:
 - a) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące wymogi:
 - (i) rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych (w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci);
 - (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'osiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
 - (iii) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku;

- (iv) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych określonych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (v) albo (i) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty 50 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory, lub niższej; albo (ii) określono maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek równy kwocie 1 000 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory, lub niższej, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. a) ppkt (v), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

b) rachunek spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury;
- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'osiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego (na przykład zapewnienie świadczeń edukacyjnych lub medycznych), lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (iv) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty 50 000 USD lub jej równowartości denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Andory, lub niższej, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. b) ppkt (iv), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że dana umowa spełnia następujące wymogi:

- (i) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy;
- (ii) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakakolwiek osoba miałaby dostęp (w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób) bez wypowiedzenia umowy;
- (iii) kwota (inna niż świadczenie z tytułu śmierci) wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów (niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone) za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wpłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy; oraz
- (iv) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;

d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu;

- e) rachunek utworzony w związku z którymkolwiek z poniższych:
- (i) postanowieniem lub wyrokiem sądu;
 - (ii) sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
 - rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanego z transakcją, lub z podobnych płatności, lub jest finansowany z 'aktywów finansowych', które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,
 - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania nabywcy do zapłaty ceny nabycia mienia, zabezpieczenia zobowiązania sprzedawcy do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych lub zobowiązań wydierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu, jak uzgodniono w umowie dzierżawy bądź najmu,
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy (również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby) w momencie sprzedaży, zamiany lub wykupu mienia lub wygaśnięcia dzierżawy bądź najmu,
 - rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika 'aktywów finansowych', oraz
 - rachunek nie jest powiązany z rachunkiem opisanym w części C pkt 17 lit. f);
 - (iii) obowiązkiem 'instytucji finansowej' obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności z tytułu podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie;
 - (iv) obowiązkiem 'instytucji finansowej' dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności z tytułu podatków w późniejszym terminie;
- f) 'rachunek depozytowy' spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - (ii) począwszy od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r. lub przed jego wejściem w życie, 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę 50 000 USD lub jej równowartość denominowaną w walucie krajowej państwa członkowskiego lub Andory albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów;
- g) każdy inny rachunek, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylenia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z rachunków opisanych w części C pkt 17 lit. a)–f) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako 'rachunek wyłączony', i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiana Andora, a w przypadku Andory, o którym jest powiadamiana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego rachunku jako 'rachunku wyłączonego' nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy.

D. Rachunek raportowany

1. Termin »rachunek raportowany« oznacza rachunek znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności opisanych w sekcjach II–VII.

2. Termin »osoba raportowana« oznacza 'sobę z raportowanej jurysdykcji' inną niż: (i) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) spółka będąca 'odmiotem powiązanim' spółki określonej w ppkt (i); (iii) 'podmiot rządowy'; (iv) 'organizacja międzynarodowa'; (v) 'bank centralny'; lub (vi) 'instytucja finansowa'.
3. Termin »osoba z raportowanej jurysdykcji« oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' będące rezydentami w 'raportowanej jurysdykcji' na mocy prawa podatkowego takiej jurysdykcji, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem 'raportowanej jurysdykcji'. W tym celu 'podmiot' taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danego podmiotu.
4. Termin »raportowana jurysdykcja« oznacza Andorę odniesieniu do państwa członkowskiego lub państwo członkowskie w odniesieniu do Andory w kontekście obowiązku dostarczenia informacji wyszczególnionych w sekcji I.
5. Termin »jurysdykcja uczestnicząca« w odniesieniu do państwa członkowskiego lub Andory oznacza:
 - a) jakiegokolwiek państwo członkowskie w odniesieniu do przekazywania informacji Andorze, lub
 - b) Andorę w odniesieniu do przekazywania informacji państwu członkowskiemu, lub
 - c) jakąkolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą właściwe państwo członkowskie lub Andora, w zależności od kontekstu, zawarły porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez dane państwo członkowskie lub Andorę i przekazany Andorze lub, odpowiednio, Komisji Europejskiej;
 - d) w odniesieniu do państw członkowskich, inną jurysdykcję, (i) z którą Unia Europejska zawarła porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską.
6. Termin »osoby kontrolujące« oznacza osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad 'podmiotem'. W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust — termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin »osoby kontrolujące« musi być interpretowany w sposób spójny z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
7. Termin »NFE« oznacza dowolny 'podmiot', który nie jest 'instytucją finansową'.
8. Termin »pasywny NFE« oznacza: (i) NFE niebędący 'aktywnym NFE'; lub (ii) 'podmiot inwestujący' opisany w części A pkt 6 lit. b), niebędące 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
9. Termin »aktywny NFE« oznacza NFE spełniający którekolwiek z następujących kryteriów:
 - a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;
 - b) akcje danego NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub dany NFE jest 'podmiotem powiązanim' 'podmiotu', którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;
 - c) NFE jest 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową', 'bankiem centralnym' lub 'podmiotem' będącym w całości własnością co najmniej jednego ze wspomnianych podmiotów;

- d) zasadniczo wszystkie czynności NFE obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy dany podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveraged buyout (LBO) lub inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
- e) NFE nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że dany NFE nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy po dniu początkowego utworzenia tego NFE;
- f) NFE nie był 'instytucją finansową' przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działań w dziedzinie innej niż działalność 'instytucji finansowej';
- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z 'odmiotami powiązаныmi', które nie są 'instytucjami finansowymi', lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz jakiegokolwiek 'podmiotu' niebędącego 'podmiotem powiązany', pod warunkiem że grupa wszelkich takich 'powiązanych podmiotów' prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność 'instytucji finansowej'; lub
- h) NFE spełnia wszystkie następujące kryteria:
- (i) został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Andorze lub innej jurysdykcji) wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Andorze lub innej jurysdykcji) i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;
 - (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Andorze lub innej jurysdykcji);
 - (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
 - (iv) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na jakikolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz
 - (v) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane 'podmiotowi rządowemu' lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi jurysdykcji miejsca rezydencji danego NFE (państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji) lub jednostkom terytorialnym niższego szczebla danej jurysdykcji.

E. Różne

1. Termin »posiadacz rachunku« oznacza osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz 'rachunku finansowego' przez 'instytucję finansową', która prowadzi ten rachunek. Osoba, inna niż 'instytucja finansowa', posiadająca 'rachunek finansowy' w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest traktowana do celów niniejszego załącznika jako posiadająca rachunek, natomiast uważa się, że posiadająca rachunek jest ta inna osoba. W przypadku 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' za 'posiadacza rachunku' uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy. Jeżeli brak jest osoby upoważnionej do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta, za 'posiadacza rachunku' uważa się każdą osobę z nazwiska wskazaną w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy. W momencie zapadalności 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uważana jest za 'posiadacza rachunku'.

2. Termin »procedury AML/KYC« oznacza procedury należytej staranności wobec klienta stosowane przez »raportującą instytucję finansową« na mocy wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub podobnych wymogów, którym podlega taka »raportująca instytucja finansowa«.
3. Termin »podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja.
4. Podmiot jest »podmiotem powiązany« innego »podmiotu«, jeżeli jeden z »podmiotów« kontroluje drugi »podmiot« lub obydwa »podmioty« pozostają pod wspólną kontrolą. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym »podmiocie«. Państwo członkowskie lub Andora mają możliwość zdefiniowania »podmiotu« jako »podmiotu powiązanego« innego »podmiotu«, jeżeli a) jeden z »podmiotów« kontroluje drugi »podmiot«; b) obydwa »podmioty« pozostają pod wspólną kontrolą; lub c) obydwa »podmioty« są »odmiotami inwestującymi« opisanymi w części A pkt 6 lit. b), są wspólnie zarządzane, a takie zarządzanie spełnia obowiązki dotyczące należytej staranności nałożone na takie »odmioty inwestujące«. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym »podmiocie«.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r., państwa członkowskie powiadają Andorę, a Andora powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Andory oraz przekazuje wiadomości Andory do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Andorę są przekazywane w ten sam sposób.

5. Termin »NIP« oznacza numer identyfikacyjny podatnika (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru).
6. Termin »dowód w postaci dokumentu« obejmuje którykolwiek z poniższych elementów:
 - a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu) jurysdykcji (państwa członkowskiego, Andory lub innej jurysdykcji) będącej — według odbiorcy płatności — miejscem jego rezydencji;
 - b) w przypadku osoby fizycznej — każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest zwykle używany do celów identyfikacji;
 - c) w przypadku »podmiotu« — każda urzędowa dokumentacja wystawiona przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), która zawiera nazwę »podmiotu« oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w jurysdykcji (państwie członkowskim, Andorze lub w innej jurysdykcji) będącej — według tego »podmiotu« — miejscem jego rezydencji, albo wskazuje jurysdykcję (państwo członkowskie, Andorę lub inną jurysdykcję), w której »podmiot« ten został zarejestrowany lub utworzony;
 - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych.

W odniesieniu do »istniejących rachunków podmiotów« każde państwo członkowskie lub Andora mają możliwość zezwolenia »raportującym instytucjom finansowym« na użycie jako »owodu w postaci dokumentu« każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji danej »raportującej instytucji finansowej« w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku«, która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, która została zarejestrowana przez daną »raportującą instytucję finansową« zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów »procedur AML/KYC« lub do innych celów regulacyjnych (innych niż cele podatkowe) i która została wdrożona przez daną »raportującą instytucję finansową« przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego »rachunku finansowego« jako »rachunku istniejącego«, pod warunkiem że danej »raportującej instytucji finansowej« nic nie wiadomo o tym, by taka klasyfikacja była niepoprawna lub nierzetelna, oraz że ta »raportująca instytucja finansowa« nie ma powodów, by sądzić, że przedmiotowa klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna. Termin »znormalizowany system kodowania działalności gospodarczej« oznacza system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 12 lutego 2016 r., państwa członkowskie powiadają Andorę, a Andora powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Andory oraz przekazuje wiadomości Andory do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Andorę są przekazywane w ten sam sposób.

SEKCJA IX

SKUTECZNE WYKONANIE

Każde państwo członkowskie i Andora muszą wprowadzić zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania opisanych powyżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, w tym:

1. zasady uniemożliwiające 'instytucjom finansowym', osobom lub pośrednikom przyjmowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
2. zasady zobowiązujące 'raportujące instytucje finansowe' do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, i odpowiednich środków w celu uzyskania tych rejestrów;
3. procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy 'raportujące instytucje finansowe' przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności; procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z 'aportującą instytucją finansową' w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych;
4. procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby 'podmioty' i rachunki określone w prawie krajowym jako 'nieraportujące instytucje finansowe' i 'rachunki wyłączone' nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylenia się od opodatkowania; oraz
5. skuteczne przepisy dotyczące egzekwowania w odpowiedzi na nieprzestrzeganie obowiązków.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWE ZASADY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH**1. Zmiana okoliczności**

'Zmiana okoliczności' obejmuje każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby. Ponadto zmiana okoliczności obejmuje wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego 'osiadacza rachunku' (łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą 'osiadacza rachunku') bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku powiązanego z takim rachunkiem (z zastosowaniem zasad dotyczących sumowania rachunków opisanych w załączniku I sekcja VII część C pkt 1–3), jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status 'posiadacza rachunku'.

Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' zastosowała kryterium adresu zamieszkania, opisane w załączniku I sekcja III część B pkt 1, i następuje zmiana okoliczności, która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiaduje się lub ma powody sądzić, że pierwotne 'dowody w postaci dokumentów' (lub inna równoważna dokumentacja) są niepoprawne lub nierzetelne, dana 'raportująca instytucja finansowa' musi — na późniejszy z następujących dni: ostatni dzień odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, bądź w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu — uzyskać oświadczenie i nowy 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego 'dowodu w postaci dokumentu' przed upływem takiego terminu, musi ona zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych opisaną w załączniku I sekcja III część B pkt 2–6.

2. Oświadczenie w odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów'

W odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów', do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się wyłącznie na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' albo takiej 'osoby kontrolującej'.

3. Rezydencja 'instytucji finansowej'

'Instytucja finansowa' jest 'rezydentem' w państwie członkowskim, Andorze lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', jeżeli jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, Andory lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej' (tj. 'urysdykcja uczestnicząca' jest w stanie wyegzekwować od danej 'instytucji finansowej', aby przekazywała odnośne informacje). Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku gdy 'instytucja finansowa' jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Andorze lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej' jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa

członkowskiego, Andory lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową' z państwa członkowskiego, 'instytucją finansową' z Andory lub 'instytucją finansową' z 'innej jurysdykcji uczestniczącej'. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' (bez względu na to, czy jest on rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Andorze lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'), uważa się, że dany trust jest objęty jurysdykcją państwa członkowskiego, Andory lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', jeżeli co najmniej jeden z jego powierników jest rezydentem w takim państwie członkowskim, Andorze lub innej 'urysdykcji uczestniczącej', z wyjątkiem sytuacji, gdy trust przekazuje wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy niniejszej Umowy lub innej umowy wdrażającej 'globalny standard' w odniesieniu do 'rachunków raportowanych' prowadzonych przez trust, do innej 'jurysdykcji uczestniczącej' (państwa członkowskiego, Andory lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'), ponieważ jest rezydentem do celów podatkowych w tej drugiej 'jurysdykcji uczestniczącej'. Jednakże w przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) nie ma rezydencji do celów podatkowych (na przykład z uwagi na to, że jest traktowana jako przejrzyista fiskalnie, lub jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której nie ma podatku dochodowego), uważa się, że instytucja taka jest objęta jurysdykcją państwa członkowskiego, Andory lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową' z państwa członkowskiego, 'instytucją finansową' z Andory lub 'instytucją finansową' z 'innej jurysdykcji uczestniczącej', jeżeli:

- a) jest zarejestrowana na mocy przepisów państwa członkowskiego, Andory lub innej 'urysdykcji uczestniczącej';
- b) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim, Andorze lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'; lub
- c) podlega nadzorowi finansowemu w państwie członkowskim, Andorze lub innej 'urysdykcji uczestniczącej'.

W przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) jest rezydentem w co najmniej dwóch 'jurysdykcjach uczestniczących' (państwie członkowskim, Andorze lub innej 'urysdykcji uczestniczącej'), taka 'instytucja finansowa' będzie podlegać obowiązkowi sprawozdawczym i obowiązkowi dotyczącym należytej staranności 'jurysdykcji uczestniczącej', w której prowadzi 'rachunek finansowy' bądź 'rachunki finansowe'.

4. Prowadzony rachunek

Ogólnie rzecz biorąc, rachunek byłby uważany za prowadzony przez 'instytucję finansową' w następujących przypadkach:

- a) w przypadku 'rachunku powierniczego' — przez 'instytucję finansową', która przechowuje aktywa na rachunku (łącznie z 'instytucją finansową', która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz 'posiadacza rachunku' w takiej instytucji);
- b) w przypadku 'rachunku depozytowego' — przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku (z wyłączeniem przedstawiciela 'instytucji finansowej', bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest 'instytucją finansową');
- c) w przypadku udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'instytucji finansowej' stanowiącego 'rachunek finansowy' — przez taką 'instytucję finansową';
- d) w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

5. Trusty będące pasywnymi NFE

'Podmiot' taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne niemające rezydencji do celów podatkowych, zgodnie z załącznikiem I sekcja VIII część D pkt 3, traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. W tym celu osobę prawną lub porozumienie prawne uważa się za 'podobne' do spółki osobowej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdy osoba ta lub porozumienie nie są traktowane jako jednostka podlegająca opodatkowaniu w 'raportowanej jurysdykcji' na mocy przepisów podatkowych takiej 'raportowanej jurysdykcji'. Jednakże aby uniknąć podwójnego raportowania (z uwagi na szeroki zakres terminu »osoby kontrolujące« w przypadku trustów), trustu będącego 'pasywnym NFE' nie można uznać za podobne porozumienie prawne.

6. Adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu'

Jednym z wymogów opisanych w załączniku I sekcja VIII część E pkt 6 lit. c) jest wymóg, aby — w przypadku 'podmiotu' — urzędowa dokumentacja zawierała adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w państwie członkowskim, Andorze lub innej jurysdykcji będącej — według tego 'podmiotu' — miejscem jego

rezydencji, albo wskazywała państwo członkowskie, Andorę lub inną jurysdykcję, w którym lub w której 'podmiot' ten został zarejestrowany lub utworzony. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' jest, ogólnie rzecz ujmując, miejsce, w którym znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. Adres 'instytucji finansowej', w której 'podmiot' ma rachunek, skrytka pocztowa lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji nie są adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu', chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany 'podmiot' i pojawia się jako adres zarejestrowany w dokumentach organizacyjnych 'podmiotu'. Co więcej, adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres, nie jest adresem głównego miejsca prowadzenia działalności danego 'podmiotu'.

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

Do celów niniejszej Umowy 'właściwe organy' to:

- a) w Księstwie Andory: El Ministre encarregat de les Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- b) w Królestwie Belgii: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- c) w Republice Bułgarii: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите lub upoważniony przedstawiciel,
- d) w Republice Czeskiej: Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel,
- e) w Królestwie Danii: Skatteministeren, lub upoważniony przedstawiciel,
- f) w Republice Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- g) w Republice Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel,
- h) w Republice Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,
- i) w Królestwie Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważniony przedstawiciel,
- j) w Republice Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel,
- k) w Republice Chorwacji: Ministar financija lub upoważniony przedstawiciel,
- l) w Irlandii: The Revenue Commissioners, lub ich upoważniony przedstawiciel,
- m) w Republice Włoskiej: Il Direttore Generale delle Finanze lub upoważniony przedstawiciel,
- n) w Republice Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών, lub upoważniony przedstawiciel,
- o) w Republice Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel,
- p) w Republice Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel,
- q) w Wielkim Księstwie Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- r) na Węgrzech: A pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel,
- s) w Republice Malty: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel,
- t) w Królestwie Niderlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel,
- u) w Republice Austrii: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- v) w Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel,

- w) w Republice Portugalskiej: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel,
- x) w Rumunii: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală lub upoważniony przedstawiciel,
- y) w Republice Słowenii: Minister za finance lub upoważniony przedstawiciel,
- z) w Republice Słowackiej: Minister financií lub upoważniony przedstawiciel,
- aa) w Republice Finlandii: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel,
- ab) w Królestwie Szwecji: Chefen för Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel,
- ac) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i na terytoriach europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Zjednoczone Królestwo: the Commissioners of Inland Revenue lub ich upoważniony przedstawiciel i właściwy organ w Gibraltarze, który Zjednoczone Królestwo wyznaczy zgodnie z 'uzgodnionymi porozumieniami' odnoszącymi się do władz Gibraltaru w kontekście instrumentów UE i WE oraz związanych z nimi traktatów, notyfikowanymi państwom członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej w dniu 19 kwietnia 2000 r., których kopia jest notyfikowana Andorze przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i które stosuje się do niniejszej Umowy.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i obowiązywanie

1. Niniejszy protokół zmieniający wymaga ratyfikacji lub zatwierdzenia przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami. Umawiające się Strony notyfikują sobie nawzajem zakończenie tych procedur. Protokół zmieniający wchodzi w życie pierwszego dnia stycznia po złożeniu ostatniej notyfikacji.
2. W odniesieniu do wymiany informacji na wniosek wymianę informacji określoną w niniejszym protokole zmieniającym stosuje się do wniosków złożonych w dniu wejścia w życie protokołu lub po tej dacie, które dotyczą lat obrotowych rozpoczynających się w pierwszym dniu stycznia roku, w którym wejdzie w życie niniejszy protokół zmieniający lub po tej dacie. Art. 12 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmiany na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego nadal obowiązuje, chyba że zastosowanie ma art. 5 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym.
3. Wejście w życie niniejszego protokołu zmieniającego pozostaje bez wpływu na roszczenia osób fizycznych na podstawie art. 10 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym.
4. Księstwo Andory przygotowuje ostateczne rozliczenie na koniec okresu stosowania Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym, dokonuje ostatecznej płatności na rzecz państw członkowskich i przekazuje informacje otrzymane od podmiotów wypłacających mających siedzibę w Księstwie Andory, zgodnie z art. 9 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym, w odniesieniu do ostatniego roku obowiązywania Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym lub, w stosownych przypadkach, jakiegokolwiek poprzedniego roku.

Artykuł 3

Do Umowy dołącza się protokół w następującym brzmieniu:

„Protokół do Umowy między Unią Europejską i Księstwem Andory w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych.

Przy podpisaniu niniejszego protokołu zmieniającego między Unią Europejską a Księstwem Andory należycie upoważnieni niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym:

1. Uznaje się, że o wymianę informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy wnosi się dopiero wówczas, gdy państwo składające wniosek (państwo członkowskie lub Andora) wykorzystało już wszystkie zwykłe źródła informacji dostępne w ramach wewnętrznych procedur podatkowych.

2. Uznaje się, że przy składaniu wniosku o informacje na podstawie art. 5 niniejszej Umowy 'właściwy organ' państwa składającego wniosek (państwa członkowskiego lub Andory) udziela następujących informacji 'właściwemu organowi' państwa, do którego zwrócono się o wymianę informacji (odpowiednio Andory lub państwa członkowskiego):
 - (i) tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia;
 - (ii) okres, za który są wymagane informacje;
 - (iii) zestawienie wnioskowanych informacji, w tym ich charakter i formę, w której państwo wnioskujące pragnie otrzymywać informacje od państwa, do którego zwrócono się o informacje;
 - (iv) cel podatkowy, dla którego wnioskuje się o informacje;
 - (v) o ile są znane, nazwisko i adres osoby, która — jak się uważa — posiada żądane informacje.
3. Uznaje się, że odniesienie do standardu »przewidywalnego związku« ma na celu zapewnienie wymiany informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy w możliwie największym zakresie, a jednocześnie wyjaśnienie, że państwa członkowskie i Andora nie mają prawa prowadzić poszukiwań informacji o charakterze rozpoznawczym ani zwracać się o informacje, które nie są związane ze sprawami podatkowymi danego podatnika. W ust. 2 zawarto istotne wymogi proceduralne mające zapobiec prowadzeniu poszukiwań informacji o charakterze rozpoznawczym, jego podpunktów (i)–(v) nie należy jednak interpretować w sposób utrudniający skuteczną wymianę informacji. Standard »przewidywalnego związku« można wypełnić zarówno w sprawach dotyczących jednego podatnika (określonego imiennie lub w inny sposób), jak i sprawach dotyczących kilku podatników (określonych imiennie lub w inny sposób).
4. Uznaje się, że niniejsza Umowa nie obejmuje spontanicznej wymiany informacji.
5. Uznaje się, że w przypadku wymiany informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy w dalszym ciągu zastosowanie mają przepisy w zakresie postępowania administracyjnego dotyczące praw podatnika obowiązujące w państwie, do którego zwrócono się o informacje (państwie członkowskim lub Andorze). Ponadto uznaje się, że przepisy te mają na celu zapewnienie podatnikowi sprawiedliwego postępowania, a nie uniemożliwienie albo nieuzasadnione opóźnienie procesu wymiany informacji.”

Artykuł 4

Języki

Niniejszy protokół zmieniający sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i katalońskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

Съставено в Брюксел на дванадесети февруари през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el doce de febrero de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne dvanáctého února dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tolvte februar to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am zwölften Februar zweitausendsechzehn.

Kahe tuhanda kuueteistkümnenda aasta veebruarikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the twelfth day of February in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le douze février deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog veljače godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì dodici febbraio duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā februārī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų vasario dvyliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év február havának tizenkettedik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Frar fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, twaalf februari tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lutego roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em doze de fevereiro de dois mil e dezasseis.

Íntocmit la Bruxelles la doisprezece februarie două mii șaisprezece.

V Bruseli dvanásteho februára dvetisícšestnásť.

V Bruslju, dne dvanajstega februarja leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdententoista päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den tolfte februari år tjugohundrasexton.

Fet a Brussel-les el dia dotze de febrer de l'any dos mil setze.

За Европейския съюз

Por la Unión Europea

Za Evropskou unii

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Euroopa Liidu nimel

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Za Evropsku uniju

Per l'Unione europea

Eiropas Savienības vārdā –

Europos Sąjungos vardu

Az Európai Unió részéről

Għall-Unjoni Ewropea

Voor de Europese Unie

W imieniu Unii Europejskiej

Pela União Europeia

Pentru Uniunea Europeană

Za Európsku úniu

Za Evropsko unijo

Euroopan unionin puolesta

För Europeiska unionen

Per la Unió Europea

За Княжество Андора
Por el Principado de Andorra
Za Andorrské knížectví
For Fyrstendømmet Andorra
Für das Fürstentum Andorra
Andorra Vürstiriigi nimel
Για το Πριγκιπάτο της Ανδόρας
For the Principality of Andorra
Pour la Principauté d'Andorre
Za Kneževinu Andoru
Per il Principato di Andorra
Andoras Firstistes vārdā –
Andoros Kunigaikštystės vardu
Az Andorrai Hercegség részéről
Ghall-Principat ta' Andorra
Voor het Vorstendom Andorra
W imieniu Księstwa Andory
Pelo Principado de Andorra
Pentru Principatul Andorra
Za Andorské kniežatstvo
Za Kneževino Andoro
Andorran ruhtinaskunnan puolesta
För Furstendömet Andorra
Pel Principat d'Andorra

DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON**WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON DOTYCZĄCA WEJŚCIA W ŻYCIE PROTOKOŁU ZMIENIAJĄCEGO**

Umawiające się Strony oświadczają, iż spodziewają się, że wymogi konstytucyjne Andory i wymogi prawa Unii Europejskiej dotyczące przystąpienia do umów międzynarodowych zostaną terminowo spełnione, aby umożliwić wejście w życie protokołu zmieniającego w pierwszym dniu stycznia 2017 r. Strony podejmą wszelkie dostępne im środki, aby osiągnąć ten cel.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE UMOWY I ZAŁĄCZNIKÓW

Umawiające się Strony zgadzają się, że — w odniesieniu do realizacji Umowy i załączników — komentarze do opracowanego przez OECD modelu umowy między właściwymi organami i do 'wspólnego standardu do wymiany informacji' powinny być źródłem przykładów lub interpretacji w celu zapewnienia spójności stosowania.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 5 UMOWY

Umawiające się Strony zgadzają się, że — w odniesieniu do wdrożenia art. 5 dotyczącego wymiany informacji na wnioski — źródłem interpretacji powinien być komentarz do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE SEKCJI III CZĘŚĆ A ZAŁĄCZNIKA I DO UMOWY

Umawiające się Strony zgadzają się, że zbadają praktyczne znaczenie załącznika I sekcja III część A, która stanowi, że istniejące 'pieniężne umowy ubezpieczenia' i 'umowy renty' nie wymagają weryfikacji, identyfikacji ani raportowania, pod warunkiem że prawo skutecznie uniemożliwia 'raportującej instytucji finansowej' sprzedaż takiej 'umowy' rezydentom 'raportowanej jurysdykcji'.

Umawiające się Strony stosują wspólną interpretację, zgodnie z którą na podstawie załącznika I sekcja III część A obowiązujące przepisy skutecznie uniemożliwiają 'raportującej instytucji finansowej' sprzedaż 'pieniężnych umów ubezpieczenia' i 'umów renty' rezydentom 'raportowanej jurysdykcji' jedynie w przypadkach, gdy prawo unijne i prawo krajowe państw członkowskich lub Andory mające zastosowanie do 'aportującej instytucji finansowej' będącej rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej' (państwie członkowskim lub Andorze) nie tylko skutecznie uniemożliwia prawnie tej 'aportującej instytucji finansowej' sprzedaż 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' w 'raportowanej jurysdykcji' (odpowiednio, Andorze lub państwie członkowskim), lecz również uniemożliwia tej 'raportującej instytucji finansowej' sprzedaż 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' rezydentom tej 'raportowanej jurysdykcji' we wszelkich innych okolicznościach.

W tym kontekście każde państwo członkowskie poinformuje Komisję Europejską, która z kolei powiadomi Andorę w przypadku, gdy przepisy prawne uniemożliwiają 'raportującym instytucjom finansowym' w Andorze sprzedaż takich 'umów' jego rezydentom, niezależnie od miejsca zawarcia tych umów, na podstawie obowiązującego prawa Unii Europejskiej i prawa krajowego tego państwa członkowskiego. Podobnie Andora poinformuje Komisję Europejską, która z kolei powiadomi państwa członkowskie, w przypadku gdy przepisy prawne uniemożliwiają 'raportującym instytucjom finansowym' z co najmniej jednego państwa członkowskiego sprzedaż takich 'umów' rezydentom Andory, niezależnie od miejsca zawarcia tych umów, na podstawie prawa andorskiego. Powiadomień tych należy dokonać przed wejściem w życie protokołu zmieniającego, uwzględniając przewidywaną sytuację prawną w chwili wejścia w życie protokołu. W przypadku braku takiego powiadomienia zostanie uznane, że prawo 'raportowanej jurysdykcji' nie uniemożliwia skutecznie — w co najmniej jednej sytuacji — 'raportującym instytucjom finansowym' sprzedaży 'pieniężnych umów ubezpieczenia' i 'umów renty' rezydentom tej 'aportowanej jurysdykcji'.

Ponadto każde państwo członkowskie poinformuje Komisję Europejską, która z kolei powiadomi Andorę w przypadku, gdy przepisy prawne uniemożliwiają 'aportującym instytucjom finansowym' w tym państwie członkowskim sprzedaż takich 'umów' jego rezydentom, niezależnie od miejsca zawarcia tych umów, na podstawie obowiązującego prawa Unii Europejskiej i prawa krajowego tego państwa członkowskiego. Podobnie Andora poinformuje Komisję Europejską, która z kolei powiadomi państwa członkowskie, w przypadku gdy przepisy prawne uniemożliwiają 'raportującym instytucjom finansowym' z Andory sprzedaż takich 'umów' rezydentom co najmniej jednego państwa członkowskiego, niezależnie od miejsca zawarcia tych umów, na podstawie prawa andorskiego. Powiadomień tych należy dokonać przed wejściem w życie protokołu zmieniającego, uwzględniając przewidywaną sytuację prawną w chwili wejścia w życie protokołu. W przypadku braku takiego powiadomienia zostanie uznane, że prawo 'jurysdykcji instytucji finansowej' nie uniemożliwia skutecznie — w co najmniej jednej sytuacji — 'aportującym instytucjom finansowym' sprzedaży 'pieniężnych umów ubezpieczenia' i 'umów renty' rezydentom tej 'raportowanej jurysdykcji'.

W przypadku braku powiadomienia od 'jurysdykcji raportującej instytucji finansowej' i od 'raportowanej jurysdykcji' w odniesieniu do właściwej 'raportującej instytucji finansowej' i Umowy sekcja III część A załącznika I nie ma zastosowania do tej 'raportującej instytucji finansowej' i Umowy.

DEKLARACJA ANDORY W SPRAWIE ART. 5 UMOWY

Delegacja andorska poinformowała Komisję Europejską, że Andora nie będzie prowadziła wymiany informacji w przypadku wniosków opartych na danych uzyskanych nielegalnie. Komisja Europejska przyjęła do wiadomości stanowisko Andory.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2016/1752

z dnia 30 września 2016 r.

dotyczące wykonania art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2016 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2016/44.
- (2) W dniu 31 marca 2016 r. Rada dodała trzy osoby do wykazu osób objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/44. Informacje oraz powody umieszczenia w wykazie trzech tych osób należy zmodyfikować.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/44,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/44 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2016, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Wpisy dotyczące wymienionych poniżej osób zamieszczone w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/44 otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ OSÓB FIZYCZNYCH I PRAWNYCH, PODMIOTÓW LUB ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6 UST. 2

A. Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
21.	SALEH ISSA GWAIDER, Agila	Data urodzenia: 1 czerwca 1942 r. Miejsce urodzenia: Al-Kubba, Libia Nr paszportu: D001001 (Libia), wydany 22 stycznia 2015 r.	<p>Agila Saleh jest od dnia 5 sierpnia 2014 r. przewodniczącym libijskiej Izby Reprezentantów.</p> <p>W dniu 17 grudnia 2015 r. wyraził sprzeciw wobec libijskiego porozumienia politycznego podpisanego w dniu 17 grudnia 2015 r.</p> <p>Jako przewodniczący Rady Deputowanych, utrudniał i podważał transformację polityczną Libii, m.in. kilkakrotnie odmawiając przeprowadzenia głosowania w sprawie rządu jedności narodowej.</p> <p>W dniu 23 sierpnia 2016 r. wystosował list do sekretarza generalnego ONZ, krytycznie wyrażając się o wsparciu ONZ dla rządu jedności narodowej, które określił jako „narzucenie Libijczykom grupy ludzi [...] wbrew konstytucji i Karcie Narodów Zjednoczonych”. Skrytykował przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji 2259(2015), która zatwierdza porozumienie z As-Suhajrat, i zagroził postawieniem ONZ, która – jego zdaniem – odpowiada za „bezwarunkowe i nieuzasadnione” poparcie dla niekompletnej Rady Prezydenckiej, oraz sekretarza generalnego ONZ przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym za naruszenie Karty ONZ, libijskiej konstytucji i suwerenności Libii. Stwierdzenia te narażają na szwank poparcie dla mediacji ze strony ONZ i oenzykowskiej misji wsparcia w Libii (UNSMIL), wyrażone we wszystkich stosownych rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza w rezolucji 2259 (2015).</p> <p>W dniu 6 września 2016 r. Saleh złożył oficjalną wizytę w Nigrze wraz z Abdullahem al-Thanim, „premierem” nieuznanego rządu w Tobruku, choć rezolucja 2259(2015) wzywa, by zaprzestać wspierania równoległych instytucji, które twierdzą, że są legalną władzą, mimo że nie są stroną porozumienia, i nie podejmować oficjalnych kontaktów z nimi.</p>	1.4.2016

	Imię i nazwisko	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
22.	GHWELL, Khalifa alias AL GHWEIL, Khalifa AL-GHAWAIL, Khalifa	Data urodzenia: 1 stycznia 1956 r. Miejsce urodzenia: Misrata, Libia Obywatelstwo: libijskie Paszport: A005465 (Libia), wydany 12 kwietnia 2015 r., wygasa 11 kwietnia 2017 r.	Khalifa Ghwell był „premierem i ministrem obrony“ w nieuznanym na arenie międzynarodowej Powszechnym Kongresie Narodowym (zwanym także „rządem ocalenia narodowego“) i odpowiadał za jego działalność. W dniu 7 lipca 2015 r. zademonstrował swoje poparcie dla Frontu Niezłomności (Alsomood) – nowej formacji wojskowej liczącej 7 brygad, której zadaniem jest niedopuszczenie do uformowania rządu jedności w Trypolisie; dokonał tego przez obecność na uroczystości podpisania inauguracyjnej tę formację wraz z „przewodniczącym“ Powszechnego Kongresu Narodowego Nuri Abu Sahmainem. Jako „premier“ z ramienia Powszechnego Kongresu Narodowego odgrywał centralną rolę w utrudnianiu utworzenia rządu jedności narodowej utworzonego w ramach libijskiego porozumienia politycznego. W dniu 15 stycznia 2016 r., jako „premier i minister obrony“ Powszechnego Kongresu Narodowego w Trypolisie, nakazał aresztować mogących pojawiać się w Trypolisie członków nowego zespołu ds. bezpieczeństwa, których mianował premier elekt rządu jedności narodowej. W dniu 31 sierpnia 2016 r. nakazał „premierowi“ i „ministrowi obrony“ „rządu ocalenia narodowego“ powrócić do pracy, po tym jak Izba Reprezentantów odrzuciła rząd jedności narodowej.	1.4.2016
23.	ABU SAHMAIN, Nuri alias BOSAMIN, Nori BO SAMIN, Nuri	Data urodzenia: 16 maja 1956 r. Zuwara, Libia	Nuri Abu Sahmain był „prezydentem“ w nieuznanym na arenie międzynarodowej Powszechnym Kongresie Narodowym (zwanym także „rządem ocalenia narodowego“) i odpowiada za jego działalność. Jako prezydent „Powszechnego Kongresu Narodowego“, odgrywał centralną rolę w utrudnianiu libijskiego porozumienia politycznego i tworzenia rządu jedności narodowej; był także jednym z głównych oponentów tych działań. W dniu 15 grudnia 2015 r. wezwał do odroczenia libijskiego porozumienia politycznego, które miało zostać uzgodnione na spotkaniu w dniu 17 grudnia. W dniu 16 grudnia 2015 r. wydał oświadczenie, w którym stwierdził, że Powszechny Kongres Narodowy nie zezwolił żadnemu ze swoich członków na uczestnictwo w tym spotkaniu ani na podpisanie porozumienia politycznego. W dniu 1 stycznia 2016 r. w rozmowach ze specjalnym przedstawicielem ONZ odrzucił libijskie porozumienie polityczne.	1.4.2016”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1753**z dnia 30 września 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	173,3
	ZZ	173,3
0707 00 05	TR	128,9
	ZZ	128,9
0709 93 10	TR	135,5
	ZZ	135,5
0805 50 10	AR	94,1
	CL	118,2
	TR	85,3
	UY	93,3
	ZA	103,0
	ZZ	98,8
0806 10 10	EG	264,7
	TR	124,2
	US	194,0
	ZZ	194,3
0808 10 80	AR	110,6
	BR	97,9
	CL	122,7
	NZ	133,6
	ZA	115,9
	ZZ	116,1
0808 30 90	CL	126,9
	TR	132,1
	ZA	155,4
	ZZ	138,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1754

z dnia 29 września 2016 r.

zmieniająca decyzję (UE) 2015/1601 ustanawiającą środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W oparciu o art. 78 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada przyjęła dwie decyzje ustanawiające środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1523 ⁽²⁾ 40 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji do innych państw członkowskich. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1601 ⁽³⁾ 120 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji do innych państw członkowskich.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji (UE) 2015/1601 od dnia 26 września 2016 r. 54 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji na terytorium innych państw członkowskich, chyba że, zgodnie z art. 4 ust. 3 tej decyzji, Komisja wystąpi do tego dnia z wnioskiem o przydział takiej liczby miejsc konkretnemu państwu członkowskiemu (beneficjentowi), które znalazło się w sytuacji nadzwyczajnej charakteryzującej się nagłym napływem osób.
- (3) W art. 1 ust. 2 decyzji (UE) 2015/1601 przewidziano, że Komisja prowadzi stały przegląd sytuacji w odniesieniu do masowego napływu obywateli państw trzecich do państw członkowskich. W stosownych przypadkach Komisja ma przedłożyć wnioski dotyczące zmiany tej decyzji, aby uwzględnić zmianę sytuacji w terenie i jej wpływ na mechanizm relokacji, a także zmieniającą się presję wywieraną na państwa członkowskie, w szczególności państwa członkowskie pierwszej linii.
- (4) W celu położenia kresu nieuregulowanej migracji z Turcji do UE w dniu 18 marca 2016 r. ⁽⁴⁾ UE i Turcja uzgodniły szereg działań, m.in. zasadę, iż każdej readmisji Syryjczyka z wysp greckich do Turcji będzie odpowiadać przesiedlenie innego Syryjczyka z Turcji do państw członkowskich UE, w ramach istniejących zobowiązań. Przesiedlenia na mocy tego mechanizmu będą dokonywane w pierwszej kolejności z poszanowaniem zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie w konkluzjach z posiedzenia przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, które odbyło się dnia 20 lipca 2015 r. Jakikolwiek dalsze potrzeby w zakresie przesiedleń mają być zaspokajane z zastosowaniem podobnego dobrowolnego uzgodnienia, z zachowaniem limitu dodatkowych 54 000 osób, zezwalając na odliczenie wszelkich zobowiązań w zakresie przesiedlania podjętych w ramach tego uzgodnienia z puli nieprzydzielonych miejsc dostępnych na mocy decyzji (UE) 2015/1601.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 146).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 80).

⁽⁴⁾ Oświadczenie UE–Turcja z dnia 18 marca 2016 r.

- (5) Można oczekiwać, że przesiedlenie, przyjęcie ze względów humanitarnych lub inne formy legalnego przyjęcia migrantów z Turcji w ramach krajowych i wielostronnych programów złagodzą presję migracyjną wywieraną na państwa członkowskie, które są beneficjentami relokacji na mocy decyzji (UE) 2015/1601, dzięki zapewnieniu legalnych i bezpiecznych dróg wjazdu do Unii oraz zniechęcaniu do nielegalnego przekraczania granicy. Dlatego w odniesieniu do 54 000 osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, o których mowa powyżej, uwzględnić należy solidarne działania państw członkowskich polegające na dobrowolnym przyjmowaniu na swoje terytorium przebywających w Turcji obywateli syryjskich w sposób oczywisty wymagających ochrony międzynarodowej. Liczba osób przyjętych w ten sposób z Turcji przez dane państwo członkowskie powinna zostać odjęta od liczby osób, które mają być relokowane do tego państwa członkowskiego na mocy decyzji (UE) 2015/1601 w odniesieniu do wspomnianych 54 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową.
- (6) Do mechanizmów przyjęcia można zaliczyć przesiedlenie, przyjęcie ze względów humanitarnych lub inne legalne sposoby przyjęcia przebywających w Turcji obywateli syryjskich ewidentnie wymagających ochrony międzynarodowej, takie jak programy wizowe ze względów humanitarnych, transfery ze względów humanitarnych, programy łączenia rodzin, prywatne projekty sponsorowania, programy stypendialne, programy mobilności zawodowej i inne.
- (7) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie w ramach programu przesiedleń uzgodnionego w konkluzjach przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 lipca 2015 r., a zobowiązania te nie powinny liczyć się jako wypełnianie zobowiązań wynikających z decyzji (UE) 2015/1601. Z tego względu państwo członkowskie, które zdecyduje się na wypełnienie swoich zobowiązań na mocy decyzji (UE) 2015/1601 przez przyjęcie w drodze przesiedlenia Syryjczyków przebywających w Turcji, nie powinno mieć możliwości zaliczenia tych działań w poczet zobowiązań wynikających z programu przesiedleń z dnia 20 lipca 2015 r.
- (8) Aby zapewnić odpowiednie monitorowanie sytuacji, państwa członkowskie, po podjęciu decyzji o skorzystaniu z wyżej wspomnianej możliwości, powinny co miesiąc składać Komisji sprawozdania dotyczące Syryjczyków przebywających w Turcji przyjętych na terytorium tego państwa w ramach możliwości przewidzianej w niniejszej zmianie, wskazując przy tym, na podstawie jakiego programu, krajowego czy wielostronnego, przyjęto daną osobę oraz jaką formę legalnego przyjęcia zastosowano.
- (9) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (10) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 i 4a tego Protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (14) Zważywszy na pilny charakter sytuacji, niniejsza decyzja powinna wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 4 decyzji (UE) 2015/1601 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W odniesieniu do relokacji wnioskodawców, o których mowa w ust. 1 lit. c), państwa członkowskie mogą zdecydować o wypełnieniu swoich obowiązków poprzez przyjęcie na swoje terytorium obywateli syryjskich przebywających w Turcji w ramach krajowych lub wielostronnych programów legalnego przyjęcia osób w sposób oczywisty wymagających ochrony międzynarodowej, innych niż program przesiedleń, który był przedmiotem konkluzji przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 lipca 2015 r. Liczba przyjętych w ten sposób osób przez dane państwo członkowskie powoduje odpowiednią redukcję zobowiązań tego państwa członkowskiego.

Do każdego takiego legalnego przyjęcia powodującego redukcję zobowiązań w zakresie relokacji stosuje się odpowiednio art. 10.

Państwa członkowskie, które zdecydują się skorzystać z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie, co miesiąc składają Komisji sprawozdanie dotyczące liczby osób legalnie przyjętych do celów niniejszego ustępu, wskazując rodzaj programu, w ramach którego dokonano przyjęcia, oraz formę legalnego przyjęcia, jaką zastosowano.”.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 26 września 2017 r.
3. Niniejszą decyzję stosuje się do wszystkich osób przyjętych do celów art. 4 ust. 3a decyzji (UE) 2015/1601 przez państwa członkowskie z terytorium Turcji od dnia 1 maja 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2016 r.

W imieniu Rady

P. ŽIGA

Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/1755**z dnia 30 września 2016 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1333 ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 31 marca 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/478 ⁽²⁾, w której na okres 6 miesięcy dodała trzy osoby do wykazu osób objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załącznikach II i IV do decyzji (WPZiB) 2015/1333.
- (3) W związku z powagą sytuacji Rada stwierdziła, że należy utrzymać środki ograniczające na kolejnych 6 miesięcy oraz zmodyfikować powody umieszczenia trzech osób w wykazie.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/1333,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2015/1333 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 17 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki, o których mowa w art. 8 ust. 2, mają zastosowanie do wpisów nr 16, 17 i 18 w załączniku II do dnia 2 kwietnia 2017 r.

4. Środki, o których mowa w art. 9 ust. 2, mają zastosowanie do wpisów nr 21, 22 i 23 w załączniku IV do dnia 2 kwietnia 2017 r.”;

2) w załącznikach II i IV do decyzji (WPZiB) 2015/1333 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2016 r.

W imieniu Rady

M. LAJČÁK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/478 z dnia 31 marca 2016 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. L 85 z 1.4.2016, s. 48).

ZAŁĄCZNIK

Wpisy na temat osób wymienionych poniżej zamieszczone w załączniku II i IV do decyzji (WPZiB) 2015/1333 zostają zastąpione następującymi wpisami:

„ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 8 UST. 2

A. Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
16.	SALEH ISSA GWAIDER, Agila	<p>Data urodzenia: 1 czerwca 1942 r.</p> <p>Miejsce urodzenia: Al-Kubba, Libia</p> <p>Paszport: D001001 (Libia), wydany 22 stycznia 2015 r.</p>	<p>Agila Saleh jest od dnia 5 sierpnia 2014 r. przewodniczącym libijskiej Izby Reprezentantów.</p> <p>W dniu 17 grudnia 2015 r. wyraził sprzeciw wobec libijskiego porozumienia politycznego podpisanego w dniu 17 grudnia 2015 r.</p> <p>Jako przewodniczący Rady Deputowanych, utrudniał i podważał transformację polityczną Libii, m.in. kilkakrotnie odmawiając przeprowadzenia głosowania w sprawie rządu jedności narodowej.</p> <p>W dniu 23 sierpnia 2016 r. wystosował list do sekretarza generalnego ONZ, krytycznie wyrażając się o wsparciu ONZ dla rządu jedności narodowej, które określił jako „narzucenie Libijczykom grupy ludzi [...] wbrew konstytucji i Kartie Narodów Zjednoczonych”. Skrytykował przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji 2259(2015), która zatwierdza porozumienie z As-Suhajrat, i zagroził postawieniem ONZ, która – jego zdaniem – odpowiada za „bezwarunkowe i nieuzasadnione” poparcie dla niekompletnej Rady Prezydenckiej, oraz sekretarza generalnego ONZ przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym za naruszenie Karty ONZ, libijskiej konstytucji i suwerenności Libii. Stwierdzenia te narażają na szwank poparcie dla mediacji ze strony ONZ i oenzykowskiej misji wsparcia w Libii (UNSMIL), wyrażone we wszystkich stosownych rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza w rezolucji 2259 (2015).</p> <p>W dniu 6 września 2016 r. Saleh złożył oficjalną wizytę w Nigrze wraz z Abdullahem al-Thanim, „premierem” nieuznanego rządu w Tobruku, choć rezolucja 2259(2015) wzywa, by zaprzestać wspierania równoległych instytucji, które twierdzą, że są legalną władzą, mimo że nie są stroną porozumienia, i nie podejmować oficjalnych kontaktów z nimi.</p>	1.4.2016

	Imię i nazwisko	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
17.	<p>GHWELL, Khalifa</p> <p>alias AL GHWEIL, Khalifa</p> <p>AL-GHAWAIL, Khalifa</p>	<p>Data urodzenia: 1 stycznia 1956 r.</p> <p>Miejsce urodzenia: Misrata, Libia,</p> <p>Obywatelstwo: libijskie</p> <p>Paszport: A005465 (Libia), wydany 12 kwietnia 2015 r., wygasa 11 kwietnia 2017 r.</p>	<p>Khalifa Ghwell był „premierem i ministrem obrony” w nieuznanym na arenie międzynarodowej Powszechnym Kongresie Narodowym (zwanym także „rządem ocalenia narodowego”) i odpowiadała za jego działalność.</p> <p>W dniu 7 lipca 2015 r. zademonstrował swoje poparcie dla Frontu Niezłomności (Alsomood) – nowej formacji wojskowej liczącej 7 brygad, której zadaniem jest niedopuszczenie do uformowania rządu jedności w Trypolisie; dokonał tego przez obecność na uroczystości podpisania inauguracyjnej tę formację wraz z „przewodniczącym” Powszechnego Kongresu Narodowego Nurim Abu Sahmainem.</p> <p>Jako „premier” z ramienia Powszechnego Kongresu Narodowego odgrywał centralną rolę w utrudnianiu utworzenia rządu jedności narodowej utworzonego w ramach libijskiego porozumienia politycznego.</p> <p>W dniu 15 stycznia 2016 r., jako „premier i minister obrony” Powszechnego Kongresu Narodowego w Trypolisie, nakazał aresztować mogących pojawiać się w Trypolisie członków nowego zespołu ds. bezpieczeństwa, których mianował premier elekt rządu jedności narodowej.</p> <p>W dniu 31 sierpnia 2016 r. nakazał „premierowi” i „ministrowi obrony” „rządu ocalenia narodowego” powrócić do pracy, po tym jak Izba Reprezentantów odrzuciła rząd jedności narodowej.</p>	1.4.2016
18.	<p>ABU SAHMAIN, Nuri</p> <p>alias BOSAMIN, Nori</p> <p>BO SAMIN, Nuri</p>	<p>Data urodzenia: 16 maja 1956 r.</p> <p>Zuwara, Libia</p>	<p>Nuri Abu Sahmain był „prezydentem” w nieuznanym na arenie międzynarodowej Powszechnym Kongresie Narodowym (zwanym także „rządem ocalenia narodowego”) i odpowiada za jego działalność.</p> <p>Jako prezydent „Powszechnego Kongresu Narodowego”, odgrywał centralną rolę w utrudnianiu libijskiego porozumienia politycznego i tworzenia rządu jedności narodowej; był także jednym z głównych oponentów tych działań.</p> <p>W dniu 15 grudnia 2015 r. wezwał do odroczenia libijskiego porozumienia politycznego, które miało zostać uzgodnione na spotkaniu w dniu 17 grudnia.</p> <p>W dniu 16 grudnia 2015 r. wydał oświadczenie, w którym stwierdził, że Powszechny Kongres Narodowy nie zezwolił żadnemu ze swoich członków na uczestnictwo w tym spotkaniu ani na podpisanie porozumienia politycznego.</p> <p>W dniu 1 stycznia 2016 r. w rozmowach ze specjalnym przedstawicielem ONZ odrzucił libijskie porozumienie polityczne.</p>	1.4.2016”

„ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 9 UST. 2

A. Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
21.	SALEH ISSA GWAIDER, Agila	Data urodzenia: 1 czerwca 1942 r. Miejsce urodzenia: Al-Kubba, Libia Paszport: D001001 (Libia), wydany 22 stycznia 2015 r.	<p>Agila Saleh jest od dnia 5 sierpnia 2014 r. przewodniczącym libijskiej Izby Reprezentantów.</p> <p>W dniu 17 grudnia 2015 r. wyraził sprzeciw wobec libijskiego porozumienia politycznego podpisanego w dniu 17 grudnia 2015 r.</p> <p>Jako przewodniczący Rady Deputowanych, utrudniał i podważał transformację polityczną Libii, m.in. kilkakrotnie odmawiając przeprowadzenia głosowania w sprawie rządu jedności narodowej.</p> <p>W dniu 23 sierpnia 2016 r. wystosował list do sekretarza generalnego ONZ, krytycznie wyrażając się o wsparciu ONZ dla rządu jedności narodowej, które określił jako „narzucenie Libijczykom grupy ludzi [...] wbrew konstytucji i Kartie Narodów Zjednoczonych“. Skrytykował przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji 2259(2015), która zatwierdza porozumienie z As-Suhajrat, i zagroził postawieniem ONZ, która – jego zdaniem – odpowiada za „bezwzględne i nieuzasadnione“ poparcie dla niekompletnej Rady Prezydenckiej, oraz sekretarza generalnego ONZ przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym za naruszenie Karty ONZ, libijskiej konstytucji i suwerenności Libii. Stwierdzenia te narażają na szwank poparcie dla mediacji ze strony ONZ i oenzykowskiej misji wsparcia w Libii (UNSMIL), wyrażone we wszystkich stosownych rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza w rezolucji 2259 (2015).</p> <p>W dniu 6 września 2016 r. Saleh złożył oficjalną wizytę w Nigrze wraz z Abdullahem al-Thanim, „premierem“ nieuznanego rządu w Tobruku, choć rezolucja 2259(2015) wzywa, by zaprzestać wspierania równoległych instytucji, które twierdzą, że są legalną władzą, mimo że nie są stroną porozumienia, i nie podejmować oficjalnych kontaktów z nimi.</p>	1.4.2016

	Imię i nazwisko	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
22.	<p>GHWELL, Khalifa</p> <p>alias AL GHWEIL, Khalifa</p> <p>AL-GHAWAIL, Khalifa</p>	<p>Data urodzenia: 1 stycznia 1956 r.</p> <p>Miejsce urodzenia: Misrata, Libia</p> <p>Obywatelstwo: libijskie</p> <p>Paszport: A005465 (Libia), wydany 12 kwietnia 2015 r., wygasa 11 kwietnia 2017 r.</p>	<p>Khalifa Ghwell był „premierem i ministrem obrony” w nieuznanym na arenie międzynarodowej Powszechnym Kongresie Narodowym (zwanym także „rządem ocalenia narodowego”) i odpowiadała za jego działalność.</p> <p>W dniu 7 lipca 2015 r. zademonstrował swoje poparcie dla Frontu Niezłomności (Alsomood) – nowej formacji wojskowej liczącej 7 brygad, której zadaniem jest niedopuszczenie do uformowania rządu jedności w Trypolisie; dokonał tego przez obecność na uroczystości podpisania inaugurującej tę formację wraz z „przewodniczącym” Powszechnego Kongresu Narodowego Nurim Abu Sahmainem.</p> <p>Jako „premier” z ramienia Powszechnego Kongresu Narodowego odgrywał centralną rolę w utrudnianiu utworzenia rządu jedności narodowej utworzonego w ramach libijskiego porozumienia politycznego.</p> <p>W dniu 15 stycznia 2016 r., jako „premier i minister obrony” Powszechnego Kongresu Narodowego w Trypolisie, nakazał aresztować mogących pojawiać się w Trypolisie członków nowego zespołu ds. bezpieczeństwa, których mianował premier elekt rządu jedności narodowej.</p> <p>W dniu 31 sierpnia 2016 r. nakazał „premierowi” i „ministrowi obrony” „rządu ocalenia narodowego” powrócić do pracy, po tym jak Izba Reprezentantów odrzuciła rząd jedności narodowej.</p>	1.4.2016
23.	<p>ABU SAHMAIN, Nuri</p> <p>alias BOSAMIN, Nori</p> <p>BO SAMIN, Nuri</p>	<p>Data urodzenia: 16 maja 1956 r.</p> <p>Zuwara, Libia</p>	<p>Nuri Abu Sahmain był „prezydentem” w nieuznanym na arenie międzynarodowej Powszechnym Kongresie Narodowym (zwanym także „rządem ocalenia narodowego”) i odpowiada za jego działalność.</p> <p>Jako prezydent „Powszechnego Kongresu Narodowego”, odgrywał centralną rolę w utrudnianiu libijskiego porozumienia politycznego i tworzenia rządu jedności narodowej; był także jednym z głównych oponentów tych działań.</p> <p>W dniu 15 grudnia 2015 r. wezwał do odroczenia libijskiego porozumienia politycznego, które miało zostać uzgodnione na spotkaniu w dniu 17 grudnia.</p> <p>W dniu 16 grudnia 2015 r. wydał oświadczenie, w którym stwierdził, że Powszechny Kongres Narodowy nie zezwolił żadnemu ze swoich członków na uczestnictwo w tym spotkaniu ani na podpisanie porozumienia politycznego.</p> <p>W dniu 1 stycznia 2016 r. w rozmowach ze specjalnym przedstawicielem ONZ odrzucił libijskie porozumienie polityczne.</p>	1.4.2016”

DECYZJA KOMISJI (UE) 2016/1756**z dnia 28 września 2016 r.****określająca stanowisko Unii Europejskiej w odniesieniu do decyzji podmiotów zarządzających na mocy Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotyczącej zmiany specyfikacji wyświetlaczy zawartej w załączniku C do Umowy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2013/107/UE z dnia 13 listopada 2012 r. dotyczącą podpisania i zawarcia Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa umożliwia Komisji Europejskiej wraz z Agencją Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych opracowanie wspólnych specyfikacji sprzętu biurowego i ich okresową zmianę poprzez zmianę załącznika C do Umowy.
- (2) Komisja określa stanowisko, które zostanie przyjęte przez Unię Europejską w sprawie zmiany specyfikacji.
- (3) Środki określone w niniejszej decyzji uwzględniają opinię Grupy Unii Europejskiej ds. Energy Star, o której mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 ⁽²⁾.
- (4) Specyfikacje wyświetlaczy zawarte w części I załącznika C powinny zostać uchylone i zastąpione specyfikacjami załączonymi do niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Zgodnie z Umową między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych decyzję dotyczącą zmiany specyfikacji zawartych w załączniku C do tej Umowy podejmują podmioty zarządzające. Stanowisko, które zostanie przyjęte przez Unię Europejską w odniesieniu do niniejszej decyzji dotyczącej specyfikacji wyświetlaczy w załączniku C do Umowy, opiera się na załączonym projekcie decyzji.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2013, s. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

PROJEKT DECYZJI

z dnia ... r.

podmiotów zarządzających na mocy Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych, dotyczącej zmiany specyfikacji wyświetlaczy zawartej w załączniku C do Umowy

PODMIOTY ZARZĄDZAJĄCE,

uwzględniając Umowę między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych, w szczególności jej art. XII,

mając na uwadze, że specyfikacje „wyświetlaczy” powinny zostać zmienione,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Część I „Wyświetlacze”, figurującą obecnie w załączniku C do Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych, zastępuje się częścią I „Wyświetlacze”, jak określono poniżej.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu. Niniejszą decyzję sporządzoną w dwóch egzemplarzach podpisują współprzewodniczący.

Podpisano w Waszyngtonie, DC, dnia [...] r. [...]

Podpisano w Brukseli dnia [...] r. [...]

*W imieniu Agencji Ochrony Środowiska Stanów
Zjednoczonych*

W imieniu Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK II

ZAŁĄCZNIK C

CZĘŚĆ II UMOWY

I. SPECYFIKACJE WYŚWIETLACZY (Wersja 7.0)

1. Definicje

A) Rodzaje produktów:

1) Wyświetlacz elektroniczny (wyświetlacz):

produkt wyposażony w ekran i towarzyszące mu układy elektroniczne, często umieszczone w jednej obudowie, którego podstawową funkcją jest wyświetlanie informacji wizualnych pochodzących z 1) komputera, stacji roboczej lub serwera za pośrednictwem jednego lub większej liczby wejść (np. VGA, DVI, HDMI, DisplayPort, IEEE 1394, USB); 2) pamięci zewnętrznej (np. pamięć USB, karta pamięci); lub 3) połączenia sieciowego.

a) Monitor: wyświetlacz elektroniczny przeznaczony do oglądania przez jednego użytkownika w środowisku biurowym.

b) Wyświetlacz przeznaczony do przekazu treści: wyświetlacz elektroniczny przeznaczony do oglądania przez wiele osób w środowisku innym niż biurowe, takim jak: sklepy detaliczne lub domy towarowe, restauracje, muzea, hotele, miejsca na świeżym powietrzu, lotniska, sale konferencyjne lub sale lekcyjne. Do celów niniejszej specyfikacji wyświetlacz jest wyświetlaczem przeznaczonym do przekazu treści, gdy spełnia dwa lub więcej z wymienionych poniżej kryteriów:

- 1) przekątna ekranu przekracza 30 cali;
- 2) maksymalna deklarowana luminancja przekracza 400 kandel na metr kwadratowy;
- 3) gęstość pikseli jest nie większa niż 5 000 pikseli na cal kwadratowy; lub
- 4) wyświetlacz jest dostarczany bez stojaka.

B) Tryby działania:

1) Tryb włączenia: tryb, w którym wyświetlacz został aktywowany i wykonuje swoją podstawową funkcję.

2) Tryb uśpienia: tryb niskiego poboru mocy, w którym wyświetlacz wykonuje jedną lub kilka funkcji ochronnych lub ciągłych, niebędących funkcjami podstawowymi.

Uwaga: Tryb uśpienia może służyć następującym funkcjom: umożliwianie aktywacji trybu włączenia poprzez włącznik zdalny, technologię dotykową, wewnętrzny czujnik lub timer; wyświetlanie na wyświetlaczu informacji lub statusu urządzenia, w tym zegarów; wspieranie funkcji wykorzystujących czujniki; lub utrzymywanie obecności w sieci.

3) Tryb wyłączenia: jest to tryb, w którym wyświetlacz jest podłączony do źródła zasilania, nie wyświetla żadnej informacji wizualnej i nie może zostać przełączony w żaden inny tryb za pomocą urządzenia zdalnego sterowania, sygnału wewnętrznego czy zewnętrznego.

Uwaga: Wyświetlacz może wyjść z tego trybu tylko w wyniku bezpośredniego przełączenia przez użytkownika zintegrowanego wyłącznika zasilania lub sterownika. Niektóre produkty mogą być pozbawione trybu wyłączenia.

C) Cechy wizualne:

1) Natężenie oświetlenia w otoczeniu: wypadkowe natężenie oświetlenia w środowisku, w którym znajduje się wyświetlacz, takim jak pokój dzienny lub biuro.

2) Automatyczna regulacja jasności: mechanizm automatycznie dostosowujący poziom jasności wyświetlacza do natężenia oświetlenia w otoczeniu.

Uwaga: Funkcjonalność automatycznej regulacji jasności musi być aktywowana, aby mogła regulować poziom jasności wyświetlacza.

- 3) Skala kolorów: obszar skali kolorów należy podawać jako procent przestrzeni barw CIE LUV 1976 $u' v'$ i obliczać zgodnie z sekcją 5.18 Obszar skali kolorów normy „Pomiary wyświetlaczy informacyjnych”, w wersji 1.03.

Uwaga: Nie należy uwzględniać obsługi kolorów w obszarze barw niewidocznych/niewidzialnych. Wielkość skali kolorów musi być wyrażona jako procent jedynie widzialnego obszaru przestrzeni barw CIE LUV.

- 4) Luminancja:

fotometryczna miara natężenia światła zmierzającego w danym kierunku, w przeliczeniu na jednostkę powierzchni, wyrażana w kandelach na metr kwadratowy (cd/m^2).

- a) Maksymalna deklarowana luminancja: maksymalna luminancja, jaką może uzyskać wyświetlacz ustawiony w trybie włączenia, określona przez producenta na przykład w podręczniku użytkownika.
- b) Maksymalna mierzona luminancja: maksymalna luminancja, jaką wyświetlacz może uzyskać w wyniku ręcznego ustawienia takich wartości, jak jasność i kontrast.
- c) Fabryczne ustawienie luminancji: luminancja wyświetlacza przy domyślnym zadanym ustawieniu fabrycznym, wybranym przez producenta do normalnego zastosowania domowego lub odpowiedniego zastosowania rynkowego.
- 5) Natywna rozdzielczość pionowa: jest to liczba równoległych do osi pionowej wyświetlacza fizycznych linii w obszarze widocznym.
- Uwaga:* Wyświetlacz o rozdzielczości ekranu $1\,920 \times 1\,080$ (w poziomie \times w pionie) miałby natywną rozdzielczość pionową na poziomie $1\,080$.
- 6) Powierzchnia ekranu: widoczna powierzchnia wyświetlacza prezentująca treści.

Uwaga: Powierzchnia ekranu jest obliczana przez pomnożenie użytecznej szerokości przez użyteczną wysokość obrazu. Szerokości i wysokości obrazu ekranów zakrzywionych należy mierzyć po łuku ekranu.

D) Dodatkowe funkcje i cechy:

- 1) Połączenie mostkowe: fizyczne połączenie między dwoma koncentratorami (tj. USB lub FireWire).

Uwaga: Połączenia mostkowe umożliwiają rozbudowę portów, z reguły w celu przeniesienia ich w bardziej dogodnym miejscu lub zwiększenia liczby dostępnych portów.

- 2) Pełna łączność z siecią: zdolność wyświetlacza do utrzymania obecności w sieci w trybie uśpienia. Utrzymywana jest obecność wyświetlacza w sieci oraz jego usługi i aplikacje sieciowe, mimo że niektóre jego elementy są wyłączone. Wyświetlacz może zmienić stan poboru mocy w oparciu o odebrane dane sieciowe ze zdalnych urządzeń sieciowych, jednak w przypadku braku żądania usług ze zdalnego urządzenia sieciowego powinien pozostać w trybie uśpienia.

Uwaga: Pełna łączność z siecią nie jest ograniczona do określonego zestawu protokołów. Zwana jest również funkcją „proxy sieci” i jest opisana w normie Ecma-393.

- 3) Czujnik obecności: urządzenie stosowane w celu wykrycia obecności człowieka przed wyświetlaczem lub w jego otoczeniu.

Uwaga: Czujnik ten jest zazwyczaj stosowany do przełączenia wyświetlacza z trybu włączenia w tryb uśpienia i odwrotnie.

- 4) Technologia dotykowa: umożliwia użytkownikowi interakcję z produktem przez dotykanie obszarów na ekranie wyświetlacza.

- 5) Moduł wtykowy: modułowe urządzenie wtykowe oferujące co najmniej jedną z następujących funkcji, bez wyraźnego celu dostarczania ogólnej funkcji obliczeniowej:

a) wyświetlanie obrazów, odwzorowywanie przesyłanej do niego zdalnej treści lub generowanie na ekranie treści ze źródeł lokalnych lub zdalnych w inny sposób; lub

b) przetwarzanie sygnałów dotykowych.

Uwaga: Do celów niniejszej specyfikacji moduły dostarczające wszelkich innych dodatkowych opcji wejściowych nie są uznawane za moduły wtykowe.

- E) Rodzina produktów: grupa modeli produktów, które 1) zostały wyprodukowane przez tego samego producenta; 2) mają tę samą powierzchnię ekranu, rozdzielczość i maksymalną deklarowaną luminancję; oraz 3) są oparte na wspólnej konstrukcji podstawowej ekranu. Modele w rodzinie produktów mogą różnić się między sobą pod względem co najmniej jednej cechy lub funkcji. W przypadku wyświetlaczy dopuszczalne różnice w obrębie rodziny produktów obejmują:
- 1) obudowę zewnętrzną;
 - 2) liczbę i rodzaje interfejsów;
 - 3) liczbę i rodzaje danych, sieci lub portów peryferyjnych; oraz
 - 4) możliwości przetwarzania i pojemność pamięci.
- F) Model reprezentatywny: produkt o określonej konfiguracji, poddawany testom w celu zakwalifikowania do oznaczenia ENERGY STAR, przeznaczony do wprowadzenia do obrotu z oznaczeniem i etykietą ENERGY STAR.
- G) Źródło zasilania
- 1) Zewnętrzne źródło zasilania (EPS): obwód zewnętrznego źródła zasilania stosowany do przetwarzania prądu elektrycznego z sieci na prąd stały lub prąd przemienny o niższym napięciu w celu zasilania produktu konsumpcyjnego.
 - 2) Standardowy prąd stały: metoda przesyłania prądu stałego zdefiniowana znaną normą umożliwiającą interoperacyjność funkcji „działanie po podłączeniu”.
- Uwaga:* Popularne przykłady to USB i zasilanie przez sieć Ethernet. Standardowy prąd stały obejmuje zwykle dostawę zasilania i komunikację tym samym kablem, ale – podobnie jak w przypadku standardu 380 V dc – nie jest to wymagane.

2. Zakres

2.1. Kwalifikujące się produkty

2.1.1. Produkty zgodne z określoną w niniejszym dokumencie definicją wyświetlacza, zasilane bezpośrednio z sieci prądu przemiennego, zewnętrznym źródłem zasilania lub standardowym prądem stałym, kwalifikują się do oznaczenia ENERGY STAR, z wyjątkiem produktów wymienionych w sekcji 2.2. Do typowych produktów kwalifikujących się do oznaczenia zgodnie z tą specyfikacją należą:

- (i) monitory;
- (ii) monitory z funkcją przełącznika klawiatury, monitora i myszy (KVM);
- (iii) wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści; oraz
- (iv) wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści i monitory z modułami wtykowymi.

2.2. Wyłączone produkty

2.2.1. Produkty ujęte w innych specyfikacjach produktów ENERGY STAR nie kwalifikują się do oznaczenia zgodnie z niniejszą specyfikacją, w tym telewizory i komputery (urządzenie typu cienki klient, komputery typu slate/tablety, wielofunkcyjne komputery przenośne, zintegrowane komputery stacjonarne). Wykaz obecnie obowiązujących specyfikacji jest dostępny na stronie <http://www.eu-energystar.org/specifications.htm>.

2.2.2. Poniżej wymienione produkty nie kwalifikują się do oznaczenia zgodnie z niniejszą specyfikacją:

- (i) produkty z wbudowanym tunerem telewizyjnym;
- (ii) wyświetlacze ze zintegrowanymi lub wymiennymi bateriami zaprojektowane do wykonywania podstawowej funkcji bez zasilania z sieci prądu przemiennego czy zewnętrznego źródła prądu stałego albo do zapewnienia przenośności (np. czytniki elektroniczne, zasilane bateryjnie ramki na zdjęcia cyfrowe); oraz
- (iii) produkty, które muszą spełniać wymogi rozporządzeń unijnych dotyczące wyrobów medycznych, w których zabrania się stosowania funkcji zarządzania zasilaniem, lub produkty pozbawione stanu poboru mocy spełniającego wymogi definicji trybu uśpienia.

3. Kryteria kwalifikacji

3.1. Cyfry znaczące i zasady zaokrąglania

3.1.1. Wszystkie obliczenia przeprowadza się, stosując bezpośrednio zmierzone wartości (bez ich zaokrąglania).

3.1.2. O ile nie wskazano inaczej, zgodność z wymogami specyfikacji ocenia się na podstawie bezpośrednio zmierzonych lub obliczonych wartości bez ich zaokrąglania.

3.1.3. Bezpośrednio zmierzone lub obliczone wartości zgłaszane Komisji Europejskiej zaokrągla się do najbliższej cyfry znaczącej podanej w odpowiednich wymogach specyfikacji.

3.2. Wymogi ogólne dotyczące monitorów i wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści

3.2.1. Zewnętrzne źródła zasilania (EPS): zewnętrzne źródła zasilania jedno- i wielonapięciowe muszą spełniać wymogi efektywności określone dla poziomu VI lub wyższe w międzynarodowym protokole oznaczania efektywności podczas testów z zastosowaniem Jednolitej metody przeprowadzania testów służącej do pomiaru zużycia energii przez zewnętrzne źródła zasilania, dodatek Z do 10 CFR część 430.

(i) Jedno- i wielonapięciowe zewnętrzne źródła zasilania muszą posiadać oznaczenie poziomu VI lub wyższego.

(ii) Dodatkowe informacje dotyczące protokołu oznaczania są dostępne na stronie internetowej <http://www.regulations.gov/#!documentDetail;D=EERE-2008-BT-STD-0005-0218>.

3.2.2. Zarządzanie zasilaniem

(i) Produkty muszą posiadać co najmniej jedną domyślnie włączoną funkcję zarządzania zasilaniem, którą można stosować w celu automatycznego przejścia z trybu uśpienia do trybu włączenia albo przez podłączone urządzenie (hosta), albo wewnętrznie (np. za pomocą mechanizmu proponowanego przez zrzeczenie VESA – Display Power Management Signalling (DPMS) – który jest domyślnie włączony).

(ii) Produkty, które generują obraz do wyświetlenia pochodzący z jednego źródła wewnętrznego lub większej liczby źródeł wewnętrznych, muszą posiadać domyślnie włączony czujnik lub wyłącznik czasowy zapewniający automatyczne przejście w tryb uśpienia lub wyłączenia.

(iii) W przypadku produktów z wewnętrznym domyślnym czasem opóźnienia, po którym produkt przechodzi z trybu włączenia w tryb uśpienia lub wyłączenia, należy podać czas opóźnienia.

(iv) Monitory muszą automatycznie wchodzić w tryb uśpienia lub wyłączenia w ciągu 5 minut po odłączeniu od komputera centralnego.

3.2.3. Wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści powinny posiadać współczynnik mocy rzeczywistej w trybie włączenia na poziomie 0,7 lub wyższy zgodnie z sekcją 5.2.F) metody przeprowadzania testów ENERGY STAR.

3.3. Wymagania energetyczne dotyczące monitorów komputerowych

3.3.1. Łączne zużycie energii (TEC) w kWh należy obliczać zgodnie z równaniem 1 w oparciu o zmierzone wartości.

Równanie 1

Obliczanie łącznego zużycia energii

$$E_{TEC} = 8,76 \times (0,35 \times P_{ON} + 0,65 \times P_{SLEEP})$$

gdzie:

— E_{TEC} oznacza łączne zużycie energii wyliczone w kWh,

— P_{ON} oznacza obliczony pobór mocy w trybie włączenia, wyrażony w watach,

— P_{SLEEP} oznacza obliczony pobór mocy w trybie uśpienia, wyrażony w watach, oraz

— Wynik należy podawać w zaokrągleniu do najbliższej dziesiątej części kWh.

3.3.2. Maksymalną wartość TEC (E_{TEC_MAX}) w kWh dla monitorów oblicza się wg tabeli 1.

Tabela 1

Obliczanie maksymalnej wartości TEC (E_{TEC_MAX}) dla monitorów w kWh

Powierzchnia (cal ²)	E_{TEC} maks. (kWh) Gdzie: A = użyteczna powierzchnia ekranu w cal ² r = rozdzielczość ekranu w megapikselach Wynik należy podawać w zaokrągleniu do najbliższej dziesiątej części kWh
$A < 130$	$(6,13 \times r) + (0,06 \times A) + 9$
$130 \leq A < 150$	$(6,13 \times r) + (0,69 \times A) - 72,38$
$150 \leq A < 180$	$(6,13 \times r) + (0,21 \times A) - 0,50$
$180 \leq A < 200$	$(6,13 \times r) + (0,05 \times A) + 28$
$200 \leq A < 230$	$(6,13 \times r) + (0,03 \times A) + 31,33$
$230 \leq A < 280$	$(6,13 \times r) + (0,2 \times A) - 7$
$280 \leq A < 300$	$(6,13 \times r) + 49$
$300 \leq A < 500$	$(6,13 \times r) + (0,2 \times A) - 11$
$A \geq 500$	$(6,13 \times r) + 89$

3.3.3. Dla wszystkich monitorów obliczone TEC (E_{TEC}) w kWh nie może przekraczać obliczonej maksymalnej wartości TEC (E_{TEC_MAX}) ze stosownymi limitami i regulacjami (zastosowanymi nie częściej niż raz) zgodnie z równaniem 2.

Równanie 2

Łączne zapotrzebowanie energetyczne monitorów

$$E_{TEC} \leq (E_{TEC_MAX} + E_{EP} + E_{ABC} + E_N + E_{OS} + E_T) \times eff_{AC_DC}$$

gdzie:

- E_{TEC} oznacza TEC w kWh obliczone zgodnie z równaniem 1,
- E_{TEC_MAX} oznacza maksymalną wartość zapotrzebowania TEC w kWh obliczoną zgodnie z tabelą 1,
- E_{EP} oznacza limit energii dla wyższej wydajności wyświetlaczy w kWh zgodnie z sekcją 3.3.4,
- E_{ABC} oznacza limit w kWh dla automatycznej regulacji jasności zgodnie z równaniem 4,
- E_N oznacza limit w kWh na pełną łączność z siecią zgodnie z tabelą 3,
- E_{OS} oznacza limit w kWh na czujnik obecności zgodnie z tabelą 4,
- E_T oznacza limit w kWh na technologię dotykową zgodnie z równaniem 5, oraz
- eff_{AC_DC} oznacza standardową korektę na straty przy konwersji prądu przemiennego na stały powstające w chwili podawania zasilania z urządzenia na wyświetlacz wynoszącą 1,0 dla wyświetlaczy zasilanych prądem przemiennym i 0,85 dla zasilanych standardowym prądem stałym.

- 3.3.4. Dla monitorów, których wyświetlacze spełniają podane niżej wymagania wyższej wydajności (EPD), w równaniu 2 należy wykorzystać tylko jeden z limitów tabeli 2 podanych niżej:
- (i) współczynnik kontrastu na poziomie co najmniej 60:1, mierzony przy kącie widzenia w poziomie wynoszącym co najmniej 85° od prostopadłej na ekranie płaskim i co najmniej 83° od prostopadłej na ekranie zakrzywionym, ze szklaną osłoną ekranu lub bez niej;
 - (ii) natywna rozdzielczość matrycy wynosząca co najmniej 2,3 megapiksela (MP); oraz
 - (iii) skala kolorów nie mniejsza niż 32,9 % modelu CIE LUV.

Tabela 2

Obliczanie limitu energii dla wyświetlaczy o wyższej wydajności

Kryteria skali kolorów	gdzie: E_{EP} (kWh) — E_{TEC_MAX} oznacza maksymalną wartość zapotrzebowania TEC w kWh; oraz — r oznacza rozdzielczość ekranu wyrażoną w megapikselach
Obsługa skali kolorów nie mniejsza niż 32,9 % modelu CIE LUV	$0,15 \times (E_{TEC_MAX} - 6,13 \times r)$
Obsługa skali kolorów nie mniejsza niż 38,4 % modelu CIE LUV	$0,65 \times (E_{TEC_MAX} - 6,13 \times r)$

Uwaga: Model obsługujący ponad 99 % przestrzeni kolorów sRGB odpowiada 32,9 % modelu CIE LUV, a model obsługujący ponad 99 % Adobe RGB odpowiada 38,4 % modelu CIE LUV.

- 3.3.5. W przypadku produktów z włączoną domyślnie automatyczną regulacją jasności (ABC) wartość limitu mocy (E_{ABC}) obliczoną zgodnie z równaniem 4 dodaje się do wartości E_{TEC_MAX} w równaniu 2, jeżeli ograniczenie poboru mocy w trybie włączenia (R_{ABC}) obliczone zgodnie z równaniem 3 jest wyższe lub równe 20 %.

Równanie 3

Obliczanie ograniczenia mocy w trybie włączenia z domyślnie włączoną automatyczną regulacją jasności

$$R_{ABC} = 100 \% \times \left(\frac{P_{300} - P_{12}}{P_{300}} \right)$$

gdzie:

- R_{ABC} oznacza wyrażone w procentach ograniczenie poboru mocy w trybie włączenia, powodowane przez automatyczną regulację jasności,
- P_{300} oznacza pobór mocy w trybie włączenia, wyrażony w watach, mierzony przy natężeniu oświetlenia w otoczeniu wynoszącym 300 luksów zgodnie z sekcją 6.4 Metody przeprowadzania testów, oraz
- P_{12} oznacza pobór mocy w trybie włączenia, wyrażony w watach, mierzony przy natężeniu oświetlenia w otoczeniu wynoszącym 12 luksów zgodnie z sekcją 6.4 Metody przeprowadzania testów.

Równanie 4

Limit energii na automatyczną regulację jasności (E_{ABC}) monitorów

$$E_{ABC} = 0,05 \times E_{TEC_MAX}$$

gdzie:

- E_{ABC} oznacza limit energii w kWh dla automatycznej regulacji jasności, oraz
- E_{TEC_MAX} oznacza maksymalną wartość TEC w kWh, zgodnie z tabelą 1.

- 3.3.6. Produkty z pełną łącznością z siecią potwierdzone w sekcji 6.7 Metody przeprowadzania testów ENERGY STAR stosują limit podany w tabeli 3.

Tabela 3

Limit energii na pełną łączność z siecią (E_N) dla monitorów

E_N (kWh)
2,9

- 3.3.7. W produktach testowanych z aktywnym czujnikiem obecności stosuje się limit podany w tabeli 4.

Tabela 4

Limit energii na dodatkowe funkcje (E_{OS}) monitorów

Rodzaj	Limit (kWh)
Czujnik obecności E_{OS}	1,7

- 3.3.8. W produktach testowanych z aktywną technologią dotykową w trybie włączenia stosuje się limit podany w równaniu 5.

Równanie 5

Limit energii na technologię dotykową (E_T) monitorów

$$E_T = 0,15 \times E_{TEC_MAX}$$

gdzie:

- E_T oznacza limit energii na technologię dotykową w kWh, oraz
- E_{TEC_MAX} oznacza maksymalną wartość TEC w kWh, zgodnie z tabelą 1.

- 3.4. Wymogi dotyczące trybu włączenia dla wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści

- 3.4.1. Maksymalny pobór mocy w trybie włączenia (P_{ON_MAX}) w watach oblicza się zgodnie z równaniem 6.

Równanie 6

Obliczanie maksymalnego poboru mocy w trybie włączenia (P_{ON_MAX}) w watach dla wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści

$$P_{ON_MAX} = (4,0 \times 10^{-5} \times \ell \times A) + 119 \times \tanh(0,0008 \times (A - 200,0) + 0,11) + 6$$

gdzie:

- P_{ON_MAX} oznacza maksymalny pobór mocy w trybie włączenia w watach,
- A oznacza powierzchnię ekranu wyrażoną w calach kwadratowych,
- ℓ oznacza maksymalną mierzoną luminancję wyświetlacza w kandelach na metr kwadratowy, mierzona zgodnie z sekcją 6.2 Metody przeprowadzania testów,
- \tanh oznacza hiperboliczną funkcję tangens, oraz
- wynik należy podawać w zaokrągleniu do najbliższej dziesiątej części wata.

*Równanie 7***Wymaganie dotyczące poboru mocy w trybie włączenia dla wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści**

$$P_{ON} \leq P_{ON_MAX} + P_{ABC}$$

gdzie:

- P_{ON} oznacza pobór mocy w trybie włączenia, wyrażony w watach, mierzony zgodnie z sekcją 6.3 lub 6.4 Metody przeprowadzania testów,
- P_{ON_MAX} oznacza maksymalny pobór mocy w trybie włączenia w watach, zgodnie z równaniem 6, oraz
- P_{ABC} oznacza limit mocy na automatyczną regulację jasności w trybie włączenia, wyrażony w watach, zgodnie z równaniem 8.

3.4.2. W przypadku wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści z włączoną domyślnie automatyczną regulacją jasności (ABC) wartość limitu mocy (P_{ABC}) obliczoną zgodnie z równaniem 8 dodaje się do wartości P_{ON_MAX} obliczonej zgodnie z równaniem 6, jeżeli wartość ograniczenia poboru mocy w trybie włączenia (R_{ABC}) obliczona zgodnie z równaniem 3 jest wyższa lub równa 20 %.

*Równanie 8***Obliczanie limitu mocy w trybie włączenia dla wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści z domyślnie włączoną automatyczną regulacją jasności**

$$P_{ABC} = 0,05 \times P_{ON_MAX}$$

gdzie:

- P_{ABC} oznacza limit mocy mierzony w trybie włączenia dla funkcji automatycznej regulacji jasności, wyrażony w watach, oraz
- P_{ON_MAX} oznacza maksymalny wymagany pobór mocy w trybie włączenia w watach.

3.5. Wymogi dotyczące trybu uśpienia dla wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści

3.5.1. Pobór mocy mierzony w trybie uśpienia (P_{SLEEP}) w watach nie może przekraczać sumy maksymalnego wymaganego poboru mocy w trybie uśpienia (P_{SLEEP_MAX}) i dowolnych limitów (zastosowanych nie częściej niż raz) zgodnie z równaniem 9.

*Równanie 9***Wymagany pobór mocy w trybie uśpienia wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści**

$$P_{SLEEP} \leq P_{SLEEP_MAX} + P_N + P_{OS} + P_T$$

gdzie:

- P_{SLEEP} oznacza pobór mocy mierzony w trybie uśpienia, wyrażony w watach,
- P_{SLEEP_MAX} oznacza maksymalny wymagany pobór mocy w trybie uśpienia, wyrażony w watach, zgodnie z tabelą 5,
- P_N oznacza limit w watach na pełną łączność z siecią zgodnie z tabelą 6,
- P_{OS} oznacza limit w watach na czujnik obecności zgodnie z tabelą 7, oraz
- P_T oznacza limit w watach na technologię dotykową zgodnie z tabelą 7.

Tabela 5

Maksymalny wymagany pobór mocy w trybie uśpienia ($P_{\text{SLEEP_MAX}}$) dla wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści

$P_{\text{SLEEP_MAX}}$ (w watach)
0,5

- 3.5.2. Produkty z pełną łącznością z siecią potwierdzone w sekcji 6.7 Metody przeprowadzania testów ENERGY STAR stosują limit podany w tabeli 6.

Tabela 6

Limit na pełną łączność z siecią dla wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści

P_N (w watach)
3,0

- 3.5.3. W produktach testowanych z aktywnym czujnikiem obecności lub aktywną technologią dotykową w trybie uśpienia stosuje się limity podane w tabeli 7.

Tabela 7

Limity mocy na dodatkowe funkcje wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści w trybie uśpienia

Rodzaj	Rozmiar ekranu (w calach)	Limit (w watach)
Czujnik obecności P_{OS}	Wszystkie	0,3
Funkcjonalność dotykowa P_T (dotyczy tylko wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści o rozmiarze ekranu przekraczającym 30 cali)	≤ 30	0,0
	> 30	1,5

- 3.6. Wymogi dotyczące trybu wyłączenia wszystkich wyświetlaczy

- 3.6.1. Produkt musi posiadać tryb wyłączenia, aby mógł uzyskać kwalifikację. Pobór mocy mierzony w trybie wyłączenia (P_{OFF}) urządzeń posiadających tryb wyłączenia nie może przekraczać maksymalnego wymaganego poboru mocy w trybie wyłączenia ($P_{\text{OFF_MAX}}$) określonego w tabeli 8.

Tabela 8

Maksymalny wymagany pobór mocy w trybie wyłączenia ($P_{\text{OFF_MAX}}$)

$P_{\text{OFF_MAX}}$ (w watach)
0,5

- 3.7. Wymogi dotyczące deklarowania luminancji

- 3.7.1. Dla wszystkich produktów podaje się maksymalny poziom deklarowanej i mierzonej luminancji; dla wszystkich produktów, z wyjątkiem urządzeń z domyślnie włączoną automatyczną regulacją jasności, podaje się poziom luminancji określony dla urządzenia w konfiguracji fabrycznej.

4. Wymagania dotyczące testowania

4.1. Metody przeprowadzania testów

- 4.1.1. Metody przeprowadzania testów określone w tabeli 9 stosuje się w celu określenia, czy produkt kwalifikuje się do oznaczenia ENERGY STAR.

Tabela 9

Metody przeprowadzania testów do celów kwalifikacji do oznaczenia ENERGY STAR

Rodzaj produktu	Metoda przeprowadzania testów
Wszystkie rodzaje produktów i wszystkie rozmiary ekranu	Metoda przeprowadzania testów ENERGY STAR na potrzeby określenia zużycia energii przez wyświetlacze
Wyświetlacze o wyższej wydajności	Międzynarodowy Komitet ds. Metrologii Wyświetlaczy (ICDM) Norma pomiarów wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści – wersja 1.03
Wyświetlacze deklarujące pełną łączność z siecią	CEA-2037-A, Wyznaczanie zużycia energii elektrycznej przez telewizory

4.2. Liczba egzemplarzy wymaganych do przeprowadzenia testu

- 4.2.1. Do przeprowadzenia testu wybiera się jeden egzemplarz modelu reprezentatywnego zdefiniowanego w sekcji 1.
- 4.2.2. Jeżeli kwalifikacja obejmuje rodzinę produktów, to dla każdej kategorii produktów wchodzących w skład rodziny za model reprezentatywny uznaje się produkt o konfiguracji odpowiadającej za największy pobór mocy w danych okolicznościach.

5. Interfejs użytkownika

- 5.1. Producentów zachęca się do projektowania produktów zgodnie z normą dla interfejsów użytkownika IEEE P1621: Norma dla elementów interfejsu użytkownika w sterowaniu zasilaniem urządzeń elektronicznych do użytku w środowiskach biurowych i domowych. Szczegółowe informacje są dostępne na stronie <http://energy.lbl.gov/controls/>.

6. Data wejścia w życie

- 6.1. Data wejścia w życie: Data wejścia w życie wersji 7.0 niniejszej specyfikacji wyświetlaczy kwalifikujących się do oznaczenia ENERGY STAR będzie określona jako data wejścia w życie umowy. Aby zakwalifikować się do oznaczenia ENERGY STAR, model produktu musi spełniać warunki specyfikacji ENERGY STAR obowiązujące w dniu jego wyprodukowania. Datę produkcji określa się indywidualnie dla każdego egzemplarza jako datę uznania urządzenia za całkowicie zmontowane.
- 6.2. Przyszłe zmiany specyfikacji: Komisja Europejska zastrzega sobie prawo zmiany niniejszej specyfikacji, w przypadku gdy jej przydatność dla konsumentów, branży lub środowiska zostanie ograniczona w następstwie zmian technicznych lub rynkowych. Zgodnie z aktualną polityką zmiany w specyfikacjach uzgadnia się w trakcie dyskusji przeprowadzanych z zainteresowanymi stronami. W przypadku zmiany specyfikacji należy pamiętać, że kwalifikacja do oznaczenia ENERGY STAR nie jest udzielana automatycznie na cały cykl życia modelu produktu.

7. Względy przemawiające za przyszłymi zmianami

- 7.1. Limit prądu stałego w trybie włączenia: EPA i Komisja Europejska są zainteresowane wprowadzeniem wymagania dotyczącego maksymalnego poboru mocy w trybie włączenia dla produktów zasilanych standardowym prądem stałym, który nie wymagałby obliczenia konwersji prąd przemienny/prąd stały. EPA i Komisja Europejska zakładają, że te produkty staną się popularniejsze na rynku z najnowszym standardem USB, i oczekują otrzymania dodatkowych danych z testów tych produktów z bezpośrednim zasilaniem prądem stałym.

METODA BADANIA KOŃCOWEGO WYŚWIETLACZY

Wersja z września 2015 r.

1. Przegląd

Poniższą metodę przeprowadzania testów należy stosować do określenia zgodności produktów z wymogami specyfikacji wyświetlaczy kwalifikujących się do oznaczenia ENERGY STAR.

2. Zastosowanie

Poniższa metoda przeprowadzania testów ma zastosowanie do wszystkich produktów kwalifikujących się na podstawie specyfikacji wyświetlaczy kwalifikujących się do oznaczenia ENERGY STAR.

3. Definicje

Jeżeli nie wskazano inaczej, wszystkie terminy stosowane w niniejszym dokumencie są zgodne z definicjami zawartymi w specyfikacji wyświetlaczy kwalifikujących się do oznaczenia ENERGY STAR.

A) Komputer centralny: maszyna albo urządzenie używane jako źródło sygnału wideo/audio do testowania wyświetlaczy. Może to być komputer lub każde inne urządzenie zdolne do dostarczania sygnału wideo.

4. Konfiguracja testowa

A) Konfiguracja testowa i przyrządy pomiarowe: konfiguracja testowa i przyrządy pomiarowe dla wszystkich części niniejszej procedury są zgodne z wymogami normy 62301:2011 Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC), „Pomiar poboru mocy w stanie czuwania przez sprzęt domowy”, sekcja 4 „Ogólne warunki pomiarów”, o ile w tym dokumencie nie określono inaczej. W przypadku sprzecznych wymogów metoda przeprowadzania testów ENERGY STAR jest nadrzędna.

B) Zasilanie prądem przemiennym: produkty, które mogą być zasilane prądem przemiennym z sieci zasilającej, muszą być podłączone do źródła napięcia odpowiedniego dla rynku docelowego, jak wskazano w tabeli 10. Każdy dostarczony z produktem zewnętrzny źródło zasilania musi być wykorzystywane do połączenia produktu z określonym źródłem napięcia.

Tabela 10

Wymogi dotyczące mocy pobranej produktów

Rynek	Napięcie	Tolerancja napięcia	Maksymalny współczynnik zniekształceń harmonicznych	Częstotliwość	Tolerancja częstotliwości
Ameryka Północna/Tajwan	115 V ac	+/- 1,0 %	5,0 %	60 Hz	+/- 1,0 %
Europa/Australia/Nowa Zelandia	230 V ac	+/- 1,0 %	5,0 %	50 Hz	+/- 1,0 %
Japonia	100 V ac	+/- 1,0 %	5,0 %	50 Hz lub 60 Hz	+/- 1,0 %

C) Zasilanie prądem stałym:

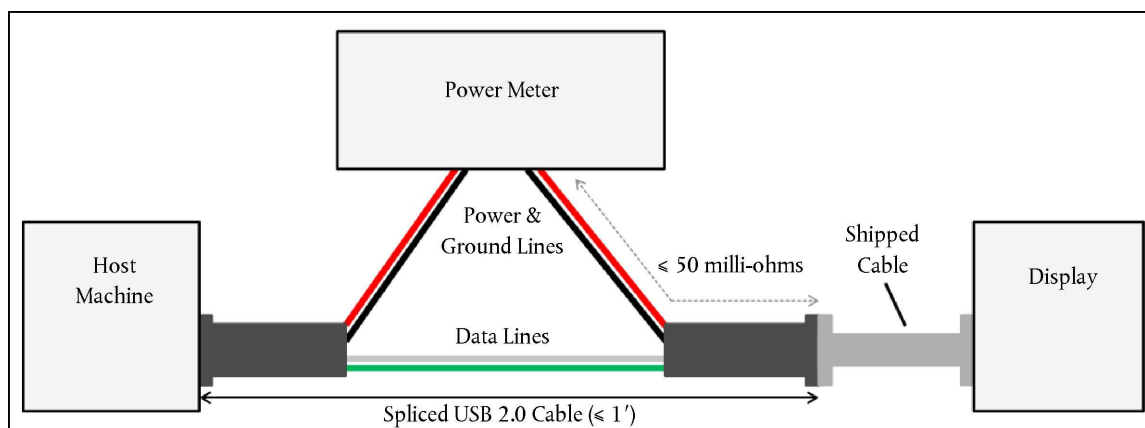
- 1) Produkty mogą być testowane przy zasilaniu prądem stałym (np. poprzez połączenie sieciowe lub teleinformatyczne) wyłącznie wtedy, gdy takie źródło prądu stałego stanowi jedyne dostępne źródło zasilania dla danego produktu (tj. jeżeli z produktem nie dostarczono żadnego złącza prądu przemiennego ani zewnętrznego źródła zasilania).
- 2) Produkty zasilane prądem stałym należy instalować i zasilac zgodnie ze wskazówkami producenta i z wykorzystaniem portu o specyfikacji w pełni zalecanej dla tego wyświetlacza (np. Universal Serial Bus (USB) 3.1 w stosownych przypadkach, nawet jeśli wstecznie kompatybilny z USB 2.0).
- 3) Moc należy mierzyć między źródłem prądu stałego (np. komputerem centralnym) a kablem dostarczonym z produktem, włącznie ze stratami generowanymi przez dostarczony kabel. Jeżeli z produktem nie dostarczono żadnego kabla, to w jego miejsce można użyć każdego kabla o długości od 2 do 6 stóp. Oporność kabla użytego do połączenia wyświetlacza z punktem pomiaru należy zmierzyć i podać.

Uwaga: Zmierzona oporność kabli zasilających prądu stałego zawiera sumę oporności przewodu zasilającego prądu stałego i przewodu masowego.

- 4) Połączenie z miernikiem mocy można wykonać, wpinając rozpleciony kabel między dostarczony kabel a źródło prądu stałego. W przypadku wykorzystania tej metody spełnione muszą być następujące wymagania:
- rozpleconego kabla należy użyć oprócz kabla dostarczonego i opisanego w sekcji 4.C)3;
 - rozpleciony kabel należy wpiąć między źródło prądu stałego a kabel dostarczony;
 - rozpleciony kabel nie powinien być dłuższy niż 1 stopa;
 - oporność całego okablowania użytego do pomiaru napięcia i włączonego między miernikiem napięcia a dostarczonym kablem musi być mniejsza niż 50 miliomów. Dotyczy to wyłącznie okablowania prowadzącego prąd obciążenia.
- Uwaga:* Napięcia i prądu nie trzeba koniecznie mierzyć w tym samym miejscu, o ile napięcie jest mierzone w granicach 50 miliomów dostarczonego kabla,
- pomiar prądu może być wykonany na przewodzie masowym lub na przewodzie zasilającym prądu stałego;
 - rysunek 1 przedstawia przykładowy układ z rozplecionym kablem wykorzystujący podłączony do komputera centralnego wyświetlacz zasilany z USB 2.0.

Rysunek 1

Przykładowy układ z rozplecionym kablem USB 2.0

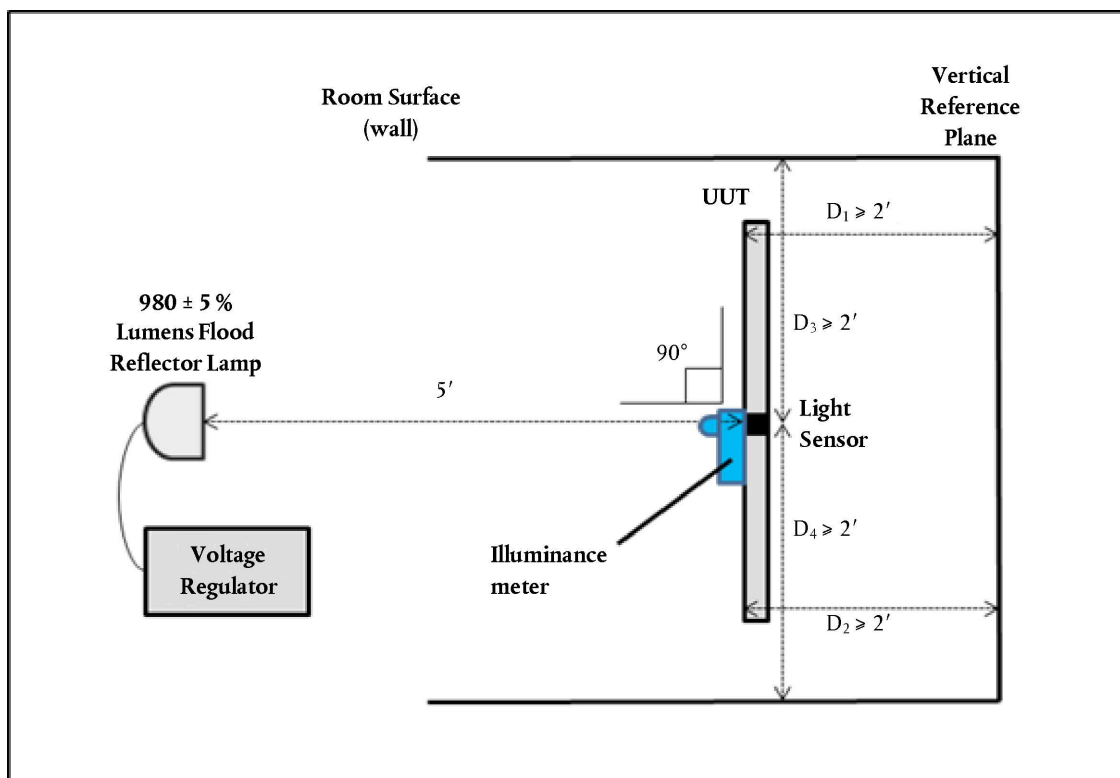
- Temperatura otoczenia: temperatura otoczenia musi wynosić $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$.
- Wilgotność względna: wilgotność względna musi utrzymywać się w granicach 10–80 %.
- Umiejscowienie testowanego egzemplarza:
 - Wszystkie cztery rogi powierzchni przedniej testowanego egzemplarza muszą się znajdować w tej samej odległości od pionowej płaszczyzny odniesienia (np. ściany).
 - Dwa dolne rogi powierzchni przedniej testowanego egzemplarza muszą się znajdować w tej samej odległości od poziomej płaszczyzny odniesienia (np. podłogi).
- Źródło światła do testów trybu włączenia:
 - Rodzaj lampy:
 - Halogenowy reflektor szerokostrumieniowy o spektrum standardowym. Reflektor ten nie może spełniać definicji „Spektrum zmodyfikowanego” podanej w 10 CFR 430.2 – Definicje ⁽¹⁾.
 - Jasność nominalna: $980 \pm 5\%$ lumenów.

⁽¹⁾ <http://www.gpo.gov/fdsys/pkg/CFR-2011-title10-vol3/pdf/CFR-2011-title10-vol3-sec430-2.pdf>

- 2) Umieszczenie źródła światła do testów produktów z domyślnie włączoną funkcją automatycznej regulacji jasności:
- Między reflektorem a czujnikiem automatycznego regulatora jasności (ABC) testowanego egzemplarza nie mogą znajdować się żadne przeszkody (np. rozpraszające media, mleczone osłony itp.).
 - Środek reflektora musi się znajdować w odległości 5 stóp od środka czujnika automatycznego regulatora jasności.
 - Środek reflektora musi się znajdować w poziomie pod kątem 0° w stosunku do środka czujnika automatycznego regulatora jasności testowanego egzemplarza.
 - Środek reflektora musi się znajdować na wysokości równej wysokości środka czujnika automatycznego regulatora jasności testowanego egzemplarza w odniesieniu do podłogi (np. źródło światła musi być umiejscowione pod kątem 0° w pionie w stosunku do środka czujnika automatycznego regulatora jasności testowanego egzemplarza).
 - Środek czujnika automatycznego regulatora jasności testowanego egzemplarza musi się znajdować w odległości większej niż 2 stopy od każdej powierzchni laboratorium (tj. podłogi, stropu lub ściany).
 - Wartości natężenia oświetlenia należy uzyskać przez zmianę napięcia wejściowego reflektora.
 - Rysunek 2 oraz rysunek 3 dostarczają więcej informacji na temat usytuowania testowanego egzemplarza i źródła światła.

Rysunek 2

Konfiguracja testowa – widok z góry

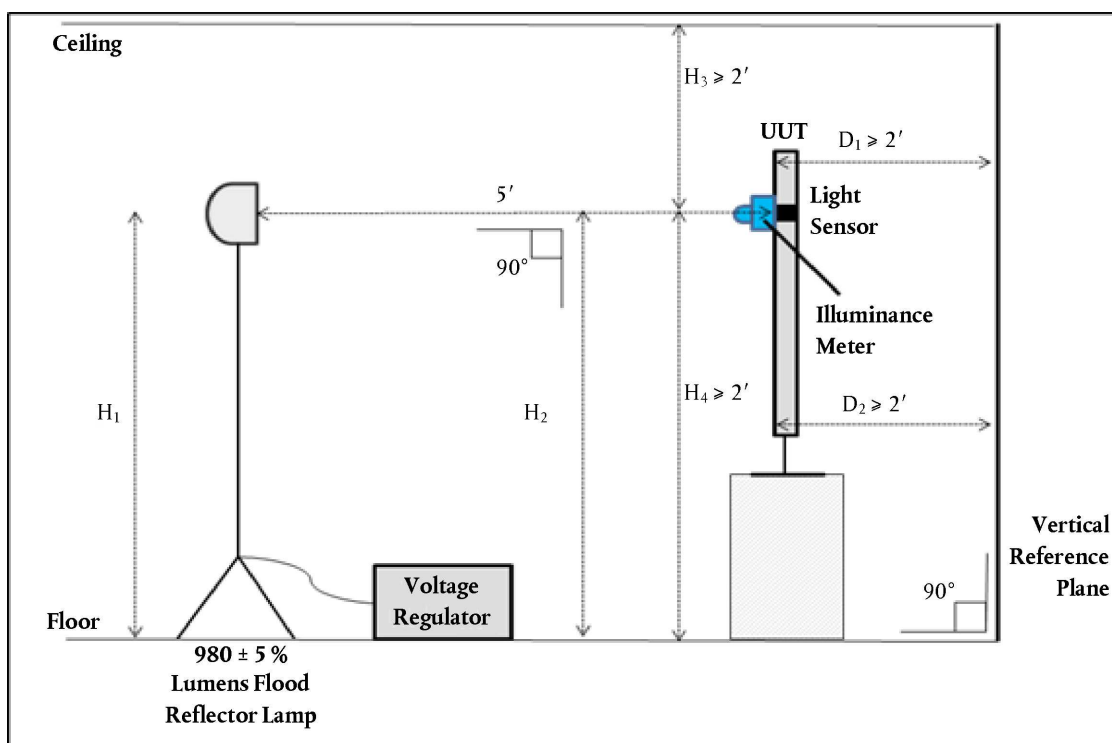

Uwagi:

- $D_1 = D_2$ w odniesieniu do pionowej płaszczyzny odniesienia
- D_1 oraz D_2 wskazują, że rogi przedniej powierzchni testowanego egzemplarza powinny być oddalone od pionowej płaszczyzny odniesienia o co najmniej 2 stopy
- D_3 oraz D_4 wskazują, że środek czujnika światła powinien być oddalony od ścian pomieszczenia o co najmniej 2 stopy

Rysunek 3

Konfiguracja testowa – widok z boku

Uwagi:

- $D_1 = D_2$ w odniesieniu do pionowej płaszczyzny odniesienia
- D_1 oraz D_2 wskazują, że rogi przedniej powierzchni testowanego egzemplarza powinny być oddalone od pionowej płaszczyzny odniesienia o co najmniej 2 stopy
- Po osiągnięciu docelowego natężenia oświetlenia należy usunąć luksomierz z pomiarów mocy
- $H_1 = H_2$ w odniesieniu do poziomej płaszczyzny odniesienia (np. podłogi)
- H_3 oraz H_4 wskazują, że środek czujnika światła powinien być oddalony od podłogi i stropu o co najmniej 2 stopy
- Luksomierz usunięty z pomiarów mocy po osiągnięciu docelowego natężenia oświetlenia

H) Miernik mocy: mierniki mocy posiadają następujące cechy

1) Współczynnik szczytu:

- a) stosunek prądu maksymalnego do skutecznego w zakresie znamionowym równy 3 lub wyższy; oraz
- b) dolny zakres pomiaru prądu równy 10 mA lub mniej.

2) Minimalny zakres częstotliwości: 3,0 kHz.

3) Minimalna rozdzielczość:

- a) 0,01 W dla wartości pomiarowych równych lub mniejszych od 10 W;
- b) 0,1 W dla wartości pomiarowych od powyżej 10 W do 100 W; oraz
- c) 1,0 W dla wartości pomiarowych przekraczających poziom 100 W.

- I) Mierniki luminancji i luksomierze:
- 1) Pomiar luminancji należy wykonywać:
 - a) multimetrem; lub
 - b) miernikiem bezstykowym.
 - 2) Wszystkie mierniki luminancji i luksomierze muszą wykazywać dokładność na poziomie $\pm 2\%$ (± 2 cyfry) cyfrowo wyświetlonej wartości.
 - 3) Bezstykowe mierniki luminancji powinny posiadać kąt widzenia wynoszący 3 stopnie lub mniejszy.

Ogólną dokładność miernika wyznacza się jako sumę bezwzględną (\pm) 2 % pomiaru i 2-cyfrowej tolerancji w odniesieniu do najmniej znaczącej cyfry wyświetlonej wartości. Na przykład, gdy luksomierz wyświetli „200,0” przy pomiarze ekranu o jasności 200 nitów, to 2 % z 200 nitów daje 4,0 nity. Najmniej znacząca cyfra to 0,1 nita. „Dwie cyfry” oznaczają 0,2 nita. Stąd wartość wyświetlona wynosiłaby $200 \pm 4,2$ nita (4 nity + 0,2 nita). Ta dokładność jest zależna od luksomierza i nie należy jej uważać za tolerancję w konkretnych pomiarach światła.
- J) Dokładność pomiaru
- 1) Pomiarów mocy większej lub równej 0,5 W dokonuje się z marginesem niepewności równym lub mniejszym niż 2 % przy poziomie ufności 95 %.
 - 2) Pomiarów mocy mniejszej niż 0,5 W dokonuje się z marginesem niepewności równym lub mniejszym niż 0,01 W przy poziomie ufności 95 %.
 - 3) Wszystkie wartości światła w otoczeniu (zmierzone luksy) należy mierzyć przy czujniku automatycznego regulatora jasności na testowanym egzemplarzu, przy świetle bezpośrednio wpadającym do czujnika i przy wyświetlonym na produkcie menu głównym sygnału testowego z normy IEC 62087:2011, „Urządzenia foniczne, wizyjne i podobne – Określenie poboru energii”. Dla wyrobów niekompatybilnych z formatem sygnałów testowych IEC wartości światła w otoczeniu należy mierzyć zgodnie z normą Pomiarów wyświetlaczy płaskich, wersja 2.0 (FPDM2), wydaną przez Video Electronics Standard Association (VESA), przy jednocześnie wyświetlanym na produkcie sygnale testowym FK.
 - 4) Wartości światła w otoczeniu należy mierzyć z następującymi tolerancjami:
 - a) przy 12 luksach światło w otoczeniu powinno się zawierać w granicach $\pm 1,0$ luks; oraz
 - b) przy 300 luksach światło w otoczeniu powinno się zawierać w granicach $\pm 9,0$ luksów.

5. Przeprowadzanie testów

5.1. Wskazówki dotyczące pomiarów mocy

- A) Testy przy domyślnych ustawieniach fabrycznych: pomiary mocy należy prowadzić na produkcie z ustawieniami fabrycznymi na czas trwania testów trybu uśpienia i trybu włączenia, przy wszystkich opcjach konfigurowalnych przez użytkownika przywróconych do ustawień fabrycznych, o ile niniejsza metoda przeprowadzania testów nie określa inaczej.
- 1) Regulacje obrazu należy wykonywać zgodnie z instrukcjami zawartymi w tej metodzie przeprowadzania testów.
 - 2) Produkty zawierające „menu ustawień obowiązkowych”, wymagające dokonania ustawień obrazu po wstępnej fazie rozruchu, należy testować ze „standardowymi” lub „głównymi” ustawieniami obrazu. W przypadku braku ustawień standardowych lub podobnych należy w testach zastosować zalecane przez producenta ustawienia domyślne i podać je w sprawozdaniu z testów. Produkty niezawierające „menu ustawień obowiązkowych” należy testować z domyślnymi ustawieniami obrazu.
- B) Moduły POD: nie należy instalować opcjonalnych modułów POD.
- C) Moduły wtykowe: jeżeli wyświetlacz może być testowany zgodnie z metodą przeprowadzania testów bez opcjonalnych modułów wtykowych, to moduły takie należy usunąć z wyświetlacza.
- D) Tryb uśpienia z wieloma funkcjonalnościami: jeżeli dany produkt posiada wiele opcji zachowania urządzenia w trybie uśpienia (np. szybki start) lub wiele metod przechodzenia w tryb uśpienia, to należy zmierzyć i zanotować moc we wszystkich trybach uśpienia. Wszystkie testy trybu uśpienia należy prowadzić zgodnie z sekcją 6.5.

5.2. Warunki pomiarów mocy

A) Pomiary mocy

- 1) Pomiaru mocy dokonuje się w punkcie znajdującym się pomiędzy źródłem zasilania a testowanym egzemplarzem. Między miernikiem mocy a testowanym egzemplarzem nie mogą być podłączone żadne zasilacze awaryjne (UPS). Miernik mocy powinien pozostać podłączony do czasu pełnej rejestracji wszystkich danych dotyczących mocy w trybie włączenia, uśpienia i wyłączenia.
- 2) Pomiary mocy należy zapisywać w watach, w bezpośrednich zmierzonych wartościach (bez ich zaokrąglania) i z częstotliwością równą bądź większą od 1 zapisu na sekundę.
- 3) Pomiary mocy należy rejestrować po ustabilizowaniu się mierzonych wartości napięcia do przedziału 1 %.

B) Ciemnia

- 1) Jeżeli nie określono inaczej, natężenie oświetlenia mierzone na ekranie testowanego egzemplarza – gdy testowany egzemplarz jest w trybie wyłączenia – powinno wynosić nie więcej niż 1,0 luks. Jeżeli dany testowany egzemplarz nie posiada trybu wyłączenia, natężenie oświetlenia należy mierzyć na ekranie testowanego egzemplarza przy odłączonym przewodzie zasilającym testowanego egzemplarza.

C) Konfiguracja i sterowanie testowanego egzemplarza

1) Urządzenia peryferyjne i połączenia sieciowe

- a) Zewnętrzne urządzenia peryferyjne (np. mysz, klawiatura, zewnętrzny dysk twardy (HDD) itp.) nie powinny być podłączone do portów USB lub innych portów danych testowanego egzemplarza.
- b) Połączenie mostkowe: jeżeli dany testowany egzemplarz obsługuje połączenie mostkowe zdefiniowane w sekcji 1 wersji 7.0 specyfikacji wyświetlaczy kwalifikujących się do oznaczenia ENERGY STAR, wówczas między tym testowanym egzemplarzem a komputerem centralnym należy wykonać takie połączenie mostkowe. To połączenie należy wykonać z zachowaniem następującej skali ważności. Należy wykonać tylko jedno połączenie i połączenie to należy utrzymywać przez czas prowadzenia testu.

- (i) Thunderbolt
- (ii) USB
- (iii) Firewire (IEEE 1394)
- (iv) Inne

Uwaga: Przykłady mostkowania wyświetlaczy mogą obejmować:

- 1) przypadek, w którym wyświetlacz konwertuje dane między dwoma różnego rodzaju portami (np. Thunderbolt i Ethernet). Może to pozwolić urządzeniu na wykorzystanie portu Thunderbolt jako portu ethernetowego lub odwrotnie;
 - 2) umożliwienie podłączenia klawiatury/myszy USB do innego systemu (np. komputera centralnego) przez wyświetlacz poprzez kontroler koncentratora USB.
- c) Podłączenie do sieci: jeżeli dany testowany egzemplarz posiada funkcję pracy sieciowej (tzn. uzyskania adresu IP przy odpowiedniej konfiguracji i połączeniu z siecią), to funkcja ta powinna być włączona, a testowany egzemplarz podłączony do działającej sieci fizycznej (np. WiFi, Ethernet itp.). Ta sieć fizyczna powinna obsługiwać najwyższą i najniższą prędkość transmisji danych funkcji sieciowej tego testowanego egzemplarza. Połączenie aktywne jest zdefiniowane jako działające połączenie fizyczne realizowane w warstwie fizycznej protokołu sieciowego. W przypadku Ethernetu połączenie powinno być zrealizowane standardowym kablem Cat 5e lub lepszym kablem ethernetowym prowadzącym do routera lub przełącznika ethernetowego. W przypadku WiFi urządzenie powinno być podłączone i testowane w pobliżu bezprzewodowego punktu dostępu (AP). Osoba przeprowadzająca testy powinna skonfigurować warstwę adresową protokołu, uwzględniając następujące elementy:
- (i) Protokoły internetowe (IP) v4 oraz IPv6 posiadają funkcję „znajdowanie sąsiadów” i z reguły automatycznie skonfigurowują ograniczone, nieroutowalne połączenie.
 - (ii) Jeżeli dany testowany egzemplarz nie zachowuje się normalnie przy wykorzystaniu adresowania autoIP, wówczas IP może zostać skonfigurowany ręcznie lub z wykorzystaniem protokołu DHCP, z adresem w przestrzeni adresowej 192.168.1.x (NAT). Sieć powinna być skonfigurowana do obsługi przestrzeni adresowej NAT lub adresowania autoIP.

- (iii) Testowany egzemplarz powinien utrzymać to aktywne połączenie z siecią przez czas trwania testu, o ile ta metoda przeprowadzania testów nie określa inaczej, pomijając wszelkie krótkie przerwy (np. przy przechodzeniu między różnymi prędkościami łącza). Jeżeli dany testowany egzemplarz jest wyposażony w wiele możliwości pracy w sieci, to należy wykonać tylko jedno połączenie z zachowaniem następującej skali ważności:
- a) WiFi (Institution of Electrical and Electronics Engineers – IEEE 802.11- 2007 ⁽¹⁾)
 - b) Ethernet (IEEE 802.3). Jeżeli dany testowany egzemplarz obsługuje Energy Efficient Ethernet (IEEE 802.3az-2010 ⁽²⁾), to musi on być podłączony do urządzenia także obsługującego standard IEEE 802.3az
 - c) Thunderbolt
 - d) USB
 - e) Firewire (IEEE 1394)
 - f) Inne
- d) Funkcjonalność ekranu dotykowego: jeżeli dany testowany egzemplarz posiada ekran dotykowy wymagający osobnego połączenia teleinformatycznego, to funkcja ta powinna być ustawiona zgodnie z instrukcjami producenta, włącznie z połączeniami z komputerem centralnym i instalacją sterowników.
- e) W przypadku testowanego egzemplarza posiadającego jedno połączenie zdolne do wykonania wielu funkcji (np. mostkowanie, praca w sieci lub funkcjonalność ekranu dotykowego) można użyć jednego łącznika do wykonania tych funkcjonalności, pod warunkiem że jest to najwyższe preferowane połączenie, jakie dany testowany egzemplarz obsługuje dla każdej funkcjonalności.
- f) Testowane egzemplarze nieposiadające funkcji wymiany danych lub funkcji pracy w sieci należy testować w konfiguracji fabrycznej.
- g) Konfiguracja wbudowanych głośników i innych cech i funkcji produktu, które nie są wprost opisane w specyfikacji ENERGY STAR ani w metodzie przeprowadzania testów, musi być w zakresie mocy fabrycznej.
- h) Dostępność innych funkcji takich jak czujników obecności, czytników kart pamięci flash i kart elektronicznych, interfejsów do aparatów fotograficznych, PictBridge należy zarejestrować.
- 2) Interfejs sygnałowy:
- a) Jeżeli testowany egzemplarz posiada kilka interfejsów sygnałowych, to należy go testować pierwszym dostępnym interfejsem z niżej podanej listy:
 - (i) Thunderbolt
 - (ii) DisplayPort
 - (iii) HDMI
 - (iv) DVI
 - (v) VGA
 - (vi) Inny interfejs cyfrowy
 - (vii) Inny interfejs analogowy
- 3) Czujnik obecności: Jeżeli testowany egzemplarz posiada czujnik obecności, to powinien być testowany przy fabrycznych ustawieniach tego czujnika. W przypadku testowanych egzemplarzy z fabrycznie włączonym czujnikiem obecności:
- a) W czasie całego etapu rozgrzewania, stabilizacji, testowania luminancji i trybu włączenia jedna osoba powinna się znajdować w pobliżu czujnika obecności, tak aby ten egzemplarz nie mógł przejść w stan niskiego poboru mocy (np. tryb uśpienia lub tryb wyłączenia). Na czas trwania etapu rozgrzewania, stabilizacji, testów luminancji i testów trybu włączenia testowany egzemplarz musi pozostawać w trybie włączenia.

⁽¹⁾ IEEE 802 – Telekomunikacja i wymiana informacji między systemami – Sieci lokalne i miejskie – Część 11: Specyfikacje bezprzewodowej LAN Medium Access Control (MAC) i Warstwy Fizycznej (PHY)

⁽²⁾ Część 3: Specyfikacje metody dostępu protokołem Carrier Sense Multiple Access z detekcją kolizji (CSMA/CD) i Warstwy Fizycznej – Zmiana 5: Parametry kontroli dostępu do mediów, warstwy fizyczne i parametry zarządzania efektywnym energetycznie Ethernetem

- b) W czasie trwania testów trybu uśpienia i trybu wyłączenia żadna osoba nie powinna się znajdować w pobliżu czujnika obecności, tak aby testowany egzemplarz nie mógł przejść w stan wysokiego poboru mocy (np. tryb włączenia). W czasie trwania testów trybu uśpienia i trybu wyłączenia testowany egzemplarz musi pozostawać – odpowiednio – w trybie uśpienia lub wyłączenia.
- 4) Ustawienie kierunkowe: jeżeli dany testowany egzemplarz daje się obrócić do pozycji pionowej lub poziomej, to powinien być testowany w pozycji poziomej z najdłuższym wymiarem ustawionym poziomo do powierzchni stołu.
- D) Rozdzielczość i częstotliwość odświeżania:
- 1) Wyświetlacze o stałej liczbie pikseli:
 - a) Format obrazu w pikselach należy ustawić na poziom natywny, określony w instrukcji produktu.
 - b) Jeżeli w instrukcji produktu nie podano innej wartości domyślnej, to częstotliwość odświeżania wyświetlaczy nieposiadających kineskopu należy ustawić na 60 Hz; jeżeli instrukcja podaje inną domyślną wartość częstotliwości odświeżania, to należy użyć tej innej wartości.
 - c) Format obrazu w pikselach wyświetlaczy kineskopowych należy ustawić na najwyższy poziom przewidziany dla częstotliwości odświeżania 75 Hz, określony w instrukcji produktu. Do testów należy użyć taktowania zgodnego z typowymi normami przemysłowymi dotyczącymi formatów obrazów w pikselach. Częstotliwość odświeżania należy ustawić na 75 Hz.
 - E) Dokładność poziomów sygnału wejściowego: dla interfejsów analogowych sygnał wejściowy wideo musi leżeć w zakresie $\pm 2\%$ referencyjnych poziomów bieli i czerni. W interfejsach cyfrowych nie należy regulować barw źródłowego sygnału wideo ani modyfikować go w żadnym innym celu poza kompresją/dekompresją i kodowaniem/dekodowaniem do celów transmisji, według potrzeb.
 - F) Współczynnik mocy rzeczywistej: podczas pomiarów w trybie włączenia uczestnicy programu muszą podawać współczynnik mocy rzeczywistej (PF) testowanego egzemplarza. Wartości współczynnika mocy należy rejestrować z tą samą częstotliwością, z jaką rejestrowana jest wartość mocy (P_{ON}). Z wartości współczynnika mocy uzyskiwanych w całym teście w trybie włączenia należy wyliczyć i podać średnią.
- G) Materiały do badań
- 1) W testach należy stosować normę IEC 62087:2011 „Urządzenia foniczne, wizyjne i podobne – Określenie poboru energii” zgodnie z zapisami w IEC 62087:2011, sekcja 11.6, „Testowanie w trybie włączenia (średnim) z użyciem telewizyjnego dynamicznego sygnału wideo”.
 - 2) Standard „VESA FPDM2” może być użyty tylko do produktów nieobsługujących dynamicznego sygnału telewizyjnego wg IEC 62087:2011.
- H) Sygnał wejściowy wideo:
- 1) Komputer centralny musi generować sygnał wejściowy wideo w natywnej rozdzielczości wyświetlacza, tak aby aktywny obszar wideo wypełniał cały ekran. Może to wymagać zastosowania oprogramowania odtwarzającego w celu korekty współczynnika proporcji obrazu.
 - 2) Częstotliwość odświeżania sygnału wejściowego wideo powinna być zgodna z częstotliwością odświeżania najczęściej wykorzystywaną w regionie, w którym produkt jest sprzedawany (np. w USA i Japonii stosowana jest częstotliwość 60 Hz; w Europie i Australii stosuje się częstotliwość 50 Hz).
 - 3) Ustawienia audio komputera centralnego powinny być wyłączone, tak aby równoległe do sygnału wejściowego wideo nie był generowany żaden inny dźwięk.

6. Procedury testowe dla wszystkich produktów

6.1. Przedtestowa inicjacja testowanego egzemplarza

- A) Przed rozpoczęciem testu należy dokonać inicjacji testowanego egzemplarza w następujący sposób:
- 1) Ustawić testowany egzemplarz zgodnie z opisem zawartym w dostarczonej instrukcji.
 - 2) Podłączyć dopuszczalny watomierz do źródła zasilania, a testowany egzemplarz do wyjścia zasilania watomierza.

- 3) Przy wyłączonym testowanym egzemplarzu należy ustawić poziom światła w otoczeniu, tak aby zmierzone natężenie oświetlenia ekranu wynosiło poniżej 1,0 luksa (zob. sekcja 5.2B)).
- 4) Włączyć testowany egzemplarz i w stosownych przypadkach dokonać wstępnej konfiguracji systemu.
- 5) O ile w niniejszej metodzie przeprowadzania testów nie wskazano inaczej, to testowany egzemplarz musi być w konfiguracji fabrycznej.
- 6) Rozgrzewać testowany egzemplarz przez 20 minut albo przez czas konieczny do zakończenia jego inicjacji i osiągnięcia stanu gotowości do użycia – wybrać dłuższy z tych czasów. Przez cały okres rozgrzewania na wyświetlaczu powinien być wyświetlany format sygnału testowego wg IEC 62087:2011, zgodnie z opisem w sekcji 5.2G)1. Wyświetlacze niewyświetlające formatu sygnału testowego wg IEC 62087:2011 powinny wyświetlać sygnał testowy wg VESA FPDM2 L80, jak podano w sekcji 5.2G)2.
- 7) Należy podawać napięcie wejściowe ac oraz częstotliwość albo napięcie wejściowe dc.
- 8) Należy podawać panującą w laboratorium temperaturę oraz wilgotność względną.

6.2. Testowanie luminancji

- A) Testowanie luminancji należy wykonywać niezwłocznie po fazie rozgrzewania i w warunkach ciemni. Natężenie oświetlenia produktu zmierzone dla testowanego egzemplarza w trybie wyłączenia powinno wynosić nie więcej niż 1,0 luks.
- B) Luminancję należy mierzyć prostopadle do środka ekranu produktu z wykorzystaniem miernika luminancji i zgodnie z instrukcją obsługi tego miernika.
- C) Położenie miernika luminancji względem ekranu produktu powinno pozostać niezmiennie przez cały czas trwania testu.
- D) Pomiar luminancji produktów posiadających funkcję automatycznej regulacji jasności należy prowadzić przy wyłączonej tej funkcji. Jeżeli automatycznej regulacji jasności nie da się wyłączyć, to pomiary luminancji należy wykonać prostopadle do środka ekranu produktu i przy świetle wpadającym bezpośrednio do czujnika światła otoczenia testowanego egzemplarza z wartością równą lub większą od 300 luksów.
- E) Pomiary luminancji należy prowadzić w następujący sposób:
 - 1) Sprawdzić, czy ustawienia obrazu testowanego egzemplarza są fabryczne lub „główne”.
 - 2) W sposób opisany poniżej wyświetlić testowy sygnał wideo dla danej klasy produktów:
 - a) Wszystkie produkty, z wyjątkiem podanych w b): statyczny obraz testowy złożony z trzech pionowych pasów określony w IEC 62087:2011, sekcja 11.5.5 (trzy pasy białe (100 %) na czarnym (0 %) tle).
 - b) Produkty nieobsługujące sygnałów określonych w IEC 62087:2011: wzór testowy wg VESA FPDM2 L80 do maksymalnej rozdzielczości obsługiwanej przez ten produkt.
 - 3) Wyświetlać testowy sygnał wideo przez czas nie krótszy niż 10 minut, aby umożliwić stabilizację luminancji testowanego egzemplarza. Tę 10-minutową fazę stabilizacyjną można skrócić, gdy pomiary luminancji staną się stabilne w zakresie 2 % na przestrzeni nie krótszej niż 60 sekund.
 - 4) Zmierzyć i zarejestrować luminancję w domyślnych ustawieniach fabrycznych $L_{As-shipped}$.
 - 5) Poziomy jasności i kontrastu testowanego egzemplarza ustawić na ich maksymalne wartości.
 - 6) Zmierzyć i zarejestrować luminancję jako $L_{Max_Measured}$.
 - 7) Zarejestrować podaną przez producenta luminancję maksymalną $L_{Max_Reported}$.
- F) Ustawienia kontrastu należy pozostawić na poziomie maksymalnym do kolejnych testów w trybie włączenia, o ile nie określono inaczej.

6.3. Testowanie w trybie włączenia produktów bez domyślnie włączonej automatycznej regulacji jasności

- A) Po przetestowaniu luminancji i przed pomiarem mocy w trybie włączenia należy ustawić luminancję testowanego egzemplarza zgodnie z następującymi wskazówkami:
- 1) Wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści należy testować z luminancją ustawioną na wartość większą bądź równą 65 % maksymalnej luminancji deklarowanej przez producenta ($L_{Max_Reported}$). Wartości luminancji należy mierzyć zgodnie z sekcją 6.2. Należy zarejestrować wartość luminancji L_{On} .
 - 2) Przy wszystkich innych produktach należy regulować odpowiednie sterowniki luminancji do chwili osiągnięcia luminancji ekranu na poziomie 200 kandel na metr kwadratowy (cd/m^2). Jeżeli dany testowany egzemplarz nie może osiągnąć tej luminancji, to należy ustawić luminancję produktu na najbliższą możliwą wartość. Wartości luminancji należy mierzyć zgodnie z sekcją 6.2. Należy podawać tę wartość luminancji L_{On} . Odpowiednie sterowniki luminancji oznaczają wszelkie elementy sterujące, które modyfikują jasność wyświetlacza, ale nie obejmują ustawień kontrastu.
- B) W przypadku testowanego egzemplarza zdolnego do wyświetlenia sygnałów zgodnych z IEC moc w trybie włączenia (P_{ON}) należy mierzyć zgodnie z normą IEC 62087:2011 sekcja 11.6.1 „Pomiary z użyciem telewizyjnego dynamicznego sygnału wideo”. W przypadku testowanego egzemplarza niezdolnego do wyświetlenia sygnałów zgodnych z IEC moc w trybie włączenia (P_{ON}) należy mierzyć w następujący sposób:
- 1) Zapewnić inicjację testowanego egzemplarza zgodnie z sekcją 6.1.
 - 2) Wyświetlić wzory testowe wg VESA FPDM2, A112-2F, SET01K (osiem odcieni szarości, od pełnej czerni (0 V) do pełnej bieli (0,7 V)).
 - 3) Sprawdzić, czy poziomy sygnał wejściowy odpowiadają normie VESA Video Signal Standard (VSIS), wersja 1.0, rewizja 2.0, grudzień 2002 r.
 - 4) Przy jasności i kontraście ustawionych na maksimum sprawdzić, czy można rozróżnić poziomy bieli i szarości bliskiej bieli. W razie potrzeby wyregulować kontrast do rozróżnialności poziomów bieli i szarości bliskiej bieli.
 - 5) Wyświetlić wzór testowy wg VESA FPDM2, A112-2H, L80 (pole o barwie pełnej bieli (0,7 V), zajmujące 80 % powierzchni obrazu).
 - 6) Zapewnić, aby obszar pomiaru luminancji znalazł się całkowicie w białym obszarze wzoru testowego.
 - 7) Wyregulować odpowiednie sterowniki luminancji, aż luminancja białego obszaru ekranu będzie ustawiona zgodnie z sekcją 6.3 A).
 - 8) Zarejestrować luminancję ekranu (L_{On}).
 - 9) Zarejestrować moc w trybie włączenia (P_{ON}) i format obrazu w pikselach (poziomo × pionowo). Moc w trybie włączenia mierzyć przez 10 minut, podobnie jak w teście dynamicznego sygnału telewizyjnego wg IEC 62087:2011.

6.4. Testowanie w trybie włączenia produktów z domyślnie włączoną automatyczną regulacją jasności

Średni pobór mocy produktu w trybie włączonym należy wyznaczać przy dynamicznym sygnale telewizyjnym zgodnie z normą IEC 62087:2011. Jeżeli dany produkt nie może wyświetlić sygnału wg IEC, to do wszystkich następujących etapów należy użyć wzoru testowego wg VESA FPDM2 L80, zgodnie z sekcją 6.3B)5.

- A) Odczekać 30 minut do ustabilizowania się testowanego egzemplarza. Należy to zrobić trzema 10-minutowymi powtórzeniami dynamicznego sygnału telewizyjnego wg IEC.
- B) Emisję reflektora użytego do testów ustawić na 12 luksów, przy pomiarze od czoła czujnika światła w otoczeniu.
- C) Wyświetlić 10-minutowy dynamiczny telewizyjny sygnał wideo wg IEC. Zmierzyć i zapisać pobór mocy, P_{12} , podczas emisji 10-minutowego dynamicznego telewizyjnego sygnału wideo.
- D) Powtórzyć kroki 6.4B) oraz 6.4C) przy świetle w otoczeniu na poziomie 300 luksów, aby zmierzyć P_{300} .

- E) Wyłączyć automatyczną regulację jasności i zmierzyć pobór mocy w trybie włączenia (P_{ON}) zgodnie z sekcją 6.3. Jeżeli funkcji automatycznej regulacji jasności nie da się wyłączyć, to pomiary mocy przeprowadza się w następujący sposób:
- 1) Jeżeli możliwe jest ustawienie jasności na określoną wartość, jak podano w sekcji 6.3, to pobór mocy w trybie włączenia tych produktów musi być mierzony zgodnie z sekcją 6.3 przy świetle wpadającym bezpośrednio do czujnika światła w otoczeniu testowanego egzemplarza z wartością równą lub większą od 300 luksów.
 - 2) Jeżeli ustawienie jasności na określoną wartość nie jest możliwe, wówczas pobór mocy w trybie włączenia tych produktów musi być mierzony zgodnie z sekcją 6.3 przy świetle wpadającym bezpośrednio do czujnika światła w otoczeniu testowanego egzemplarza z wartością równą lub większą od 300 luksów i bez modyfikowania jasności ekranu.

6.5. Testowanie w trybie uśpienia

- A) Pobór mocy w trybie uśpienia (P_{SLEEP}) musi być mierzony zgodnie z normą IEC 62301:2011, z uwzględnieniem dodatkowych wskazówek w sekcji 5.
- B) Test w trybie uśpienia należy prowadzić z testowanym egzemplarzem podłączonym do komputera centralnego w taki sam sposób jak w teście w trybie włączenia. W miarę możliwości tryb uśpienia należy aktywować przez wprowadzenie komputera centralnego w uśpienie. Tryb uśpienia komputera centralnego jest zdefiniowany w Specyfikacji komputerów ENERGY STAR, wersja 6.1.
- C) Jeżeli produkt posiada różne tryby uśpienia, w które może zostać wprowadzony ręcznie, lub jeżeli można wprowadzić produkt w stan uśpienia, stosując inne metody (np. za pomocą zdalnego sterowania lub wprowadzając komputer centralny w stan uśpienia), to pomiary należy prowadzić i rejestrować we wszystkich trybach uśpienia.

Jeżeli produkt automatycznie przechodzi w różne tryby uśpienia, to czas pomiaru powinien być na tyle długi, aby uzyskana została średnia wszystkich trybów uśpienia. Pomiar musi nadal spełniać wymogi (np. stabilność, okres pomiaru itd.) zdefiniowane w sekcji 5.3 normy IEC 62301:2011.

6.6. Testowanie w trybie wyłączenia

- A) Dla produktów posiadających tryb wyłączenia należy po zakończeniu testu w trybie uśpienia przełączyć wyświetlacz w tryb wyłączenia za pomocą wyłącznika zasilania, który jest najłatwiej dostępny dla użytkownika.
- B) Pobór mocy w trybie wyłączenia (P_{OFF}) należy zmierzyć zgodnie z sekcją 5.3.1 normy IEC 62301:2011. Należy udokumentować metodę regulacji i sekwencję zdarzeń wymaganych do przejścia w tryb wyłączenia.
- C) Podczas pomiaru poboru mocy w trybie wyłączenia można nie brać pod uwagę cyklu sprawdzania sygnału synchronizacji wejściowej.

6.7. Dodatkowe testowanie

- A) Dla produktów z funkcjonalnością przesyłu danych/pracy w sieci lub połączeniem mostkowym należy oprócz testów wykonanych z aktywowanymi funkcjami przesyłu danych/pracy w sieci i ustanowionym połączeniem mostkowym (zob. sekcja 5.2C)1) przeprowadzić także testy w trybie uśpienia z wyłączonymi funkcjami przesyłu danych/pracy w sieci i bez aktywnego połączenia mostkowego, zob. sekcja 5.2C)1b) oraz c).
- B) Obecność pełnej łączności z siecią należy sprawdzić przez przetestowanie aktywności sieciowej wyświetlacza w trybie uśpienia zgodnie z sekcją 6.7.5.2 normy CEA-2037-A, Wyznaczanie zużycia energii elektrycznej przez telewizory, z następującymi wskazówkami:
- 1) Wyświetlacz musi być podłączony do sieci przed rozpoczęciem testu zgodnie z sekcją 5.2C)1c).
 - 2) Wyświetlacz musi być ustawiony w tryb uśpienia zamiast czuwania/aktywności przy niskim poborze energii.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1757**z dnia 29 września 2016 r.****w sprawie utworzenia Konsorcjum na rzecz Europejskiej Infrastruktury Badawczej – Europejskie Multidyscyplinarne Obserwatorium Dna Morskiego i Słupa Wody (EMSO ERIC)***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 5542)***(Jedynie teksty w językach angielskim, francuskim, greckim, włoskim, portugalskim, rumuńskim hiszpańskim są autentyczne)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 723/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie wspólnotowych ram prawnych konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (ERIC) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Portugalia, Rumunia i Zjednoczone Królestwo zwróciły się do Komisji o utworzenie Konsorcjum na rzecz Europejskiej Infrastruktury Badawczej – Europejskie Multidyscyplinarne Obserwatorium Dna Morskiego i Słupa Wody (EMSO ERIC).
- (2) Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Portugalia, Rumunia i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że Włochy będą przyjmującym państwem członkowskim EMSO ERIC.
- (3) Komisja dokonała oceny wniosku zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 723/2009 i stwierdziła, że spełnia on wymogi określone w tym rozporządzeniu.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 723/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym tworzy się Konsorcjum na rzecz Europejskiej Infrastruktury Badawczej – Europejskie Multidyscyplinarne Obserwatorium Dna Morskiego i Słupa Wody pod nazwą „EMSO ERIC”.
2. Istotne elementy statutu EMSO ERIC określone są w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2016 r.

W imieniu Komisji
Carlos MOEDAS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 8.8.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

ZASADNICZE ELEMENTY STATUTU EMSO ERIC

1. ZADANIA I DZIAŁANIA

1. Zadania EMSO ERIC są następujące:

- a) rozwój i utrzymanie obiektów należących do EMSO ERIC wraz z wszystkimi obiektami udostępnianymi EMSO ERIC przez jego członków w celu realizacji przez nich działań zmierzających do osiągnięcia celów EMSO ERIC na poziomie europejskim, aby udostępnić społecznościom naukowym i innym zainteresowanym stronom dane z obserwatoriów oceanicznych w całej Europie oraz ich obiekty;
- b) zarządzanie istniejącymi stacjonarnymi obserwatoriami głębokiego dna morskiego i stacjonarnymi obserwatoriami słupa wody w całej Europie, aby wnieść wkład do EMSO ERIC w uzgodnionych okresach czasu do użytku EMSO ERIC, w tym zapewnienie dostępu kwalifikującym się europejskim i międzynarodowym środowiskom naukowym;
- c) koordynowanie i wspieranie działań istniejących stacjonarnych obserwatoriów głębokiego dna morskiego i stacjonarnych obserwatoriów słupa wody w całej Europie, propagowanie ciągłości i jakości szeregów czasowych danych i niezawodnego zarządzania danymi;
- d) zapewnienie i racjonalizacja dostępu do infrastruktury EMSO ERIC dla kwalifikujących się europejskich i międzynarodowych środowisk naukowych, których projekty są w tym celu oceniane;
- e) wspieranie wiodącej pozycji Europy w zakresie technologii morskich oraz zrównoważonego wykorzystania zasobów morskich poprzez partnerstwo z przedsiębiorstwami i innymi zainteresowanymi stronami;
- f) integracja działań w zakresie badań, szkoleń i rozpowszechniania informacji. EMSO ERIC stanowi dla obserwatoriów oceanicznych w Europie główny punkt kontaktowy dla działań w zakresie badań, szkoleń, edukacji i informacji, aby umożliwić naukowcom i innym zainteresowanym stronom efektywne wykorzystanie obserwatoriów oceanicznych w całej Europie;
- g) nawiązanie więzi z międzynarodowymi inicjatywami dotyczącymi obserwacji otwartych wód oceanicznych, aby występować w tych dziedzinach jako pełnomocnik Europy w innych częściach świata w celu nawiązania i wspierania współpracy międzynarodowej w tych dziedzinach oraz;
- h) synchronizacja funduszy inwestycyjnych i operacyjnych w sposób zapewniający optymalizację zasobów krajowych, europejskich i międzynarodowych.

2. Wykonując swoje zadania EMSO ERIC:

- a) zapewnia wysoką jakość swoich usług naukowych poprzez:
 - (i) określenie ogólnej strategii naukowej poprzez przyjęcie okresowo aktualizowanego długoterminowego planu strategicznego;
 - (ii) nakreślenie przyszłego rozwoju nauki i ocenę realizacji celów naukowych;
 - (iii) ocenę eksperymentów proponowanych przez użytkowników;
 - (iv) przegląd celów naukowych; oraz
 - (v) zarządzanie komunikacją z naukowcami i innymi użytkownikami;
- b) umożliwia dostęp do infrastruktury EMSO, co obejmuje:
 - (i) określenie kryteriów dostępu, które są opracowywane zgodnie z opinią odnośnych społeczności użytkowników naukowych;
 - (ii) zarządzanie zintegrowanym dostępem do obserwatoriów oceanicznych w całej Europie;
 - (iii) zarządzanie kwestiami normalizacji i określenie wytycznych dotyczących kalibracji i rejestracji przyrządów zgodnie z określonymi wcześniej wymogami;

- (iv) działania mające na celu umożliwienie uzyskiwania długoterminowych serii danych dotyczących głębokiego dna morskiego i całego słupa wody; oraz
 - (v) koordynowanie przechowywania i wykorzystywania danych do badań naukowych, a także terminowe dostarczanie danych wykorzystywanych do wczesnego ostrzegania przed geozagrożeniami i w oceanografii operacyjnej;
- c) budowa zdolności w celu wspierania koordynacji szkoleń naukowców, inżynierów i użytkowników;
 - d) działanie jako rzecznik społeczności naukowej zajmującej się obserwacją oceanów;
 - e) propagowanie innowacji oraz transferu wiedzy i technologii, świadczenie usług i tworzenie partnerstw z przemysłem;
 - f) prowadzenie wszelkich innych działań niezbędnych do realizacji zadań EMSO ERIC.

2. SIEDZIBA STATUTOWA

Siedzibą statutową EMSO ERIC jest Rzym na terytorium Republiki Włoskiej, zwanej dalej „państwem przyjmującym”.

3. NAZWA

Konsorcjum na rzecz Europejskiej Infrastruktury Badawczej – Europejskie Multidyscyplinarne Obserwatorium Dna Morskiego i Słupa Wody (EMSO ERIC) ustanawia się na mocy rozporządzenia (WE) nr 723/2009.

4. CZAS TRWANIA I PROCEDURA LIKWIDACJI

1. EMSO ERIC ustanawia się na okres do dnia 31 grudnia 2024 r.
2. Zgromadzenie członków może podjąć decyzję o likwidacji EMSO ERIC większością 2/3 głosów obecnych członków.
3. O decyzji dotyczącej likwidacji EMSO ERIC oraz zakończeniu procedury likwidacji zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 723/2009 powiadamia dyrektor generalny.
4. Wszelkie aktywa pozostałe po spłacie długów EMSO ERIC rozdziela się pomiędzy członków proporcjonalnie do ich skumulowanego wkładu do EMSO ERIC w momencie rozwiązania.

5. PODSTAWOWE ZASADY

5.1. Polityka dostępu w odniesieniu do użytkowników

- a) Dostęp do danych wytworzonych przez EMSO ERIC jest, o ile to możliwe przy uwzględnieniu licencji stron trzecich oraz istniejących wcześniej uzgodnień, bezpłatny i otwarty dla wszystkich członków instytucji naukowych oraz innych zainteresowanych stron. Ponadto należy zapewnić dostęp do infrastruktury EMSO ERIC kwalifikującym się europejskim i międzynarodowym środowiskom naukowym, których projekty są w tym celu oceniane. EMSO ERIC stosuje kryteria wyboru opracowywane zgodnie z opinią odnośnych społeczności użytkowników naukowych. Wykorzystywanie i gromadzenie danych podlega odpowiednim przepisom ustawowym w zakresie ochrony danych.
- b) Członkowie podejmują stosowne starania, aby przyjąć odwiedzających naukowców, inżynierów i techników w celu podjęcia współpracy z osobami bezpośrednio zaangażowanymi w działania EMSO ERIC w ich laboratoriach.

5.2. Polityka w zakresie oceny naukowej

- a) Roczną ocenę naukową działalności EMSO ERIC przeprowadza komitet doradczy ds. nauki, techniki i etyki. Sprawozdanie z oceny przedkłada się do zatwierdzenia zgromadzeniu członków.

- b) Przegląd działalności i funkcjonowania EMSO ERIC jest przeprowadzany co 5 lat przez zespół niezależnych ekspertów wyznaczanych przez zgromadzenie członków na wniosek komitetu doradczego ds. nauki, techniki i etyki.

5.3. Polityka w zakresie rozpowszechniania wyników badań

- a) EMSO ERIC może przekazywać zgromadzone dane za opłatą użytkownikom innym niż członkowie instytucji naukowych oraz inne zainteresowane strony i kwalifikujące się europejskie i międzynarodowe środowiska naukowe. Opłatę taką oblicza się na podstawie całkowitych kosztów związanych z wykorzystaniem infrastruktury EMSO ERIC przez danego użytkownika, zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ i dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ oraz innymi obowiązującymi przepisami. Powyższego przepisu dotyczącego wkładu finansowego nie stosuje się do wniosków o udzielenie dostępu do katalogu, a w odniesieniu do wszystkich innych wniosków wkład nie przekracza uzasadnionej kwoty.
- b) Jeżeli dane wytworzone przez EMSO ERIC są przekazywane stronom trzecim, EMSO ERIC zachowuje wszelkie prawa, odsetki i tytuł do takich danych.
- c) Użytkowników EMSO ERIC zachęca się do publikowania swoich wyników w recenzowanej literaturze naukowej, do prezentowania komunikatów na konferencjach naukowych oraz za pomocą innych środków przekazu skierowanych do szerszej publiczności, w tym do ogółu społeczeństwa, prasy, grup obywatelskich i instytucji edukacyjnych.
- d) EMSO ERIC opracowuje produkty uzyskane z danych o wartości dodanej przeznaczone dla szerokiego grona użytkowników prywatnych i publicznych w celu rozwoju produktów, które zaspokajają potrzeby zainteresowanych stron.

5.4. Polityka w zakresie praw własności intelektualnej

- a) Własność intelektualna oznacza własność w rozumieniu definicji art. 2 Konwencji ustanawiającej Światową Organizację Własności Intelektualnej sporządzonej w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.
- b) Wszelkie prawa własności intelektualnej, które zostały wytworzone, uzyskane lub opracowane przez EMSO ERIC, przysługują i są wyłączną własnością EMSO ERIC.
- c) Zgromadzenie członków określa politykę EMSO ERIC w odniesieniu do identyfikacji, ochrony i utrzymania praw własności intelektualnej EMSO ERIC oraz zarządzania nimi, w tym dostęp do tych praw, określony w przepisach wykonawczych EMSO ERIC.
- d) W porozumieniu z komitetem wykonawczym dyrektor generalny przedstawia politykę cenową na opartą na pełnym zwrocie kosztów, podlegającą zatwierdzeniu przez zgromadzenie członków.
- e) W odniesieniu do kwestii związanych z prawami własności intelektualnej stosunki między członkami i obserwatorami EMSO ERIC są regulowane właściwymi przepisami krajowymi poszczególnych członków i obserwatorów oraz porozumieniami międzynarodowymi, których wspomniani członkowie i obserwatorzy są stronami.
- f) Postanowienia niniejszego statutu i przepisów wykonawczych pozostają bez uszczerbku dla praw własności intelektualnej posiadanych przez członków i obserwatorów.

5.5. Polityka zatrudnienia, w tym równości szans

- a) EMSO ERIC jako pracodawca stosuje politykę równości szans. Procedury wyboru kandydatów na pracowników EMSO ERIC muszą być zgodne z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji i poszanowania równości szans.
- b) Umowy o pracę są zgodne z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi kraju, w którym pracownicy wykonują swoją działalność.
- c) Z zastrzeżeniem wymogów prawodawstwa krajowego każdy członek ułatwia w ramach swojej jurysdykcji przemieszczanie się oraz pobyt obywateli członków zaangażowanych w realizację zadań EMSO ERIC oraz członków rodzin tychże obywateli.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

5.6. Polityka zamówień publicznych, która jest zgodna z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji i konkurencji

- a) Polityka EMSO ERIC w zakresie zamówień publicznych podlega zasadom przejrzystości, równego traktowania, niedyskryminacji i wolnej konkurencji.
 - b) Polityka w zakresie zamówień jest określona szczegółowo w przepisach wykonawczych.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL